

Abba Hillel Silver Collection Digitization Project

Featuring collections from the Western Reserve Historical Society and
The Jacob Rader Marcus Center of the American Jewish Archives

MS-4787: Abba Hillel Silver Papers, 1902-1989.

Series VIII: Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Sub-series A: Clippings Scrapbooks, 1902-1964, undated.

Reel
232

Box
113

Folder
67

Clipping scrapbook, 1953.

TEL-AVIV (INeS). — *Issue News Service* The situation in Washington, which I had occasion to canvass in the last few days by a personal visit with the leaders in the present administration, is far better than was reflected in the press, said Rabbi Abba Hillel Silver in a letter sent to the General Zionist party in Israel.

A black and white portrait of a middle-aged man with dark, wavy hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is looking directly at the camera with a slight smile. His right hand is resting on his lap. The background is slightly out of focus, showing what appears to be a bookshelf or a wall with some papers.

Touching on the intensified pro-Arab propaganda in the United States, he said it was largely responsible for having created the impression in the public press of a change of attitude on the part of the administration. Although he denied that there was any reason for fear or mistrust, Rabbi Silver stressed that the general situation needed watching closely and that this

RAMAT GAN (INeS). — A letter from Rabbi Abba Hillel Silver has been received at the office of the Ramat Gan Municipality, in which he announced his intention of visiting Israel in the near future. Ramat Gan, which earlier granted Rabbi Silver the freedom of the city, it to call one of its main streets after him.

V. XXVII

ד"ר שניידר לסיכור
שיחור למערכת המדינית
בקרואה לראש הממשלה מר ד. בן-גוריון שיפנה לד"ר א. ה. סילבר ויקרא אותו לחזור ולעמוד בידו עם ד"ר ג. גולדמן בראש המערכת המדינית שלנו בארצות הברית, יצא אתמול בעת החי כוח מר י. ר. ס. א. ל (הפועל המזרחי) הנואם הוסיף כי אין להסיל את החזרה לסיכור על בני ברית המפלגתיים דוקא ושתזכור לכך צריכה לצאת מאת ראש הממשלה, שידע להוסיף יד שלום לר יריבו ולהרחיב את בסיס ממשלתו לשבת המדינה.

סיכור: "אין לצפות לצעדים בדת-ידידותיים מצד ארה"ב"

המנכ"ל בוואשינגטון - כפי שהיתה לי ההזדמנות לבחון אותו בימים האחרונים, בבקורות האישיים שלי אצל ראשי האדמוניסטרציה הנוכחית, הוא נזה בהרבה מכפי שהשתקף בעתונות, - נאמר במפתח ד"ר אבא הלל סילבר להנהלת מפלגת הציונים הכלליים בתל-אביב, שנתקבל השבוע.

אין כל סיבה - ציין ד"ר סילבר במכתבו - לצפות לצעדים בלתי ידידותיים מצד ממשלת ארה"ב. הנוקטת גישה חדשה בכל יתר חלקי העולם, הממשלה האמריקנית מעונינת מאד בהשכנת שלום במזרח הקרוב, אולם ד"ר א. ה. סילבר אין כל רמזים שהיא מתכוונת לעשות זאת על חשבון ישראל.

התעמולה הפרו-ערבית הוגה ברה מאד בארצות הברית ותעמולה זו היא האחרת אית מרובה ליצירת הרעש בעתונות בדבר השינוי שהתכביר בקרב חלק מהאדמוניסטרציה החדשה.

העמולה זו מצריכה פעולה נגדית, ויש צורך לעקוב מקרוב אחרי המצב בכללה, אולם אין כל סיבה לחשוש או לאי-אמון.

בהמשך מכתבו להנהלת מפלגת הציונים הכלליים מביע ד"ר סילבר את הכרת תודתו על האחריות ששלחו לו במלאת לו ששים שנה.

ד"ר סילבר ציין במיוחד את הכבוד הרב שניתן לו ע"י עריכת אספה סומך בית לרגל מאורע זה. קראתי את הנאום מים שנישאו באספה זו, ואין מלים בפי להביע את רגשי האושר והנאוו שהניחילו לי וברייכם. כל עוד עודני חי אכזר ביסוים אלה של ידידות כלפי.

שאבתי עידוד רב והשראה מתוך הבעות הברכה והאחריות שהגיעו אלי מחלקים רבים של העולם, מידידי ומחברי הציונים. קיבלתי אותם בשפלות, כיון שיש בהם הרבה יותר מאשר שרר תל ומעלי בשביל התנועה מצויקים אר. הם. אף על פי כן קיבלתי אותם ברצון והם המתקין את חנני.

היה לי העונג להיפגש לפני ימים מספר עם ידידי הטוב ד"ר ברנשטיין וקיבלתי ממני דו"ח ממקור ראשון על ישראל. עומד לפניכם תפקיד קשה, אך לם בעזרת התמדה ויציבות המסרה - תוכלו להצליח.

JEWISH UNIT SCORES INQUIRY METHODS

Reform Group Backs Fight or Communists but Calls Tactics in Congress Un-American

The Union of American Hebrew Congregations, embracing 463 Reform congregations in this country and Canada, sharply condemned yesterday as "un-American and dangerous" certain methods used in Congressional investigations to uproot communism.

The action was taken in a resolution adopted overwhelming by delegates representing various sections of the country as the union continued its eightieth anniversary biennial convention at the Commodore Hotel. The resolution underscored the Communist danger to America and the free world and said that "constant vigilance is needed to guard against these dangers," but added, "yet we recognize that wrong methods of meeting the Communist menace can and do undermine our civil and spiritual liberties."

"The whipping up by Congressional committees," the resolution said, "of hysterical fears and the irresponsible attacks upon individuals who are not given an adequate opportunity to defend themselves - procedures that have occurred in recent years - must be condemned as un-American and dangerous."

Silver Notes Social Gains

In an address at the evening session, Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, prominent spiritual leader and Zionist, said that today's civilization is "moving purposefully in the right direction - the abolition of war, the reduction of poverty and the elimination of racial inequality."

He predicted that this country would lead the way in finding "the formula of toleration which will enable the many evolving and the fluid forms of capitalism and socialism to work out their destinies in the one world in which we live; they may be irreconcilable in theory; they need not be in practice."

At a morning session delegates representing the South and Far West held special meetings to consider means of finding new avenues of support for the two major Jewish institutions, the Union of American Hebrew Congregations and the Hebrew Union-Jewish Institute of Religion.

Ralph E. Samuel, chairman of the American Jewish Tercentenary Committee, reported the committee, composed of 300 communal leaders, planned to focus attention at the 300th anniversary of Jewish settlement in the United States next year on all phases of Jewish participation in American life from the Colonial period to the present.

Work in National Group Approved

After sharp debate, the delegates, by a majority vote approved the participation of the union in the National Community Relations Advisory Council, the coordinating body of six national Jewish organizations that are engaged in Jewish community relations activities.

The resolution also urged the American Jewish Committee and the Anti-Defamation League of B'nai B'rith to return to the framework of the council. Both resigned last year when a resolution was adopted at the council's annual meeting in Atlantic City calling for a redivision of responsibilities in community relations activities to avoid duplication. The committee and the league contended that the resolution sharply curtailed their programs and enlarged the scope of the council.

In effect, the resolution adopted by the union's delegates was approval of the report submitted by Dr. Maurice N. Eisendrath, president of the union, dealing with the council.

Meanwhile, at the fortieth annual meeting of the National Federation of Temple Sisterhoods at the K. Roosevelt Hotel, Mrs. Hugo Dalsheimer of Baltimore was elected president.

BE WARY OF REDS, DR. SILVER URGES

Rabbi Lauds Ike's Policy on Peace Gestures

America was urged to take advantage of Russia's recently changed attitude, but warned to keep her military guard up for any sign of wrongdoing, by Rabbi Abba Hillel Silver in his sermon at the Temple yesterday.

Speaking on the theme "Are We Moving Toward Peace?" the rabbi praised President Eisenhower's attitude of taking offers at face value until they are proved unworthy.

He asserted that the change in Russian policy was limited to tactics only, not heart, and that Soviet goals remained unchanged.

The rabbi cited Soviet changes toward Korea, world disarmament, the United Nations and the 15 doctors accused of a plot to kill Communist leaders.

He emphasized that the turnaround on the doctors was the first time in the history of the Soviet regime that it had announced to the world that it had made a mistake and acknowledged publicly that its methods of investigation were illegal.

Turning to the question of West Germany, he criticized sharply moves to rebuild and reararm the area as a bulwark against communism.

Underlining that he thought Germany should be united as a neutral area like Switzerland, Rabbi Silver said that America seemed determined to thrust arms on Germany against our former ally, Russia, but that Germany was not even thinking of war.

He recalled how allied leaders had united "to pull the fangs from a bloodthirsty Germany" after World War II. He asserted bickering now was driving them to set up a military power again as they had done after the first war.

Touching on the American economy, he asserted he did not feel long-range American prosperity depended on war needs.

"I am convinced American machines now used on war goods can be converted to fill many needs that include schools, talks, homes, roads and other," said.

Rabbi Silver Hails Civilization's Move

NEW YORK, April 21—(INS)—Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland said tonight that civilization was "moving purposefully in the right direction—the abolition of war, reduction of poverty and elimination of racial inequality."

The Cleveland rabbi was chief speaker at the 80th anniversary biennial meeting of the Union of American Hebrew Congregations in New York. The session was devoted to observance of the 300th anniversary of the arrival of Jewish settlers in New Amsterdam in 1654.

Rabbi Silver said: "What we are witnessing in our day is not social disintegration, but a radical new reintegration of humanity, a profound change in the social evolution of man, a change not free, of course, from dangers—for there is no progress without danger—but one of boundless and immeasurable potentialities."

He added these were the chief tendencies of our century "and they are the major trends both in the East and in the West, in the Communist as well as in the non-Communist world. What is tearing these worlds apart is a difference not of policy or objective, but of method."

איש החזון והמעש

(פרק מספר תולדותיו של ד"ר אבא הלל סילבר, העומד להופיע)

ובשלמה להתמסר לחקר חכמת ישראל - אותם הימים שבהם כתב את ספרו "מח קרים על המשיחות בישראל", ד"ר סילבר הוא למעשה המנהיג הרוחני, שבתור רב בישראל הוא עוסק בעיצוב חיי הרוח של האומה, ורק בעל כרחו גויס למנהיגות ציונית.

בעשתי עם ד"ר סילבר בירושלים, מימי מסעו לארצה ולרחבה של הארץ, לפני כשנתיים, נוכחתי לדעת מה אמיצות והזקוק: הניסום המקורות אותו אל הקהל אשר בה משמש הוא בקדוש. אלפים מתושבי ישראל מכל רחבי הארץ, שרחו אז לדת, בשעה 4 לפנות בוקר סגרירה לשדה התעופה בלוד ביום הגיעו לישראל. כיו לקבל אה מויה. עצומה היתה סערת ההתלהבות והאהבה שנילו אורחי ישראל למנהיג ציוני זה למן הרגע בו דרכה בן רבנו על אדמת ישראל בלוד ועד צאתה לאורך הכבישים, הרחובות והגונוטאות, בכל הערים המושבות בו עבר מסע השן אה, בלוד, בתחתית, ברמתגן ובתל-אביב, הצטופפו מאות אלפים יהודים מכל שדרות העם לבושים בגדי חג והרצון לכבודו. רק סמכות לאומיות בדומה לחיגות עצמאות ישראל יכלו אז להפוך ימי חול רגילים לימי מועד וחג ולהוציא המונים כה גדולים אל הרחוב, בכשר, במושבה ובקצר. אך גם בעצם ימי חג אלו זמר את בית הכנסת שלו ולא שכח לר אוג לצרכי קהלתו.

Naboker 4-24-53

ישעיהו וינוגרד

א

זה כיוכל שנים עושה ד"ר אבא הלל סילבר בבית הוצר של האומה, עומד במערכה ונלחם מלחמתו. נאמן הוא בכל ביתה של יהודה ארה"ב והוא ממנחי הסוד של התנועה הציונית והתרבות העברית בתוכה.

במה כוחו גוול ובמה לוקח הוא את לבנו שבי? - אין ספק כי לקסמו האיש חלק רב במבצע כיבוש-לבבות זה. כי אישיותו היא מדה כופלאת של השכלה רחבה ורגש דק של אדם היווע לבחון ולשקול את מושגי האמת לאור הדעה, התרבות, היופי והאצילות. אהב הוא לטייל במרדסה של הספרות העברית הע"ת תיקה, אשר אותה סגג לתוכו בימי נעריו עוד בלגיא. נדמה מקפל הוא בנאור מיו ובכתביו אז כל הגשמה הגדולה של היהדות הליטאית הלמדנית, אשר חס"ל שלה היה נאורה הגדול של הגולה, הגאון ר' אליהו מוויילנא. מבורך הוא בכח התרבויות בנקחה אחת, מרכזית, אשר אותה מעמיד הוא לנגד עיניו, ומכאן יכלה לשעבר את כל ישותו לצורך מטרות אחת. וכחוס השני עוברת בכל נאומיו התביעה לריכוז כל הכוחות להשגת המטרות האחת: שיבת ישראל לאדמות.

את ד"ר סילבר האדם והמנהיג אין להבין כהלכה, מבלי שתערך כראוי עיב"ד היותו בראש וראשונה הרב סילבר: כלומר, אדם בעל השקפות-עולם רוחניות עמוקות ותלמיד-חכם גדול. שונה הוא מרבנים אמריקניים רבים אחרים בזה שאין הוא רואה את הרבנות כראות "מקצוע" המאפשר לבעלו להתמסר לפעולות ציבוריות אחרות. נש הוא אל כסא הרבנות בקהלתו-בקיבלנו ב"הדחילו ורחי"ו מו". כי רואה הוא את כהונתו - כהונת מנהיג רוחני לקהלתו - כתפקיד שנין נעלה הימנו. רק בדתנו זאת נבין מדוע היה מקבל על עצמו באהבה כסוף כל שבוע ובתחלתו, במשך תקופה של שש

אחד מידידי הקרובים מספר: קרה לא פעם שבצעם רחבת "אספות עם" גדולות בניו-יורק, כאשר מוקף היה המר נים גדולים של מעריצים וידיקים, מתכו סף היה ד"ר סילבר מתאוס ולוחש באנו של מי שהוא מאתנו על ערנות הגדולה לשלוח חדר העבודה בבית הכנסת שלו בקליבלנד. עתים היה שוקע במחשבות ומתאוס מתחיל היה מספר עמנו על נע גועיו לימים עברו, בהם יכול היה בשקט לא פעם שבצעם רחבת "אספות עם" גדולות בניו-יורק, כאשר מוקף היה המר נים גדולים של מעריצים וידיקים, מתכו סף היה ד"ר סילבר מתאוס ולוחש באנו של מי שהוא מאתנו על ערנות הגדולה לשלוח חדר העבודה בבית הכנסת שלו בקליבלנד. עתים היה שוקע במחשבות ומתאוס מתחיל היה מספר עמנו על נע גועיו לימים עברו, בהם יכול היה בשקט

AT OPENING of the Cleveland Jewish Welfare Fund Appeal last night in Hotel Hollenden, Rabbi Abba Hillel Silver (left) of the Temple delivered the keynote address. Shown with him are Max Freedman (center), president of the Jewish Community Federation, and Henry A. Rucker, general chairman of the drive.

Jewish Welfare Fund Drive Opens With \$2,495,138 In

\$2,495,138 OPENS JEWISH FUND DRIVE

Rabbi Silver Keynotes Campaign for \$4,860,000

BY J. A. WADOVICK

A determined Cleveland Jewish Welfare Fund Appeal organization opened its campaign here last night with \$2,495,138 chalked up by 28 participating divisions at their first report meeting in Hotel Hollenden.

The Builders' Division led with \$323,357, followed by Iron and Steel, \$299,442, and the Women's Division, \$153,281. Greatest percentage of increase over last year's first report was shown by the physicians' group.

The 1953 campaign goal is \$4,860,000. Last year \$4,209,387 was raised. The current drive extends through May 14.

Allegations and "propaganda" to the effect that Israel has been the child of our government in Washington were vigorously assailed by Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple, keynote speaker.

Cites U. S. Aid to Many

"Great empires have been forced to turn to the United States for help," Dr. Silver reminded more than 500 dinner guests. "One of the greatest tributes to the people of the United States is that they poured out lavishly from its resources to help others, supporting dozens upon dozens of the great nations of the world, as well as the young state of Israel."

Other guest speakers were Louis E. Seltzer, editor of the Cleveland Press, and Joseph R. Press of Framingham, Mass.

Speaking of his impending visit to Israel, Seltzer said he was going there because he considered Israel "the most fascinating and graphic demonstration of a dream come true."

Press, a paraplegic veteran of World War II, gave a personal account of the impact—spiritual and morale-building—of Jewish and other group-work programs. He now conducts his own business.

Mark Two Anniversaries

Current observance by Jews everywhere of two significant anniversaries—the 10th anniversary of the Warsaw ghetto revolt, and the fifth anniversary of the establishment of Israel—gave Dr. Silver an opportunity to make dramatic comparisons.

"One commemorates death; the other celebrates resurrection," he said. "One stands for the hope-

lessness of bravery, the other for the bravery of hope."

But, he added, the state of Israel was also born in blood, tears, conflict, faith, toil and sacrifice.

Reviewing Israel's five years, Dr. Silver spoke of "substantial, definite" gains, as well as grave problems. In Israel he saw "a great testimonial to the genius, stamina and courage of people."

Urges Continued Aid

He defined the aid given by the United States government as "a loan which is being repaid at 3 1/2 percent interest," and he expressed the hope that the American people would find it in their heart to continue their assistance until Israel is able to stand on its feet.

Large-scale relief, migration and resettlement programs are carried on by the three constituent agencies of the United Jewish Appeal—the Joint Distribution Committee, United Israel Appeal and United Service for New Americans. The U. J. A. is the major beneficiary of the campaign.

The Cleveland drive is headed by Henry A. Rucker, with Bertram W. Amster and Maurice Saltzman as general cochairmen.

The next meeting, a report luncheon honoring the Women's Division, will be held May 5 in Hotel Allerton, Rucker announced.

אלה הם אותם הנהגות שהיו פרושים על פני הרקיע של תקופת שנות ה-90 למאה שעברה בעצמות ליטא. היה זה פרק הזמן אשר בו התחיל הרנסאנס של ספר רוחנו הפסולה, העברית והאדית כאחת. רק אם נזכיר את מכוונתו בימי ילדותו, העיירה בליטא, נבינו כיצד הגיעו הדברים לידי כך שיהא הרב הרפורמי מגלגל עמנו בקלות כבחמורות על הספרות והתרבות העברית העתיקה והחדשה, ונותן לנו בנאומיו את העמקת הכנה העיונית של היהדות, כשם שהוא עוסק כל ימיו בהתחבט אפקה המעשי של הציונות, שהינה נשמתחיו ודבוקה בו כשלחבת בנחלת. לעתים מזומנות אנו מוצאים יופי נפשי הזורם ושופע דואק באותם המקומות, אשר בשום אופן לא קווינו למצואם שם. מקום הולדתו של סילבר לא היה בן מחמדות הטבע הממלאה את לב הילד, והתרפקות. הליטאים ידועים ברובם בקריאה, אין בהם אותה החמימות המצויה בשפע אצל יהודי פודוליה או פולין. אך סילבר היה עוד מימי ילדותו מחפש ומצא לו מראות חיים אחרים, לא אלה אשר ראה בעיניו בשר מסביב, אלא אלה אשר ראה בעיני רוחו, בכתיבי הקודש. מראות היופי וההוד המתוארים בתנ"ך לקחו את לבו שבי. אהבה עזה הייתה בלבו לספר הספרים ובכל שעותיו הפנויות היה מת' יחד עמו וחי את חיי גבוריו אשר יחד אתם היה מטפס ועולה בהררי יהודה וירושלים, מקשים בוויסיה לשירת הרועה והטבע.

השפעה ניכרת על עיצוב דמותו וחי רוחו של הנער, היתה לר' משה סילבר, אביו של אבא הלל.

ר' משה סילבר, האציל ויטה הנפשי, בעל ה"חשוקי" כסף" (ספרו לחמש בראשית, אשר חיבר ופרסם בסוף ימיו, בשבחו בירושלים — אשר בה גם נאסף אל עמיו), היה אחד מן אותם האלמונים הממשיכים את חוט ההנהגה והנהגות רות רבים בפירושים על התורה, וכשם שהבן, אבא הלל, רגיל לצלול לעמקי ההנהגה ושאלותיו הציבוריות, כן היה האב רגיל לצלול בים התורה, לדלות ולהעלות מניין פירושים חדשים. רגיל היה ללמד את בניו תורה עם פירוש רש"י, וד"ר סילבר מספר כי רש"י לקח את לבו שבי קדם לו פרשן עננות, וה' שיש בו דרשן של גדלות ופשוטות כאחת. הוא אהב בו את הפרשן הגדול, המיישב הכל לא ברוח ולא בסלסול.

בן תשע היה הנער כאשר הגירה המשפחה מליטא לארה"ב. בשנות התק"ץ עים של המאה שעברה, קשים היו חבלי הליטה התמית והרוחנית של המשפחה, אף לא בן הנער החולם בהקיצו, לא יצא זמן רב והרגיש את עצמו כרבי' במחור העיר ניו יורק. ילדי השכונה, חבריו לבית הספר הכללי וב"היברו" (בית הספר העיב"ר), הבחינו מיד כי משכמו ומעלה גבוה הוא, הלל, מכולם, וכל הדבר הקשה הביאו אליו.

כסף וזהב לא הביא עמו אביו ר' משה סילבר מעבר לים, כי מלמד היה בליטא ובבואו לארץ החדשה המשיך במקצועו זה והיה מלמד את ילדי ישראל תורה בת"ת. "מחזיקי תלמוד תורה" שב"הניו סטריט", לעומת זאת מלאה היתה נפש האיש תורה והכנסה, אהבה לישראל ולי ציון, וזאת אמנם השקיל ר' משה להניח ללבו מרוב ואבא הלל — אחריו.

ה

"עוד בהיותו ילד", מספר לואיס ל"ם סקי, "התבלט סילבר כמנהיג באגודת 'דוברי עברית', ע"ש 'תיאודור הרצל', אשר מטרתה היתה הפצת השפה העיב"רית והתרבותה בין הנוער היהודי בניו יורק."

על מועדון זה מספר חברו לספסל ביה"ס לאמר: "לחוך ביתו של ר' משה סילבר, כמו לחוך בתים רבים של הצ' יונים בתפוצות ישראל, נפלה כרעם ביום בוקר הבשורה המרה: הרצל אינו... ואו, בעוד האב ר' משה יושב כסוף ומ' כונס בתוך עצמו עד כאבו ואבא — יוצא אבא הלל החוצה ומושך אחריו את האה הבכור, מרדכי, שני הנערים פונים אל התלמוד-תורה שבהגרי סטריט ב"איסט-סייד" — אותה, תלמוד-תורה שיצאו לה מוניטין כ"חלוצין ואמריקה" — ושמ, ביום פטירתו של הרצל, הם מקימים את המועדון הציוני הראשון של הנוער היהודי באמריקה: "דוקטור הר' צל ציון קלוב".

מן המועדון הזה, התפתחה הציונות האמריקנית הגדולה והתוססת. כאן נק' שר לראשונה קשרי הידידות האישית בין סילבר ועמנואל גומן, רבים מהסופרים, המשוררים, המנהיגים הציוניים ועסקנים ונבילים של החנוך העברי בארה"ב וב' נדה, הם חניכי המועדון הציוני ע"ש "ד"ר הרצל ציון קלוב". היה זה בשנת תרס"ד כלומר, שנים-עשר אביבים בלי, בד עברו על אבא הלל, עת יסד יחד עם אחיו, את המועדון החשוב הזה.

שיב את מבוקשי. "לעולם א אוכל לסי' לוח לעצמי — אמר — אם אדע כי לא עשיתי את כל ה פשר על מנ' להשיג את אשר ביקשתי לרכוש עבור בית הנכות שלנו".

יגיעים הגענו אל החנות בשעת הצהר' דים היתה זו חנות מורה ביותר, קטנה אך מלאה, בערבוביה מופתית, הפצים עתיקים ויקרי המציאות מכל המיני. קשה לתאר את שמהותו של ד"ר סילבר כאשר עלה בידו אחרי צל רב לגלות כאן ספר-תורה עתיקיומין ומגילת אסתר נהדרת אשר מצויה לה היה כתב יוחסין, שהעיד עליה כי דורות רבים עברו מאז ב' ה לעולם. הארון אשר עמד בסנית הבית, מן פתע את עינו החדה של ד"ר סילבר. מונחים היו בו זה על גבי זה המון ספרים מאובקים; ניכר היה כי שנים רבות לא נגעה בס' יד אדם. יד ד"ר סיל' בר החלו מהפכות בספרים אלה בזריות טפליהא ולבסוף העלה ספר עברי עתיק ויקר המציאות, בעינים נוצצות מאושר משש בידו האחת את הספר, דפוף בו, וככל אשר הוסיף לעיין בו כן גדלה שמי' ותהו. אותו הזמן חבבה יד השניה בחזקה את ספר-התורה והמגילה, כאילו הושש היה סן יהוור בו המוכר או שגא ינסה מי שהוא ללססם אותו ולגזול ממנו את אצרותיו היקרים.

למן רגע רכישת העתיקות ועד לשעת עזבו את הארץ, משבת היה בכל הודמנות את הקניות הנפלאות, אשר לדעתו, עתה דות היו בהגיען למחוז חפצן, לתרום תרומה חשובה לאוצרו של בית הנכות האהוב עליו.

אגב, בענין זה עצמו מספר לנו עד' ראייה נאמן, לאמר: "לא פעם היו ציו' נים וגם ישראלים מתמרמרים, כאשר תוך כדי ועידות, פגישות ודיונים היה סילבר קם ועומב, בהתנצלו כי עליו לה' יות בקליבלנד, בעוד מועד, לתפילה ול' דשה של סוף השבוע. רק אחרי ביקורי בקליבלנד ואחרי סיורי בבית התפילה המרום והנהדר של סילבר — מוסיף האיש — הבינתי את הדבר, שלשים וח' מש שנה משמש הוא רבה של הקהילה היהודית הרפורמית הגדולה שב'עולם. עוד' ימים בא לבאן, וזה המקום ששימש בסים פעולתו מאז ועד היום. קשה לתאר את הרושם העצום שמשאר מראה הטפליה בקליבלנד, ולו רק מבחינה חיצונית; בני' גוד לנטיה האמריקנית הכללית לברק ול' נוצץ המתבטאת גם בבניני הפא' החדי' שים שבונים היהודים פה כבת-רנסנס, שלת בבנין זה המשתות העמוקות, רגש דתי עמוק ממלא את כל ישותך בעמדך בבית התפילה הגבוה, שבישה עצומה לו ממעל וקשתות סביבו. גית הכנסת הגו' חלק מן הבנין, כי מאחר שביית-רנסנס בא' מריקה נהפך למקום כינס העם — לא לתפילה בלבד אלא כמרבז חיי הקהילה — תמצא כאן גם אולם להצגות. ביום ביקורי ישבו פה מאה וחמשים נשים, תופרות וסורגות כל היום, למטרות מש' לוח לישראל ולמטרות צדקה מקומית. כך הן עושות יום יום מימות השבוע".

האופי הישראלי של מרכז הקהילה מתגלה כבר בכניסה, אשר בה נמצאת "חנות המתנות", המציגה מעשי אכנות ומלאכת יד מישראל ומעודדת את יהודי המקום לקנותם בכל הדומנות. בית הפי' לה קטן ואינטימי מקושם בחלונות וזר' כית צבעונית, מעשה ידי ארתור שיק, על נושאים תנכיים. הסבריה גבושה ספרים על נושאי היהדות וישראל, ועל מדף הע' חנויות — העתונות הדומית והאחרת מישראל ובטאונים הספרותיים.

למעלה מאלפים ומאתים משפחות בקהילה של סילבר, אך לא הבנין הנהדר ולא מספר חברי הקהילה ועשרה הם ס' כום מפעלו זה של סילבר, אלא התוכן הרוחני והלאומי שהחדיר לקהילה זו, וה' דוגמה שנתן בכך לכל היהדות הרפורמית של ארצות הברית. די להזכיר כי מי' ששימש לפני סילבר רב בקהילה זו, שיש' דוה יהודים גרמניים לפני מ'ה ושליש' שנים, משה גריס, היה כה קיצוני ברפור' מיתו עד שהתנגד להחזיק ספר תורה בבית הכנסת שלו! וכיום לא רק שקור' אים פה בתורה, אלא שפחצית כל תפי' לה נאמרת בעברית. יתר על כן, בבית הספ' לילדי הקהילה, שבאלף ילדים מת' כנסים בו בימי א', לומדים עברית, ומאות באים לשעור-ערב לעברית מודרנית פ' מים בשבוע אחר הצהריים. כחות נוספות יש לנוער המתבגר, והתמנית כוללת הים' סוריה וספרות עברית. הציונות וישראל הן אבן-פינת בכל התוכן הרוחני שבחי' נוח הילדים או במועדון הנוגות הצעירים (הנשואים), הכולל 400 דגות הבונים את המשפחה היהודית.

מטבע הדברים הוא כי רשימה על ימי ילדותו של אבא הלל סילבר, אשר נולד בשנת 1893 בנויטטאד אשר בליטא, תביא אותנו לידי זהרורה של ארץ זו.

cont. from p.28

בית הנכות שלנו על מוצגיו השונים אני רואה כנכסי צאן ברזל של האומה. תוך כדי שיחה שאלני אם לא יקשה עלי להי' לוח אליו על מנת לעזור לו לקנות בעיר כמה דברי עתיקות אשר היה רוצה לה' כוש כשי לבית הנכות אשר הזכיר. נע' תרתי, כמובן, ברצון רב לבקשתו ומיד יצאנו לרחובות של עיר. החום והמחנק אותו היום גדולים היו מנשוא. סובבים היינו שעות רבות ברחובותיה וסמטא' תיה של עיר הקודש, כשאנו מכתמים רבי' לינו מבית מספר עתיקות אחד למשנהו, אך מאומה לא העלינו. ידעתי על חנות עתיקה קטנה נוספת, השוכנת בקצה השני של העיר בקרבת הגבול. אך סבור הייתי שלאחר העמל הרב שהשקענו בענין זה לא תועלת, יבכר האורח את המנוחה של בית המלון על חפשי-סירק נוספים שת' צאות הצלחתם ספק וטרדתם — ודאית. אך טעות היתה עמי כי ד"ר סילבר מוכן היה לקבל על עצמו עוד שעות רבות של עמל ויגיעה נוף ובלבד שיעלה בידו לה'

אבא הקד סידור

The Australian Jewish News
May 1, 1953

(צו זיין 60-יאריקן
געבורטסטאג)
פון אייזיק רעמבא

יצחק בן-צבי, וועט אין היינ-
טיקן "יום העצמאות" שיקן
פערזענלעכע מיטליד-בריוו צו
די פאמיליעס פון די עלדן,
פון די פיליפין הנדערטער
העלדן, וועלכע האבן מקריב גע-
ווען וויער לעבן פאר דער
זעלבסטשטענדיקייט פון יידישן
לאנד — און אזעלכע בריוו
וועלן באקומען יידישע משפחות
אין אויסלאנד אויך — וועט
יעדער איינער מוזן איבער-
חזר': טייכן מיט בלוט האט
דער קליינער ישוב פון ישראל
באצאלט פאר זיין פרייהייט.
בלוט, יתומים, אלמנות, קאל-
קעס אויפן גאנצן לעבן, אומ-
נליס און טרויער, און נישט
רוקא נסים... אזוי איז געווען
נאך אלע מלחמות, אזוי איז עס
געווען אין מדינת ישראל אויך.
אייביקע ערע אונזערע קרבנות!
אבער אין אלגעמיין, איז עס
געוויס געווען א גרויסער, היס-
טארישער נס.

ס'איז געווען א נס פאר יענע
טויזנטער יונגעלייט אין ישראל
נופא, וועלכע זענען ענדלעך
פטר געווארן פון א פרעמדן,
אכזריות'דיקן אקסופאנט. ס'איז
געווען א נס פאר נעכטיקע
שקלאסן פון היטלער'ס אדער
פון סטאלינ'ס רעזשימען, וועל-
כע זענען געראטעוועט געווארן,
זיי און וויערע קינדער, דורך
מדינת ישראל; דאס איינציגע
לאנד אין דער וועלט, וועלכעס
האט ברייט אהן פריינטלעך גע-
עמט פאר זיי די טויערן. ס'איז
געווען א נס פאר צענדליקער
טויזנטער פאשעלפאסטע יידן
אין אראבישע לענדער, ווו דער
פערד און דע" אייזעלע האט
נעהאט מער רעכט פון זיי... און
ס'איז געווען א נס פאר דער
גרויסער, נישטיידישער וועלט:
נאך 2 טויזנט יאר פון גלות,
זענען יידן (נאכע נארגנאר א
קליינער טייל פון זיי) ווידער
געווארן א פריי פאלק און רוקא
אין זייער ארץ-אלטן, היסטא-
רישן לאנד, אין לאנד פון
תנ"ך, כ'האב איינמאל געהערט
פון חיים גרינבערג ז"ל, אז

קיי שטראל האט זיך נישט גע-
זען אויפן האריוואנט.
דאן איז אין ארץ-ישראל גע-
קומען אויף א באזוך דר. אבא
הלל סילווער. טראץ דעם, וואס
די בריטישע צענזור האט אפ-
געשלאסן ארץ-ישראל פון יעדן
קאנטאקט מיט דער יידישער
וועלט, זענען צו אונז דערנאך-
גען דורך וועגן און אומוועגן
ידיעות וועגן דעם אויפברוי
פון אמעריקאנער יידנטום און
וועגן דר. סילווער'ס טעטיקייט
אין דער אמעריקאנער רעגירונג,
אין קאנגרעס און סענאט און
אין דער ענטפלעכער מיינונג
פון 160-מיליאניקן פאלק, קעגן
דער בעווייגטשער פאליטיק
און פאר יידישער באפרייאונג.

אין איינעם אן אונט זענען
מער ווי א האלבער מיליאן יידן
— דער גאנצער יידישער ישוב
אין לאנד — געזעסן צוגע-
שמידט צו די ראדיא-אפארטן
און מיט הארץ-קלאפן געווארט
ווען די שעה וועט שלאגן. דר.
סילווער וועט האלטן אין דער
יידישער שעה פון פאלעסטינער
ראדיא א רעדע צום ישוב, און
ער האט גערעדט, און א פייער
האט זיך אנטעצונדן אין אלע
הערצער. די וואלקנס זענען זיך
צענאנגען, און א פרייד האט
ארוםגעכאפט די נשמות, מיט
זיין באצויבענדיקער מעטאלע-
נער שטימע האט ער אין א
פרעכטיקן העברעאיש געבראכט
דעם „נחמו, נחמו עמי" צום
פאלק אין ציון.

מיר האבן געהערט און נישט
געקאנט גלויבן אונזערע איינע-
נע אויערן. פון בריטיש-קאנט-
ראליזם ראדיא האט דער ציו-
ניסטישער פירער גערעדט וועגן
א יידישער מדינה וואס וועט
זיין דא, אין ארץ-ישראל, וועגן
זעלבסטשטענדיקייט און אומ-
אפהענגיקייט פון געפלאנטן
נעווען שווארצער ווי די נאכט, פאלק, און אלעס און קינדער

וועלן טאנצן פון פרייד אין די
גאסן פון ירושלים" — אזוי ווי
די אמאליקע נביאים, וואס
האבן געבראכט טרייסט צו זיי-
ער פאלק אין די ביטערסטע
שעה'ן. „זייט נישט נידערגע-
שלאגן, ברידער, האלט הויך
איינערע קעפ, האלט זיך מוטיק
און העלדיש. דאס פאלק ישראל
וועט איינניכן האבן פרייהייט!"

שפעטער זענען מאסן מענטשן
ארויס אין די גאסן פון תל-
אביב און חיפה, אין ירושלים
און נתניה, און א ליכט איז גע-
ווען אויסגעגאסן איבערן גאנצן
לאנד — א ליכט אין די שפע-
טע פינסטערע נאכט-שעה'ן, און
ווען א טאג שפעטער, אין א
פרייטיק-צונאכטס, איז דר. סיל-
ווער געקומען האלטן א רעדע
אין מונגראבי טעאטער אין תל-
אביב, האבן טויזנטער געשטר-
עמט די טירן, און קינדרא-
קייט זענען געקומען באגריסן
און אפלאדירן דעם מאן, וואס
האט אריינגעבראכט האפנונג
אין אלע ווינקעלעך, וואס האט
פארטריבן דעם יאוש פון די
הערצער און אפגעפרישט די
אמנות אין נצחון.

אין א צייט ארום האבן מיר
דערפארן, אז ס'איז נישט אן-
געקומען ליכט דעם דר. סיל-
ווער צו האלטן די „טריפה" רע-
דע אין פאלעסטינער ראדיא.
דער צענזאר האט אין מאנר-
סקריפט געמעקט אלע רייד וועגן
א יידישער מדינה. סילווער האט
זיך אבער נישט געלאזט. ער
איז באשטאנען אויף דער רעכט
פון פרייהייט פון ווארט, דער
מאנוסקריפט איז געבראכט גע-
ווארן צום הויך-קאמיסאר
אליין. דער ענין איז טעלעגרא-
פירט געווארן אין לאנדאן.
ערשט פון דארטן איז געקומען
אז אנווייזונג נישט צו שטערן
סילווערן רעדן וואס ער וויל,
ווייל „ער איז א מאן מיט

גרויסן איינפלוס אין אמעריקע,
און קאן ברענגען שארן די אינ-
טערעסן פון ענגלאנד".
יענע טעג פון דר. סילווער'ס
באזוך אין ארץ-ישראל וועלן
קינמאל נישט פארגעסן ווערן.
ב.

ווער עס פאלנט-נאך דעם
לעבנס-וועג פון אבא הלל סיל-
ווער, זעט, אז זיינע מוטיקע
אויפטריטן אויף דער וועלט-
ציוניסטישער ארענע זענען נישט
קיין איינציגע עפיווארן אין זיין
לעבן, נאר א קאנסעקווענץ פון
זיין כאראקטער און וועלט-אנ-
שוואונג. סילווער איז א קעמ-
פער אין גאטור. עס איז, נא-
טירלעך, פיל לייכטער צו גיין
אין אויסגעטראקענע וועגן און
ס'איז באקוועמער צו שווימען
מיטן שטראם, א כאראקטער-
שטריך פון אז אמת'ן מנהגי
איז זיין גיין קעגן שטראם און
זיין נביא'ישער חוש, דאס זע-
נען זאכן אין פאראויס.

ווען ער איז נאך געווען א
ינגל, האט סילווער געגרינדעט
א קלוב פון העברעאיש-ריידער
אין ניו-יארקער איסט-סייד. אט
פון דעם קלוב, אין ארימען
קווארטאל פון יידישן ניו-יארק,
זענען ארויס די גרויסע פול-
בלוטיקע מנהיגים פון אמערי-
קאנער ציוניזם.

אויך דר. עבנואל ניומאן
האט געהערט צו דער יונג-
געזעלשאפט, וואס האט פאר-
שטאנען, אז די גאציאנאלע
אויפלעבונג מיינט צוזאמען מיט
טעריטאריעלע זעלבסטשטענ-
דיקייט, אויך די אויפלעבונג
פון אלטן העברעי-ערייטס און
העברעי-ערייטער, כדי צו זיין
א פולבלוטיקער ייד, מוז מען
אריינברענגען אין די טיפענישן
פון פאלק ישראל'ס אצרות,
און ס'איז קיין ווונדער נישט,
וואס דר. סילווער האט א בא-
זווערן פיעטעס פאר דער

משיח'ישער באוועגונג אין אונ-
זער געשיכטע, און האט וועגן
איר פיל געשריבן.
סילווער'ס אויפטריט אויף
דער ארענע פון אמעריקאנער
ציוניזם איז געווען א חידוש,
די פאליטיק פון דער אמעריקא-
נער רעגירונג לנבי ארץ-ישראל
איז אין משך פון לאנגע יארן
געווען בלויז אן אנעקס, א ביי-
לאגע, צו דער פאליטיק פון
בריטישן קאלאניאל-אפיס. ס'איז
אין דער ערשטער ריי סילווער'ס
פארדינסט וואס די אמעריקא-
נער פאליטיק איז ענדלעך אומ-
אפהענגיק געווארן פון דער
בריטישער שטעלונג און האט
אנגעהויבן גיין אויף זעלבסט-
שטענדיקע דרכים, וואס האבן
געבראכט נוצן סיי אמעריקע און
סיי דעם ציוניזם.

האליפאס און כעוויין האבן
געמיינט, אז זיי האבן אמעריקע
אין זייער „קעשענע" וואס אן-
באלאנגט ארץ-ישראל, עס איז
דעריבער פארשטענדלעך, אז די
אנטי-ציוניסטישע הערשער פון
ענגלאנד האבן געזען אין סיל-
ווער'ן א שונא, וועלכער האט
געקרייצט זייערע פלענער. זיי
האבן אים פארשריען אלס „סע-
ראריסט", און ס'איז צו סיל-
ווער'ס היסטארישן פארדינסט,
וואס ער האט געפרעדיקט צו
אקטיווער קעגנערשאפט צו
א רעזשים, וועלכער האט זיך
געגרייט געבן א טויט-קלאפ דעם
ציוניזם און די אייביקע אספיר-
ראציעס פון יידישן פאלק.

cont. on next page

JTA DAILY NEWS BULLETIN

JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY, INC. 231 West 58th Street, New York 19, N. Y.

Contents Copyright: Republication only by previous arrangement

VOL. XX No. 76. - 35th year

Wednesday, April 22, 1953

AMERICAN JEWISH COMMUNITY TRENDS DISCUSSED AT U. A. H. C. CONVENTION

NEW YORK, April 21. (JTA) -- Problems concerning the internal life of the American Jewish community were discussed today at the 80th anniversary convention of the Union of American Hebrew Congregations which is being attended by 3,000 delegates from all parts of the country. Rabbi Hillel Silver, one of the principal speakers, declared that "the lay leaders of American Jewry have really not settled on the true nature of the American Jewish community, what they believe it to be, what they want it to be."

The convention adopted a resolution condemning as "un-American and dangerous" certain methods employed in investigations designed to uproot Communism in the United States. Another resolution declared that "the McCarran-Walter Immigration Act should be promptly amended to correct its present discriminatory provisions."

Dr. Silver, analyzing the nature of the American Jewish community, said that the lay leaders act as if the community were "a secular community whose chief, if not exclusive, concern is philanthropy and defense strategy." He called for more attention to the religious and spiritual needs of American Jewry. He also expressed confidence that Israel will solve all the "grave problems" which confront the new state, and called upon American Jews to give more aid to Israel.

ZBT Quarterly Summer 1963

Rabbi Abba Hillel Silver Receives Gottheil Medal

THE PRESENTATION—(L. to r.) Jay D. Feder, President, Cleveland Alumni Club; Dr. Silver and William Treuhalt.

ZBT Declares American Who Did Most for Jewry in 1952

To the many distinguished Americans who have served Jewry "above and beyond" is now added the name of Rabbi Abba Hillel Silver, Honorary ZBT and distinguished religious leader, of Cleveland, Ohio.

Previous awardees include Sen. Herbert H. Lehman, when he was Governor of the State of New York, The Rev. John Haynes Holmes, the original Pilgrimage Team of the National Conference of Jews and Christians (Dr. Everett R. Clinchy, Father J. Elliott Ross and Rabbi Morris S. Lazaron); The Late President Franklin D. Roosevelt; The Late Rabbi Stephen S. Wise; The Late Julius Rosenwald; Bernard M. Baruch; Judge Joseph M. Proskauer; Dorothy Thompson; Jacob Blaustein; Mrs. Eleanor Roosevelt and others.

The 1952 Gottheil Medal was presented to Dr. Silver on May 12th at the Old Timers Day Dinner of the ZBT Cleveland Alumni Club. Several hundred alumni and undergraduates attended. The presentation was made by William C. Treuhalt, Lambda (Western Reserve) '14.

פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

עס מוז פארשריבן ווערן אויף דר. סילווער'ס חשבון, צו זיין גרויסן זכות, וואס ער האט דערמאנט דעם באסטאן פון אסימילאציע פארן ציוניזם. רעפארמירטער איז שוין לאנג נישט קיין סינאגאג פון אפגעפרעגטע פון יידישן כלל. סילווער האט געבראכט דערצו, אז דער איבערווייגנדיקער טייל פון רעפארמירטן שטייט היינט מיט ביידע פיס אויפן באדן פון יידישן גאנצאנאלן. אויך אויפן געביט פון רעליגיע, האט ער איינגעפירט „רעפארמען אין רעפארם“. ער האט געענדערט דעם מנהג אפצורייכטן תפילות אין די טעמפלען אין זונטיק, און זיי איבערגעפירט אויף די שבת'טעג. ער האט מקרב געווען די טעמפל'דיקן צו דער אלטער יידישער טראדיציע. אין דער דערפרייגנדיקער דערנענטערונג צווישן רעפארמירטער און מדינת ישראל, צו וועלכער מיר זענען היינט ערוואלט, האט דר. סילווער א באדייטנדיקן חלק.

צו ווען קעמפערשן באראק טער, צו זיין טיפער אמונה אין נצח ישראל, און צו זיין פלא-מיסן גאנצאנאלן באוועגונג, קומט צו נאך אן אייגנער שאפט, וואס האט אזוי גרויסע פיל ווייניקער זענען באקאנט ווייניקער טאטן אין דער נאציאנאלער דערציאונג פון אמעריקאנער יידנטום. דר. סיל-ווער איז א רעפארמירטער מ'קאן זיך האבן אן אנדער מיין נונג וועגן דער ראל פון א רעפארמירטער אין רעליגיעזע לעבן פון יידישן פאלק. די קעגנערשאפט צו דער רעפארמ אין ברייטע יידישן קרייזן — נישט בלויז רעליגיעזע ארטאדאקסישע קרייזן — איז געקומען דערפון, וואס די רעפארמ איז געווען א געסט פון אסימילאציע, וואס האט געזוכט לאנגזאם אויסצורייסן די ווארצלען פון אונזערע אייביקע ווערטן.

ANOTHER HONOR was accorded Rabbi Abba Hillel Silver (left) when he was presented the Gotthell award of Zeta Beta Tau fraternity. Holding the medal is William C. Treuhart, who made the presentation. Looking on are Jay Feder (between the two), president of the local graduates' unit of the organization, and Edwin W. Arsham, vice-president.

Dr. Abba Hillel Silver Lauds Conference's Inter-Faith Work

Dr. Abba Hillel Silver, the Cleveland rabbi who delivered a prayer at President Eisenhower's inauguration, said Monday in Dallas, "There is definite progress being made in faiths working together in the United States."

The Zionist leader praised the work of the National Conference of Christians and Jews. He said that last year he had made a trip for the group and was able to see first hand the good that the organization is doing.

Dr. Silver is in Dallas to address the twelfth annual joint meeting of the Community Chest board of directors and the Dallas Pastors' Association which will be held at noon Tuesday in the Hotel Adolphus' Roof Garden.

When asked of his impression of the inauguration ceremonies, Dr. Silver said, "the whole tone of the ceremony was one of a back-home atmosphere."

"One felt a little more confident about the future of the country, just from the atmosphere of the inauguration alone," he said.

During his Dallas stay, Dr. Silver said, he planned to visit his old friend, Dr. David Lefkowitz, rabbi emeritus of Temple Emanu-El.

Dr. Silver's congregation is the largest liberal reformed Jewish congregation in the United States and has more than 2,200 families in its membership.

He has been rabbi of the Temple Cleveland for more than thirty-five years.

He is a past president of the Zionist Organization of America, and was a representative of that group to the United Nations. He is credited with being one of the

Dr. Abba Hillel Silver. . . . "The inauguration, a tone of reverence and worshipfulness."

powers behind the founding of the State of Israel by the United Nations.

Recently, Dr. Silver was named by Life magazine as one of the outstanding ministers in the United States.

שאנקעל געווארן פון נאט פיס טאלאנט אגענטורן די איידלסטע סטרוקט פון מענטשלעכע הער צער און זיי צו איבערצייגן אין דער גערעכטיקייט פון זיין זאך. דעריבער האט זיך אויך אין „ווייסן הויז“ און אין וואשינגטאן געקאמפאט און געלאזט פילן זיין איינפלוס אין די דאס מאטישע טעג פון 1947 און 1948, ווען דער גורל פון אונזער צוקונפט איז געלעגן אויפן וואנשאל.

אין עלטער פון זעכציק יאר שטייט דר. סילווער, אין דער בלאיאונגס צייט און פרילינג פון זיין לעבן, ער איז נאך פול מיט דינאמיק, יוגנט'דיקע און מעגלעכע פערזענלעכע און איז נאך ביכולת א סך, נאך א סך צו לייסטן פארן יידנטום. עס נויטיקט זיך אין אים די פינאנציעלע יידישע באפעלקערונג אין די פאראייניקטע שטאטן, דער גרעסטער און חשובסטער יידישער קיבוץ אויף דער וועלט, כדי ער זאל לייגן א לאנגדויערנדיקע און שטארקע בריק צווישן זיי און מדינת ישראל. עס נויטיקט זיך אין זיין דיפלאמאטישן טאלאנט און פאליטישער חכמה די וונגע מדינה, די גאנצאנאלע באוועגונג פון יידישן פאלק און דער וועלט'ציוניזם.

דר. סילווער'ס פארדינסט אויף דער פאליטישער און דיפלאמאטישער ארענע פאר דעם באפרייאונג פון ישראל וועל בלייבן אייביק אין דער געשיכטע פון יידישן פאלק. צו זיין זעכציקסטן געבורטס טאג האט ער די הארצליכע ברכות פון פאלק ישראל, און אומציעליקע יידישע הערצער רופן צו אים מיט דאנקבארקייט און פרייד: כה לחי!

Abba Hillel Silver Center in Buenos Aires

BUENOS AIRES (ZINS) - A General Zionist Center named for Dr. Abba Hillel Silver was opened here under the auspices of the General Zionist Federation of Argentina. The opening ceremony was performed in the presence of the officers of the Federation and many invited guests.

about April 1953

Rabbi Sees Near East Future Garden Spot

Dallas Daily Times Herald 5/26/53

The Near East can be one of the world's greatest productive areas when the conflict between Israel and the Arab states ceases, one of the nation's leading rabbis declared in Dallas Tuesday.

Rabbi Abba Hillel Silver, rabbi of the Temple in Cleveland, Ohio, and named one of the nation's leading ministers by Life magazine, said cooperation between the two factions can bring about great production in the area.

And he saw eventual cooperation, despite current "grave economic problems and tense political situation."

"Cessation of border conflict will ultimately come about," Dr. Silver said.

"Now both sides are suffering." The rabbi, who delivered a prayer at Eisenhower's inauguration in January, spoke at noon at the 12th annual joint luncheon of the Dallas Pastors' Association and the Dallas Community Chest.

There he told Chest volunteers and ministers that "the spirit of community effort, which is the basic philosophy of all Community Chests, can be a fine force to build up the individual who is pretty well sacrificed in the world today."

Rabbi Silver, who is credited with organizing the first modern Community Chest in 1917, said the groups provide two important community services — unifying communities and developing the importance of the individual.

"The Chests offer unity, races

and religions without unification," he noted.

"They bring together all creeds, all groups, who lose their fears and suspicions of each other in the common denominator of working together."

Each agency, he continued, treats every person it works with as an individual, not a statistic.

This is particularly important, he said, in a time when the trend of the world is to think of entire organizations and groups and disregard the individual.

Preceding Dr. Silver's introduction by John McKee, vice-chairman of the Chest church relations committee, E. J. Solon presented a special citation to Fred M. Lange, executive secretary of the Dallas Community Chest.

The citation from the National Council of Christians and Jews praised Mr. Lange's work with inter-faith relations.

Presiding at the luncheon in the Adolphus Hotel Roof Garden was Rev. J. Daniel Barron, chairman of the Chest's church relations committee. Welcoming talks were given by Milton F. Brown, president of the Chest, and Rev. W. A. Welsh, president of the Dallas Pastors' Association and pastor of East Dallas Christian Church.

Msgr. William F. O'Brien of the Cathedral of the Sacred Heart gave the invocation and Dr. John F. Anderson, pastor of First Presbyterian Church, pronounced the benediction.

During the morning Rabbi Silver visited an old friend, Dr. David Lefkowitz, rabbi emeritus of Temple Emanu-El.

—The Times Herald Staff Photo

FUTURE OF ISRAEL is discussed by, left to right, Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland, Ohio; Rev. W. A. Welsh, president of the Dallas Pastors Association, and Rabbi David Lefkowitz, rabbi emeritus of Temple Emanu-El. Rabbi Silver was guest speaker at noon Tuesday for the annual joint pastors' association-Community Chest luncheon at the Adolphus Hotel. He spent Tuesday morning visiting with his old friend, Rabbi Lefkowitz.

N.C.C.J. GIVES CITATION TO EXECUTIVE OF CHEST

Dallas Morning News 5/27/53

A surprise addition to the Community Chest's annual meeting with the Dallas Pastors Association Tuesday was the award of a National Conference of Christians and

Jews citation to the chest executive director and vice-president, Fred M. Lange.

The citation was presented immediately before a noon address by Cleveland's nationally known rabbi, Dr. Abba Hillel Silver, who delivered a prayer at President Eisenhower's inauguration in Washington.

Dr. Silver's theme in addressing the 300 Dallas pastors, chest directors and volunteer leaders was the importance of the individual. He called it "the one indispensable dogma of democracy."

The Lithuanian-born rabbi told his Hotel Adolphus audience that "religion has tried to give a man a sense of greatness in a world in which he is quite small."

"Our civilization will not be saved by armies or atomic bombs, but by brotherhood, mutual helpfulness and compassion as exemplified in the Community Chest. And the heart of the Community Chest is its concern for the individual's well being."

Dr. Silver, who is a fifth-generation rabbi, is a founder of the Cleveland Community Chest. Internationally, he is a past president of the Zionist Organization of America and represented that group in the United Nations. He is credited with being influential in the founding of the State of Israel.

Concerning different faiths, the Cleveland rabbi, who was selected by Life Magazine as one of the nation's outstanding ministers, said "all of us do not have to be under one umbrella—we can have unity without uniformity."

"In the Western world, the individual is still important in the

scheme of things, but elsewhere men are becoming statistics in the hands of a predatory collectivism."

He told his audience that the chest agencies are dedicated to the individual who is made in the image of God, sometimes a distorted, faded image, but still in God's likeness.

In presenting the National Conference of Christians and Jews regional citation to Chest Executive Lange, E. J. Solon, NCCJ co-chairman, said it was in "recognition and appreciation of the invaluable leadership and service to his fellow man."

The citation, printed on parchment, said Lange has "constantly exemplified by life, word and deed, the principles enunciated by the National Conference of Christians and Jews."

אמעריקע און ישראל

The Day May 28, 1953

אייזנהאווער ארמיניסטראציע וועט באשטימען איר פאליסי אין די קומענדיגע וואכען. פון מ. ריבלין

אנגענומען, אז די אייזנהאווער ארמיניסטראציע האט דערווייל גארניט געטאן פאר די מדינת ישראל. ס'איז דאך אבער איין א פאקט, אז זי האט איין גארניט געטאן קעגן די דער אידישער מדינה. אט די "נייטראלע" האלטונג איז פארשטענדליך. גאר שווער, די ארמיניסטראציע איז א נייע, בלויז עפליכע וואכען אין אסט. דאס איז האבען צייט זיך צו ארענטירען אין אלע פראבלעמען וואס שטייען פאר איר.

אין די קארגע צוויי חדשים זינט דאן האבען מיר געהאט מער ווי איין געלעגענהייט צו זעהן, אז דר. סילווער איז געווען גערעכט. דעם 23טען מערץ האט א דעלעגאציע פון אמעריקאנער ציוניסטישע ארגאניזאציעס פון ציוניסטישע וועטערען לויט ליפסקי זיך געטראפן מיט פרעזידענט אייזנהאווער. דר. סילווער האט געהאט א לענגערע געשפרעך מיט סעקרעטערי און סטייט דזשאן פאסטער דאלער. אין אויסגען מיטן סעקרעטערי האט זיך קורצע באזוך אין אמעריקע דעם חודש איין גענומען געווארען דורך פרעזידענט אייזנהאווער אין סעקרעטערי דאלערס דער פאקט אליין, וואס דער פרעזידענט האט און זיין אויסגען מיטן סטייט דזשאן פאסטער דאלערס באשליסען וועגען וואס וועלען דארטען באשליסען וועגען אמעריקע'ס פאליסי בנוגע ישראל. האבען אין משך פון א קורצער צייט אויסגענומען און זיך דורכגעדרעסט מיט פארשטענדען פון ישראל און פון די אמעריקאנער ציוניסטישע וועגען מדינת ישראל—דאס אליין איז דאכט זיך נישט

באלד נאכדעם ווי די רעפובליקאנער האבען אנהויב יאר איבערגענומען די רעגירונג אין וואשינגטאן. איז מען אין אידישע קרייזען געווארען שטארק אומרויאן וועגען אמעריקע'ס שטעלונג און האנדלונג לגבי מדינת ישראל. אין ישראל און אין פירערע קרייז ווען דא האט מען מורא געקראגען, אז די אייזנהאווער ארמיניסטראציע וועט אויסגעבען אדער שטארק מאדיפיצירט דעם די ישראל'דיגן פאליסי, וואס אמעריקע האט אנגעהאלטען זינט די אידישע מלכות איז געשאפען געווארען.

צו די מורא אין געווען אינגאנצען א בארעכטיגטע אדער נישט, האט מען דענסמאל געלויבט, אז עס זענען דא גענוג ארומגען צו אלערמירען די עפענטליכע מיינונג, ספעציעל די אידישע.

ס'איז געווען קלאר, אז אונטער'ן נייעם רעזשים אין וואשינגטאן נישט אמעריקע בפירוש נישט ווייטער אויף זעלבן וועג, וואס עס האט אייביג געטאן די טרוםאן ארמיניסטראציע. לויט פארשידענע באדיכטען האט עס אויסגעזעהן, אז אין סטייט דעפארטמענט וועלען ווידער ארויסקומען צום פארערגנוג די עלעמענטען, וואס ווילען נאך ער הוים נישט שלום מאכען מיט'ן געראט פון אן אומפאפולערע געזינע, אז אין קאנגרעס, וואו די רעפובליקאנער האבען איצט א מער הייט, איז די שטימונג פאר ישראל נישט די וואס זי איז געווען.

די אנטוויקלונג בוחות אין אמעריקע—דאראטווי מהאפסאכאנס "אמעריקען פרענדס און דהי מידל איסט"

cont. on next page

U Grads Hear Plea For 'Significant Life'

Much of man's serious international trouble is caused by denial of a religious basis for society and the regarding of individuals as unimportant, graduating University of Minnesota seniors were told Sunday at baccalaureate services in Northrop Memorial auditorium.

Rabbi Abba Hillel Silver of The Temple in Cleveland, Ohio, said that because "man has come to be regarded in our day as unimportant and possessed of no inherent and inalienable rights, it has been possible for usurping political parties and governments ruthlessly to exterminate whole classes of people."

On the contrary, Rabbi Silver said, "man must live and act always as if his life were tremen-

dously significant, as if his soul and mind were boundless in their capacities and in their influence, reaching distant shores and extending far into the future."

Although religion has endeavored to give man a sense of greatness in a universe in which he is very small, the rabbi said, no moral aspiration is possible in man as long as he regards himself as insignificant and of little account.

Mon., June 8, 1953—THE MINNEAPOLIS STAR—★ 3

Inspirational Faith Best, Rabbi Says

A faith that will inspire establishment of a good society is the faith that will serve the world best, Rabbi Abba Hillel Silver of The Temple, Cleveland, Ohio, told a University of Minnesota baccalaureate audience Sunday.

Within such a faith, he said, man will find that measure of dignity, confidence and courage without which the struggle for social progress cannot long be maintained.

Mr. Silver, life long champion of civil liberties, observed that man has come to be regarded as unimportant and possessed of no inherent and inalienable rights, making it possible for political parties and governments to exterminate whole classes of people.

"A confident faith in the controlling and beneficent purpose unfolding in the universe, of which we and our struggles and our aspirations are an integral part, is, in my judgment, an essential ingredient of that faith which will serve us best in the building of the good society and in the attainment of man's hopes," he declared.

Commencement ceremony

for the 2,500 candidates for degrees will be held at 8 p.m. Saturday at Memorial stadium.

Serving the State
University of Iowa
Campus and
Iowa City

The Daily Iowan

Est. 1868 — AP Leased Wire — Five Cents

Iowa City, Iowa, Friday, June 12, 1953 — Vol. 97, No. 183

The Weather

Fair and somewhat warmer today. Continued warm with showers Saturday. High today, 95; low, 74; High Thursday, 89; low, 71.

SUI To Graduate 1,065 Today

Daily Iowan Commencement Talk Will Be Delivered By Rabbi Silver

June 12, 1953
Rabbi Hillel Silver of the Temple in Cleveland, O., will deliver the commencement address today in the field house.

The author of several books on religious topics, Rabbi Silver is considered to be one of the nation's leading clergymen. He was one of the three clergymen to deliver prayers at the inauguration of President Eisenhower.

Born in Lithuania, Rabbi Silver represents the fifth generation of rabbis in his family.

Life magazine in its April 6, 1953, issue included Rabbi Silver in a picture story on 12 of America's most eminent preachers.

The Life article said, "Recalling that Moses, because he was 'slow of speech,' had to have his brother Aaron talk for him, Dr. Silver feels that the modern rabbi still needs to speak for Moses. 'I have always looked on religion as a quest for social justice and a quest for God. The one found greatest expression among the prophets, the other among the mystics. In preaching I try to synthesize the two'."

An ardent Zionist, Rabbi Silver organized support to get resolutions favoring the new state of Israel through both the U.S. congress and the UN assembly.

Cleveland JNF Dinner Tribute to Abba Hillel Silver

LAND & LIFE

Co-Chairman of the United Jewish Appeal.

Spring 1953

There has always been a strong bond between Dr. Silver and the Jewish National Fund for whose upbuilding and support he has expended much of his talent and energy. He has inspired people all over the world on its behalf and his mission for JNF in 1951 to South Africa was a great success.

As a tangible means of showing the esteem held by American Jewry for Dr. Silver, the B'nai Zion Organization of America in 1945 initiated a scheme to establish Nahlat Abba Hillel Silver. In a letter dated July 18, 1951, the JNF of New York informed Head Office that a total of \$154,615.02 had been received and accordingly a tract of land comprising an area of 4,500 dunams was registered as "Nahlat Rabbi Dr. Abba Hillel Silver."

In accepting the scroll Dr. Silver spoke of the days when as a child on New York's East Side he collected pennies in the blue-white box of the JNF, or participated in Flag Days to help raise meager funds for land redemption. These pennies he regarded as the foundation of the JNF success. He emphasized the need for strong Zionist organization in America to help the State morally and financially, and at times politically. He warned those present that the time is not yet to relax our efforts. We must remain united and ready to fight shoulder to shoulder.

DR. ABBA HILLEL SILVER

new State. Then he read the scroll in part as follows:

"A decisive factor in the creation of the State of Israel was the important role played by Rabbi Abba Hillel Silver. His eloquent address to the United Nations Delegates in April, 1948 will long be remembered. During the fateful years of 1947-48, Rabbi Silver took an active and important part in the shaping of Israel's destiny and strengthened public opinion, both Jewish and non-Jewish, on its behalf."

Rabbi Silver, one of the most outstanding Jewish personalities and a foremost Zionist leader, was born in Neistadt, Lithuania, in 1893 and came at the age of nine with his parents to the United States. His father, Moshe Silver, was a well-known Hebrew scholar and author.

At an early age Rabbi Silver became closely associated with the Zionist movement and organized a Young Zionist Group, Pirhei Zion, in New York. After graduating from the University of Cincinnati and the Hebrew Union College, he served with the American forces during World War I where he was decorated by the French Government. In 1947 he became the spiritual leader of Tifereth Israel in Cleveland, Ohio, the largest Reform congregation in the United States. In the service of the Jewish people, he assumed the office of President of the Zionist Organization of America, Chairman of the American Section of the Jewish Agency for Palestine, Chairman of the American Zionist Emergency Council and National

It may seem something of an exaggeration to say that the 1952 Jewish National Fund Dinner in Cleveland was "the best ever" but that was the consensus of opinion of the more than 500 guests. There were several reasons for this feeling. The occasion represented the first visit of His Excellency, David Goitein, Minister of Israel to the United States. The dinner was held in the very beautiful ballroom of the Park Synagogue, Cleveland's newest Jewish house of worship. The function honored Dr. Abba Hillel Silver by the presentation of the scroll of Nachlat Silver.

The dinner was the first function held under the leadership of Louis B. Golden, newly elected president of the Cleveland Jewish National Fund Council.

President Louis B. Golden stressed the important work of the Jewish National Fund and its significant contribution to the land redemption plans of Eretz Israel, both before and after the new State was born. He mentioned the fact that Cleveland has been a staunch supporter of the JNF almost from the foundation of the Keren Kayemeth more than half a century ago, and said he was glad that some of those who pioneered in the work in the early days were at the dinner.

Mrs. Leon H. Henry, president of the Women's Division of the JNF Council, greeted the audience in the name of her organization and spoke of the significant fact that organized women are united for land redemption. They have placed more than 10,000 blue-white boxes in as many Jewish homes and are still working to attain at least the goal of 15,000. They collected last year, through these boxes, more than \$35,000, each box being cleared twice a year by more than 1,000 women volunteers. In addition to this effort the Women's Division has planted the Leah Garber Forest and is now engaged in planting the Miriam Shapiro Forest in memory of a devoted worker and past president of the organization.

Oscar Leonard presented the greetings of Dr. Hartis J. Levine and Mr. Mendel N. Fisher for the Jewish National Fund of America and added his own word of thanks to the workers with whom he has worked for the past five JNF projects in as many years.

Dr. Fred Falkman presented the scroll to Dr. Silver and referred to Dr. Silver's unmatched service to the Jewish people and to the creation of the

cont. from p. 32

קין שלעכטער סימן. דאס אלטן דאָרף ווייזט אַז די נייַע אַדמיניסטראַציע אין וואַשינגטאָן לאָזט זיך נישט באַ אַיינפלוסן פון אַיין זייט, ווי ס'האָט זיך געקענט דוכטען. און וואָס אַנבאלאנגט דעם תּמצי' פון די אלע דערמאָנטע געשפּרעכען, איז אמת, אַז נישט איינענאָווער און נישט דאָלעס האָבען געמאַכט וועלכע ס'איז ממשות'דיגע הבטחות. אָבער אויף ווי ווייט ווי מ'ווייט איז מען אין די אלע פירענדיגע אירישע קרייזען אַ סך רואינער נאָך די געשפּרעכען אין וואַשינגטאָן ווי מ'איז געווען פריער. אין זאך וואָס מ'ווייט קלאַר איז, אַז די איינענאָווער אַדמיניסטראַציע איז אַנטשלאָסען צו שאַפּען שלום צווישן ישראל און די אַראַבישע לענדער. דער פּרעזידענט אין מר. דאָלעס האָבען דאָס באַטאָנט מער ווי איינ מאל. זיי האָלטען, אַז אַזאָ שלום איז אומבאַדינגט נויטיג צו פאַרוויכערען די סטאַביליטעט פון מיטלמזרח. און ווען סעקרעטערי דאָלעס איז אויפגע טראָטען דעם 18טען פּערץ פאַר אַן אַפּראָפּיאַטישאַנס סובקאָמיטע פון דער "האווע" האָט ער געזאָגט: "א נויטיגער עלעמענט אין פאַרבסערען באַדינגונגען (אין מיטלמזרח) איז שלום צווישן ישראל און די אַראַבישע מלוכות". ס'איז פאַרשטייט זעהר אַ וויכטיגע פראַגע אויף וועלכע באַדייט גונגען אַמעריקע וועט זיך פאַר נעמען צו שאַפּען שלום פון ישראל און די אַראַביער. דאָס וועט ביי אַ גרויסער מאַס זיין אַפּהענגיק פון די רעזולטאַטען פון די פאַרהאַנדלונגען צווישן ענגלאַנד און עגיפּטען וועגען דער סעיף קאָנאַל באַ זע, און דערנאָך פון דער שטעלונג פון די אַראַבישע לענדער צו דעם פאַרוויר צו שאַפּען אַ פאַרטיידיגונגס פאַקט פאַר'ן מיטעלן מזרח. און בכדי זיך צו באַקענען מיט דער לעגע אויפ'ן פלאץ פליט אַפּ סעקרעטערי דאָלעס דעם 12טען מאַי אויף אַ ריזע איבער'ן מיטעלן מזרח. ער וועט באַזוכען די אַראַבישע לענדער און אויך מדינת ישראל. קען מען אַנ נעמען, אַז אויפ'ן סמך פון זיין באַ ריכט, וועט די איינענאָווער אַדמיניסטראַציע אַנהויבען אויסאַרבעטען איר פאליסי לגבי מדינת ישראל. און ס'איז מעגליך, אַז ביז דאָן וועט מען שוין וויסען, וואו מ'האָלט מיט אלע אנדערע דערמאָנטע פראַבלעמען וואָס זענען פאַרבונדען מיט דעם ברייטען פראַגמאַט פאַר'ן גאַנצן מיטעלן מזרח. נאָך אַ זאך וואָס שיינט איצט צו זיין קלאַר איז, אַז די איינענאָווער אַדמיניסטראַציע מאַכט אַן ערנסטען פאַרוויר זיך צו באַקענען גרינטליך מיט אלע פאזען פון פראַבלעס איידער זי באַשטימט איר פאליסי. מ'ווייט, אַז פּרעז. אייזענהאַוער און סעקרעטערי דאָלעס האָבען אלע

The Rabbi And The Bishop

American Hebrew

6/12/53

Columnist Drew Pearson charges that Congressmen are investigating the loyalty of two of America's most noted religious leaders, Rabbi Abba Hillel Silver and Bishop Henry Knox Sherrill.

This may be difficult to believe, but in these unsettled and uncertain times anything can be expected from some of our more zealous Solons in the nation's capital.

Whether Pearson's report is true or not, the very fact that publicity has been given to it in the press calls for comment.

The Bishop and the Rabbi were among the three ministers who offered prayers at President Eisenhower's inauguration.

We do not have to see eye-to-eye on everything with these two men in order to agree with Pearson's estimate of them as "distinguished Americans, loyal to their God and their country."

Any attempt to question their devotion to America would be as preposterous as to doubt the loyalty of President Eisenhower because he once expressed a good opinion about Soviet General Zhukov.

To arouse doubt concerning the integrity of such outstanding Americans as Rabbi Silver and Bishop Sherrill is to play directly into the hands of the Communists whose fondest ambition is to sow the seeds of mutual suspicion and mistrust in the minds of Americans as a means of dividing us against each other and weakening our united front against the Red menace.

Minneapolis Morning Tribune 6/8/53

Rabbi Silver Urges Faith as Guide for Men

A "faith to inspire us to establish the good society" is the kind of faith "which will best serve us," Rabbi Abba Hillel Silver said Sunday.

Rabbi Silver of The Temple, Cleveland, Ohio, was the principal speaker at the University of Minnesota baccalaureate service in Northrop auditorium.

"Such a faith, in my judgment," Rabbi Silver said, "is built upon three postulates—the reality of purpose in the universe, the sovereignty of purpose in the universe, the sovereignty of personality and the sanctity of method."

HE SAID "within such a faith man will find that measure of dignity, confidence and courage without which the struggle for social progress cannot long be maintained."

Pointing out that science seems to have abandoned purely mechanistic explanations of the universe, Rabbi Silver said:

"A confident faith in a controlling and beneficent purpose, unfolding in the universe, of which we and our struggles and our aspirations are an integral part is, in my judgment, an essential ingredient of that faith which will serve us best in the building of the good society and in the attainment of man's hopes."

Others participating in the program included the Rev. James Boren, director of the Westminster foundation and Presbyterian pastor at the university; Dr. J. L. Morrill, university president, and Arthur B. Jennings, associate professor of music, and Caro M. Carapetyan, visiting associate professor of music, who directed the university choir.

FROM MONTH TO MONTH TIME TO TALK PEACE

A WAVE of optimism and relief swept over the world when People's China and North Korea proposed renewal of negotiations for a truce in Korea and when the Soviet Union renewed and extended the indications that a negotiated settlement of international differences was feasible. The wheels of negotiation are moving slowly but they move nevertheless. Despite attempts by Secretary of State John Foster Dulles to dampen hope for peace, a cautious optimism remains. At Panmunjom the Dulles-Pentagon policy is to put up new obstacles each time the Chinese and North Koreans make a concession for the sake of peace. But such tragic obstruction is not achieving its purpose because the overwhelming peace sentiment is making it more difficult for Dulles and the Pentagon to break off negotiations. The door to peace thus unlocked can be pushed wide open only if the people put their shoulders to the task. For the masses of the people want to end war, cold or hot.

Rabbi Abba Hillel Silver has been giving voice to this people's interest in peace. For several years now Rabbi Silver has in many speeches and sermons been repeating that the capitalist and socialist systems can and must co-exist peacefully. At the biennial conference of the Union of American Hebrew Congregations on April 21, Rabbi Silver once more said that our country should find "the formula of toleration which will enable the many evolving and the fluid forms of capitalism and socialism to work out their destinies in the one world in which we live; they may be irreconcilable in theory; they need not be in practice."

When one considers that the life or death of the people all over the world is at stake in the prevention of World War III—and this can only be achieved by peaceful co-existence of the two systems—it should be a matter of great concern to the Jewish people that Rabbi Silver is one of very few leaders of Jewish organized life outside of the organized peace movement to support this policy. For one does not at this late date have to speak at great length to show that another world war will threaten the survival of the Jewish people and of Israel. The urgent interest of the masses of the Jews, certainly no less than of all Americans, therefore demands that Jewish leaders give voice to this vital need for Jewish survival. Thus the National Commander of the Jewish War Veterans, Jesse Moss, is serving neither the Jewish people nor the country as a whole by his statement in Boston on April 19 in which he manifests a truculent attitude towards the peace offers of the Soviet Union, instead of welcoming the offer to negotiate. It does not help to create a favorable atmosphere for successful negotiations to say: "to drop our guard merely because the

Kremlin has decided to say a few kind words for peace would be to court disaster." The time rather calls for the mobilizing of the people's sentiments for peace so that Washington is pressed to conclude a truce in Korea.

More specifically, the Jewish leadership has the obligation to combat the Washington policies which have renazified West Germany in order to create a reactionary regime that will cooperate in reviving a renazified Wehrmacht to spearhead a war against the Soviet Union. Except for an occasional pious statement against West German renazification, most of the leaders of Jewish organized life have failed to face up to the fact that renazification is not a policy of some administrators of Washington's policy in Europe, but is basic policy which, if not changed, will move toward war. As the Los Angeles *B'nai B'rith Messenger* noted in its editorial of April 17, "a survey, now suppressed, showed that (West) Germans up to 44 per cent think that Hitler's methods were good rather than bad; that 25 per cent believe the Allies to be the real war criminals." This condition is not a result of individual nazi-inclined administrators: it is a consequence of Washington policy, a policy that must be changed if war is to be prevented. Surely the Jewish people must do their utmost to reverse such a policy and Jewish leaders should be made to enlist the membership of their organizations in this task.

Another vital sector of Jewish interest is peace in Israel. No one doubts that war would be catastrophic for that crisis-ridden country. The welfare of the people of Israel is not served by the war economy and belligerent Middle Eastern offensive war machine, miscalled a "defense command," which Washington is trying to set up. Drastic impoverishment of the Israeli masses and a heightened danger of war are the fruits of such a policy. The Jewish people have cause to be wary of the outcome of Secretary of State John Foster Dulles' trip to the Middle East, on which he departed at this writing, to prepare the way for building up an anti-Soviet *cordon sanitaire* in the area. Jewish leaders fear that Dulles is planning to put main reliance on the Arab rulers in this endeavor and to put Israel in a subordinate position in his plans. Rather they should guard against Dulles' plan to set up Jewish and Arab armies as cannon fodder in an aggressive anti-Soviet war, which would mean destruction of Israel.

On all sides, therefore, the Jewish people are concerned to add their voice to the people's demand that the negotiations between the United States and the Soviet Union for a peaceful settlement of differences should be pushed to the active stage and, once undertaken, to continue pressure for their successful conclusion.

cont. on next page

דער אבא הלל סילווער און זיין קאמפאן פאר ישראל

(צו זיין 60-טע יוביליי)

פון ישעיה ווינגארד (חל"ב)

דער אבא הלל סילווער איז איינער פון די בארימטסטע פיהרער פון ציוניזם פאר דער לעצטער תקופה. אין זיין לעבנסגעשיכטע און זיין לאנג יאריגע ציוניסטישע טעטיגקייט שפיגלט זיך אפ דער וויכטיגער וועג פון דער ציוניזם-וועג פון אמעריקע פאר די לעצטע 40 יאהר.

דער פארשטאנדענער ציון-פיהרער דניאל פריש האט אין זיין פארזוך צו געבן אן אפשאצונג וועגן סילווער איינער פון די ציון באוועגונג אין צוויי תקופות: די תקופה פון בראנדייס און די תקופה פון סילווער.

אין די צוויי תקופות גיט איבער פריש זענען געקומען אין צוויי פערזאנען פון די צוויי וועלט-מלחמות. און יעדע תקופה האט ארויסגעגעבן א גרויסע ציוניסטישע סיגור, וואס איז דערהויבען געווארען צו א גרויסער מדרגה.

די בראנדייס-עפאכע

אין דער צייט פון דער ערשטער וועלט-מלחמה איז עס געווען לויט ד. בראנדייס, און ביים אנהויב פון דער צווייטער וועלט-מלחמה איז עס געווען דר. אבא הלל סילווער. כאראקטעריסטיש איז איד דער פאקט וואס די ביידע ציוניסטישע תקופות זענען געווען ענליך איינע צו דער צווייטער און יעדער איינער פון די אויפגעדערמאנטע פיהרער האט פאראייניגט הינטער זיך אין געוויסע מאמענטן צוליב די אינטערעסען פון פאלק אלע פארטייען און גרופעס. אין דער בראנדייס עפאכע איז עס געווען „דער פראוויזארישער קאמיטעט פאר ציוניסטישע אנגעלעגענהייטען“ און אין דער סילווער-צייט — „דער אמעריקאנער ציוניסטישער עמירדזשינעס קאנסיל“.

עס איז אן אלטער כלל: וואס פאר א פאלק אוועלכע פיהרער! אין די יאהרען פאר דער ערשטער וועלט-מלחמה איז דאס אמעריקאנער איי-דענסט נישט געווען שטארק נאציאנאל באוואוסטזיג. קיין פיל באדייטענדע קולטורעלע דערצייונגס-אינסטיטוציעס האבען נאר נישט עקזיסטירט. די אמעריקאנער אידען זענען דעמאלט געווען אין דעם איבערגאנגס-פראצעס פון דעם ערשטן אימיגראציע-דור און די אידישע געזעלשאפטליכע האט נישט געהאט קיין קלארע פארמען און געשטאלט. אין יענע טעג איז בראנדייס דערשינען. טראץ דעם וואס ער איז געווען אזוי צו זאגן צו פרעמדע וואס דעם ארטיגען פון די אידישע מאסען און איז בכלל נישט געווען גוט פאקאנט מיט דער נאציאנאלער באוועגונג. האט ער אבער אינטואיטיוו דערפיהלט דעם רוח פון דער שעה און ער האט זיך איבערגעגעבן דעם דינסט פון ציוניזם. עס געהאט נישט לאנג און ער זעט אנערקענט אלס דער פיהרער פון דעם ציוניזם אין יענער צייט.

דער סילווער האט אנגעהויבען זיין ציוניסטישע טעטיגקייט שוין אלס אינגעל בעת ער האט אנגעפיהרט מיט א ציוניסטישע קלוגע און געפיהרט א ציוניסטישע פראפאגאנדע פאר דער

העברעאישער שפראך און ציוניזם. דאס האט דעם ציוניזם גע'רשנ'ט פון זיין פאסער. וואס איז שוין געווען א פייער-דינגער ציוניסט איז דער אלטער היים אין דער ליטע.

זיינע קינדעריאהרען אין ליטע

דאס וועלכע פון דר. סילווער איז געווען אין שטעטל נייטאט, א קליין אי-דליש שטעטלע אין דער ליטע, וואו עס באגעגען זיך די וואסערען פון דער ווילע מיט'ן נעמאן. דא איז ער געבויט געווארען אין יאהר 1893 און דא ווערט ער דערציגען אין טראדיציאנעלע נייטאט.

זיין פאטער הרב משה סילווער, מחבר פון ספר „השקפה פראטעסטאנטע דערצייונג, אבער עס בלאזען שוין דא די השכלה-ווינטען אין דער ליטע. און נאך יונג ווערט דאס אינגעל פאר-כאפט פון דער השכלה. און בעת דער פאטער זינגט מיט דער פאמיליע פארהערט אריבער קיין ניו יארק. טרעפט זיך שוין דער יונגער אבא הלל מיט די העברעאישע שרייבער אין אמעריקע. מיט'ן העברעאישען טרובאדור נפתלי הערץ אימבער, דיכטער פון „התקוה“ און אנדערע. ער ווערט דאס פארשאפט פון פארוואנדלטע דיכטער. וואס האט פאראייניגט דעם ריטם פון יוראלטע העברעאישע מיט'ן טעמפל פון נייטאט לעבען — דורך דער אלט-גיטער העברעאישער שפראך.

פאר דער געשיכטע פון ציוניזם איז אמעריקע דאך מען פארצייענען דעם פאקט, אז נאך אלס יונגער אינגעל בא-וויזען זיך שוין ביי איהם פיהרענדיגע שפעטערדיגע פיהרער געהערט זיך שוין אויסטוילען ביי איהם שוין דא גרינדעט ער דעם פארוואנדלטע העברעאישע קלוב אויף דעם נאמען פון ציון-פיהרער דר. הערצל. און איינע פון די הויפט-פליכטן פון יעדען מיטגליד איז קלוב און מען מוז רעדען העברעאיש. אבא הלל איז שוין דאן דער פרעזידענט פון קלוב און זיין ארויסהעלפער איז דר. עמנואל ניומאן.

זיינע שטודיום-יאהרען איז סינסנעטי ווענדיג פון דור-דורות פון רבנים, ציחט עס איהם צו רבנות. אבער ער גרייט זיך צו ווערען נישט קיין ארמא-דאקטשער רב, נאר א רעפארמירטער רב. און ער פארהאט אוועק קיין סינסנעטי, וואו ער שטודירט פלייס, אין „היב-“

cont. from p. 35

דעם פון די פאראייניגטע שטאטען א רעפובליקאנער, א דעמאקראט אדער א סאציאליסט, און נישט סאָרען וועלען זען עפעס ענליכעס אין מדינת ישראל, אויב ער איז נאך פאראייניגט אין מדינת ישראל און איז גרייט צו געבען נעלט און צייט און מי פאר אירעמוועגען.

דאכט זיך אז עס דארף אַקומען לייכטער צוצוציען מענשען צו א צוויי-ניסטישער ארגאניזאציע, וואס נארמאנט פארטייען און פראצעסעס, לויט יעדע איינעם באזונדערען באגער, איידער צו א קאליקולאזער, פארעווער און וואס סענדיגער פאראייניגונג פון פריינט פון ישראל. אזא פאראייניגונג קען גע-מאלט זיין פאר א בית יתומים מושב זקנים, און הכנסת אורחים, אבער קיין מאל נישט לטובת א לאנד, מיט א פאליטישען סיסטעם און א סאציאלער סטרוק-טור. מעגליך אז דער פרעסטיזש פון דער ישראל רעגירונג זאל באווייזען דעם ציוניסטישען קאנגרעס צו שאפען אן איינהייטליכע פארעווע ציוניסטישע אר-

גאנצאציע פאר יעדען לאנד. עס וועט אבער נישט לאנג נעמען איידער עס וועלען זיך אויסבילדען באזונדערע פראצעסעס אין די לאנד-ארגאניזאציעס, וואס וועלען זיין ענליך אויף די אידישע פארטייען און פראצעסעס ווי אין טראפער וואסער איז ענליך אויף אן אנדערען. און אויב דאס וועט געשען, טאג וואס וועלען מיר האבען אויפגעטאן מיט דעם משונה'דיגען רעארגאניזאציע פלאן?

דער צווייטער פראיעקט פון צולאזען ניט-ציוניסטען צו דער אדמיניס-טראציע פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע האט געהאט א זין אין ווייז-מאנ'ס צייטען, ווען די ציוניסטישע ארגאניזאציע איז געווען דער בעל הבית איבער די אקטיוויטעטען אין ארץ ישראל. ניט-ציוניסטען האבען דעמאלט געקענט זאגען, אז אויך זיי ווילען האבען א דעה אין דער פארוואלטונג פון די פאגן וואס ווערן אויסגעגעבן אין ארץ ישראל. איצט אבער, ווען אלץ שטייט אונטער דער השגחה פון א דעמאקראטיש געוויילטער אידישער רעגירונג, האט אפילו די ציוניסטישע ארגאניזאציע א קנאפע דעה איבער די קלענערע פאג-דען, וואס זי שאפט פאר מדינת ישראל. וואס איז שוין די גרעסערע פאגדען, ווי דעם פאראייניגטען ישראל אפיל און די ישראל אבילאציעס, ליגען זיי דאך סיי ווי סיי אין די הענט פון ניט-ציוניסטען, ביז זיי קומען אריין אין דער ישראל רעגירונגס קאסע. טאג וואס וועט זיין די פעולה אויב ציוניסטען וועלען זיך מווען טיילען מיט ניט-ציוניסטען מיט דעם ביסעל וואס איז, משטיינט געזאגט, איבערגעבליבען אויף זייער חלק?

דער דריטער פארשלאג, אז אין די ציוניסטישע קאנגרעסען זאלען זיך קענען באטייליגען, אחוץ שול-צאלער, אויך ביישטייערער צו ציוניסטישע פאג-דען, איז סיי שכל'דיג און סיי וויס'דיג. ווי עס איז איצט קען איינער וואס קויפט א פופציג סענטיגען שול, ווילען דעלעגאטען און אליין דערוויילט ווערן, צום ציוניסטישען קאנגרעס. אבער אן אנדערער וואס האט בייגעשטייערט א מיליאן דאלער צום קרן קימת אדער צו וועלכען עס איז אנדערען ציוניסטישען פאגדען, און קיין 50 סענטיגען שול האט ער נישט געקויפט, קען ער זיך נישט באטייליגען אין די וואלען און נישט קאנדידירען פאר'ן ציוניסטישען קאנגרעס.

פרעמיער בן גוריון זאל האבען געזאגט אויף איינער פון די סעסיעס פון דעם באטרעפענדיגען צוזאמענקום, אז א ציוניסט קען נישט זיין אזעלכער וואס באזעצט זיך נישט אין מדינת ישראל. אויב דער ציוניסטישער קאנגרעס זאל דאס אָננעמען פאר איינעם פון זיינע עיקרים, וועלען לאגישערווייז אלע צווי-ניסטישע ארגאניזאציעס אין די תפוצות זיך דארפן אויפלייזען, מחמת זייע-רע מיטגלידער וואוינען דאך נישט אין דעם אידישען לאנד. אין ישראל ווידער איז דאך קיין ציוניסטישע ארגאניזאציע נישט געווען, אויב אזעלכע עקזיסטירט נישט מחוץ לארץ. טאג צו וואס דער נאכצער טומעל ווענען רעארגאניזאציע?

עטליכע רעדנער ביים צוזאמענקום האבען שטארק אונטערגעשטראכען, אז צווישען די הויפט פליכטען פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע גייט אריין די פליכט צו זארגען דערפאר, אז העברעאיש זאל ווערען די שפראך פון די אידען איבער נאך דער וועלט. נון, דארף מען נישט ארגומענטירען מיט דיראָזיגע ליבהאבער פון דער העברעאישער שפראך צי עס וואלט נישט געווען ראטאמער, אז אידיש, וואס איז לייכער זיך אויסצולערנען פאר איינעם, וואס רעדט אויף אן אייראפאישען לשון, זאל בלייבען אונזער „עספאראנטא“, ווי זי איז איצט אויף די אינטערנאציאנאלע אידישע צוזאמענקומען, איידער זיך צו לערנען א סעמיטישע שפראך וואס האט קיין ענליכקייט נישט צו די אינדא-ערמאנישע שפראכען, וואס מען רעדט אין אייראפע און אמעריקע. אין בעסטען פאל וועט מען דעם העברעאישען לשון קענען אויסלערנען בלויז רבנים, ראבינער, פיר-לאקאנען און די עטליכע ליבהאבער פון דעמאָזיגען לשון. הלוואי זאלען די קומענדיגע אידישע דורות, אין די תפוצות כאָטש קענען די אידישע תפילות אויף העברעאיש. אָט דעריבער קען העברעאיש נישט זיין קיין עיקר זאך פאר דער ציוניסטישער ארגאניזאציע.

דער צושטאנד פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע וואלט נישט געוואָרען קיין פראבלעם, אויב מען וואלט איר צורו געלאזען אָנצוגיין מיט דעם צוויי-טען טייל פון איר פראָגראם, דהיינו, צו העלפען אויפבויען דאָס דערוואַרבענע לאַנד, נאָכדעם וואָס זי האָט אַזוי דערפאַלגרייך דורכגעפירט דעם ערשטען טייל, די דערווערבוונג פונ'ם לאַנד. די ציוניסטישע ארגאניזאציע וואלט געקענט פונקציאָנירען אין די תפוצות לויט דעם פלאַן וואָס די אמעריקאנער ציוניס-טישע פירער האָבען געהאַט אָנגעצייכענט ביים ערשטען צוזאמענקום פונ'ם „אקציאָנס קאָמיטעט“, באלד נאָך דער ישראל-אַראַבישער מלחמה, און וואָס דער צוזאמענקום האָט געהאַט אָנגענומען.

אין משך פון יארען וואלט אויך דער צווייטער טייל געוואָרען דערליידיגט — מדינת ישראל וואלט דערגרייכט די סטאדע ווען זי וואלט מער צו קיינעם נישט געדארפט אָנקומען. די ציוניסטישע ארגאניזאציע וואלט דעמאלט זיך גע-קענט מיט כבוד אויפלייזען אָדער זיך פארוואַנדלען אין אן ארגאניזאציע פון פריינט פון מדינת ישראל. איר צושטאנד וואלט קיינעם נישט געדארפט קיין זאָרג פארשאפען. אן ארמיי האָט זיך צוריקגעקערט פון פראַנט מיט א נצחון, שלום איז איינגעשטעלט און יעדער באזונדערער סאָלדאַט גייט אַהיים מיט טריאומף מעדאַלען. די ארמיי, אלס א קאמפס פאקטאָר, איז אויפגעלייזט. אין ציוויליזירטע לענדער אָרגאניזירען זיך די מיטגלידער פון אן אויסגעדינטער ארמיי אין וועטערען לעגיאָנערען צו פראווען יאָרטען פון די נצחונות און זיך צונויפקומען אויף צו טרינקען לחיים. ציוניסטישע וועטעראַנען וועלען דאָס אויך קענען טאָן, נאָכדעם ווי דער נאָכצער נצחון וועט דערגרייכט ווערען. קיין קינסטליכע פראָגראַמען און פאַנטאַסטישע עיקרים דאַרף מען נישט.

די ציוניסטישע ארגאניזאציע האלט דערווייל נאך נישט ביי דער לעצטער סטאדע פון איר גרויסען פראָגראם. מדינת ישראל איז נאך נישט אויפגעבויט. זי קען זיך נאך נישט באַגייין אן דרויסענדיגער מאטריעלער און מאַראַלישער הילף. וואלט עס כ'לעבען כדאי געווען, אז די פאַרשטייער און רעגירער פון ישראל וואָס זיינען דאך די הויפט פאַראַנטווערטליכע, זאלען נישט לייגען קיין שטייגער אויפ'ן וועג פון זייער בעסטען און געטרייעסטען פריינט, די ציוניס-טישע ארגאניזאציע, מיט זייערע שטערענדיגע נייע פלענער און נייע פראָיעקטן.

Sabbath Scriptural Selections

This Sabbath, the twenty-seventh day of AB, 5713, the following Scriptural selections will be read in our synagogues:

Pentateuchal portion, Deut. 11:26-16:17, Prophetic portion, Is. 54:11-55:5.

Rosh Hodesh Elul Scriptural selections, Tuesday and Wednesday, Num. 28:1-15.

Licht Benshen, Friday, Aug. 7, 6:45 p.m.

Israel's Need for Friends on All Fronts

"At best, Israel will need generous friends for a long time."

This is one of the conclusions reached by the Democratic standard-bearer, Adlai Stevenson, in his article "No Peace for Israel," in Look Magazine, written after his visit in the Jewish state.

Israel, and the Jewish people, should be grateful to Mr. Stevenson and to others who, like him, view the Middle East problem with a realism which appears to us at times rather hard. There may be disappointment in his attitude on the proposal for the internationalization of Jerusalem, repatriation of Arab refugees, or the boundary question.

On the latter question, he indicates an understanding of the controversy when he states: "My own feeling is that insistence on any major alteration of Israel's boundaries is unrealistic." In truth, it is not only unrealistic—it is fraught with danger, in view of the security problem. Israel has indicated a readiness to alter its borders where certain minor territorial changes would serve to remove hardships for Arabs. But to ask for large-scale alterations would open an avenue for increased infiltration of Arabs and extension of border clashes, the occurrence of which represents the most disturbing development on the Israel-Jordan borders since Israel's establishment.

Mr. Stevenson is, unfortunately, on the wrong track in the matter involving Jerusalem's position. In this respect, too, unlike Jordan, Israel is on record as conceding to the internationalization of the Holy Places. It is inconceivable, however, that the Jewish state should yield to anyone in a demand for the consignment of the 150,000 Jews in the New City—which was developed by Jews—to international authority. That would mean the loss of Israel citizenship by the Jerusalemites. It would indirectly threaten their very lives, since they would then be deprived of self-defense, which they possess as one of the privileges of Israeli citizenship. To abandon this right to the mercy of an international group that would inevitably also include Arabs would mean the sacrifice of a large population to a future of uncertainty.

There also is, of course, the historic ele-

ment. Jordan has taken over the Old City of Jerusalem, with the Western Temple Wall, with many Jewish holy places, with the Mount of Olives upon which stand the Hadassah and Hebrew University Buildings. Israel, in the interest of peace, desires to hold on to the New City of Jerusalem, which was built with the sweat and blood of Jews from all parts of the globe. The very name of the City of David—Yerushalayim—City of Peace—beckons to Israel to link the City with the State, to restore it as the capital of Israel, to retain the historic values inherent in the heritage represented by this historic spot. How can anyone possibly view this problem in any other light?

To offset the dangers that have been in evidence in the attacks recently launched upon Israel, the young state, indeed, "will need generous friends for a long time." Mr. Stevenson was right in this assertion. Israel needs friends without its fold—among non-Jews—and within. It is dependent upon the good will of Jews as well as non-Jews, since Jews, too, must understand the issues in order not to be misled by destructive propaganda from Arab rumor-mills.

Fortunately, this country is continuing its friendship for Israel. In spite of the growing minority of ill-wishers, whose sentiments have been in evidence in Congress, a majority of America's legislators have shown faith in Israel and have battled for continuation of Mutual Security appropriations to the Jewish state. But the propaganda has been damaging. Israel's antagonists have become bolder. The outlook for peace has not brightened as a result of this boldening antagonism, and Israel's friends must think in terms of future security in order to protect the struggling young state in its defensive role.

Much of what has transpired may be due to the lethargy that has crept into Jewish ranks. The pro-Israel militant feeling seems lacking. The Zionist ranks are weaker. Jews are willing to help the new settlers in Israel financially, but they appear to have become politically dull—failing to recognize that assistance to Israel by means of spreading the truth about the young state is a right that should be cherished rather than feared.

American Jewry can not afford the spread of anti-Israel libels in the press, in Congress, in churches. It will harm Israel and indirectly will be damaging to Jews as free citizens of the land which is traditionally the friend of Israel.

What is the solution to the problem? Clearly, it calls for the strengthening of those ranks which are charged with the duty of keeping the country informed about the real facts in the situation, without coloration from quarters that seek the destruction of Israel. There is need for guidance which has been lacking in recent months. The dynamism of pre-statehood Zionist leadership appears to have disappeared. The uncompromising firmness of an Abba Hillel Silver is needed to forestall danger.

Israel's friends must think clearly on this issue without permitting personality issues to mar their dedication to service in a great humanitarian effort whose accomplishments as the rescuer of a million survivors from Nazism must never be forgotten.

Those in position to render service should not defer action. What they do now to recreate the forcefulness of a pro-Israel movement will be to the benefit not only to Israel but equally to Jewry and to humanity's democratic ideal.

U. S. POLICY CALLED FRIENDLY TO ISRAEL

Dr. Silver Tells Zionists That Government Wants to See It 'Secure and Prosperous'

By IRVING SPIEGEL

Dr. Abba Hillel Silver, Zionist leader, declared last night that the United States Government's attitude toward Israel was "friendly and sympathetic" and that the Government was eager to see the new state "secure and prosperous."

Dr. Silver addressed a dinner session of the fifty-sixth annual convention of the Zionist Organization of America at the Waldorf-Astoria Hotel. It was in the form of a birthday testimonial to Dr. Emanuel Neumann, chairman of the economic department of the Jewish Agency for Palestine in Jerusalem. Dr. Neumann celebrated his sixtieth birthday on July 3.

Dr. Silver said prior to his address that he had met recently with President Eisenhower and that they had discussed the subject of Israel.

In his address Dr. Silver, who is a leader in the Reform branch of Judaism, asserted that he had "reason to believe that the attitude of our Government on the status of Jerusalem is not remote from the position taken by the spokesmen of the state of Israel." However, he urged Zionists "not to relax vigilance."

"A political climate," he added, "like the weather generally, is not a static thing. Today's good weather is no guarantee of tomorrow's. Powerful forces are at work to undermine, to discredit, to confuse and to mislead."

Ties to Press and Pulpit

"The Zionist movement must continue to cultivate friends everywhere—the press, the pulpit, university circles and in the Government. The task is even more difficult now because the elementary homelessness and homeless refugees is no longer there."

In discussing the future of the Zionist movement, Dr. Silver declared that the problem "does not lie" with the Zionists who live out-

side Israel "but with the Government of Israel," adding that if Israel "wishes, it is possible to have a strong Zionist movement."

Dr. Silver asserted that the World Zionist Organization was a "standing army of volunteers mobilized and on the alert to serve and defend the just interests of Israel." For support of Israel, he said, "there is need for an effective apparatus to sustain interests, to retain the sympathies of the old and to arouse the loyalties of the young."

"Such a force," he continued, "can be had if the Government of Israel really wants it and endows it with authority and prestige."

Israeli Coalition Hailed

Dr. Silver hailed the new Government coalition in Israel, adding that the merger of all "non-Socialist" groups into one broad general Zionist party is both logical and desirable.

The coalition Government, he said, will encourage private investment in Israel from many groups outside of the country "who are not interested in investing their capital in order to establish socialism in their lifetime; and Israel must have private capital to prosper."

Tributes to Dr. Neumann's efforts in behalf of the Zionist movement and Israel were paid by Dr. Silver, Mortimer May, chairman of the national administrative council of the Z. O. A., and Rabbi Irving Miller, its president.

Announcement was made that a grove of 1,000 trees would be planted in Israel in Dr. Neumann's honor by the Jewish National Fund of Mexico.

דער טאג

מארגען זשורנאל

"THE NATIONAL JEWISH DAILY"

לוח פאר היינט

יום א, י"ט אלול, תשי"ג

פרשה נצבים-ויילך

זונטאג, אויגוסט 30, 1953

דף יומי, שבת ע"ז

וועטער — שיין

זון אויסגאנג — 6:20

זון פארגאנג — 7:32

רעליזשע סטעינאג צייט

אמפארטיאלש אין נייעס

אמפאדעקעניג אין מינונג

דערמיט אַלע שאפענדע

כחות אין אדישען לעבען

2 צייטונגען אין 1 צייטונג

Vol. XXXIX No 1

DR. A. H. SILVER
THE TEMPLE
E 105ST & ANSEL
CLEVELAND OHIO

NEW YORK —

SUNDAY, AUGUST 30, 1953

זונטאג, 30סטן אויגוסט, 1953

16 PAGES

PRICE FIFTEEN CENTS

אמעריקע וויל א געזיכערטע און פארדינטע ישראל, דערקלערט ראביי מילר

נעם, איז בכה א שטויסצורטאן די געשיכטע, אז זי וואלט זיך צוואילען מיט אירע אנטוויקלונגען. פאליטיש "דייף", דוידענדיגענדיג און קלאר איז געווען ניומאנ'ס רעסע דאס, דער גרונטגעראנע זיינער איז געווען, אז היסטאריש איז דער צויר ניומ געווען א נאצייע-ביויערשע באר וועגונג (געישאן-בילדער) און זי טאר נישט מאכען קיין דראסטישע ענדערונג אין איר בארעכטער, אז דער ציוניזם וואלט ארויסגענידען פון זיך די נאצייע-ביויערשקייט, שניידט ער ארויס דאס הארץ פון דער באוועגונג, דאס האט געווען ניומאנ'ס געדאנק, וואס האט זיך איינגעשניטען ביים צוהערער, ער איז דערפאר אנטשיידען קעגען פאר וואנדלען דעם ציוניזם אין א "קור" טור געוועלשאפט.

פארשטייט זיך, אז מיר זיינען מסכים מיט ניומאנ'ס דעפיניציע פון דעם ציוניזם, ווי ער איז געווען פאר דער מדינה, מיר קענען אפילו אויך מסכים זיין מיט אים אויף איצט, נאך אין דער דעפיניציע פון נאצייע-ביויערשקייט האט ער קיין קלארקייט נישט אריינגעבראכט.

ווי אזוי ווערט א נאצייע געבויט? איז נאך לאנג, אדער מלוכה, דער עיקר פון א נאצייע? אנדערע קענען טראכטען, אז נאך קורטור איז דער טאכט עיקר פון א נאצייע, און איר דייקייט, אפילו בזמן שבת המקדש תיה קיים, איז נייסט געווען וויכטיג נער ווי מלוכה, דער פאנאנדערפאל פון דער מלוכה האט זיך אָנגעהויבען, ווען זי האט דעם נייסט פאררוקט און ארויסגעהויבען די מלוכה, קענען דערפאר אנדערע טראכטען, אז דער ציוניזם איז טאקע היסטאריש געווען

דערהיים האט זיך שטארק אָנגעזען אויף דער קאנווענשאן; אנדערע צויר נייסטען, וואס האבען פאראיארגען געקעמט מיט צוויי-דאזיגענע קענען דער איצטיגער אדמיניסטראציע, זייער נען אויף דער היינטיגער קאנווענשאן פאליטישע ביויספריינט.

אז איר קומט זיך אבער צו, זעט איר אז דער שלום איז נישט קיין איי געריכטער, נאר א מאנעווערער, די קאנווענשאן האט זיך פשוט נישט געקענט קריגען, דער אטעם איז איר אויסגעגאנגען נאך איידער דעם פריי-ווענט'ס האמער האט א קלאפ געטאן אויפ'ן שטענדרע, מיט'ן נוסח: "דינען זאגן: איך דערקלערען די קאנ' ווענשאן פאר דערפערענט", דורכ'ן פארגאנגענעם יאר האט זיך דער ציוניזם נישט אָנגענומען מיט אטעם, און ס'איז נישט די שולד פונ'ם פריי-ווענט, נישט דאכא מילער טראגט אויף זיך די שולד פאר דער אטעם-אָרעמקייט פונ'ם ציוניזם, נאך די טיי-פערע סיבות, וואס ווארעלען אין אונז גייסטיגע מאס פאר'ן ציוניזם, מיר זיינען די טועים ברכי הציוניזם, די קאנווענשאן האט זיך געפראוואט דערטראכטען צו אן אויס-גאנג, אבער נעמאן האט מען עס אין אייגענטיג, אָפגעגעבען א סעסיע, אָפ-געקלענען רעדעס און פארטיג, גע-רעכט איז געווען דר. עמנואל ניומאן, וואס האט געזאגט, אז אוועלכע פראג'ן לעמען לייזט מען נישט מיט רעזאלט ציעס, די געשיכטליכע אנטוויקלונגען געגענען די לייזונג, אבער די געשיכט-טע אליין האט אויך ליב און מען וואלט זי א שטויסצורטאן, אנט דירט זי זיך נישט פון אַרס, די פראגע איז, הייסט עס, צי דער ציוניזם איז אמעריקע, מיט דער נייסטיגער מידקייט זייער

וועלט, נאך נישט פון די פראבלעמען אין ציוניזם, צו דער אייגענער צייט אבער שפירט איר ווי דעלעגאטן קומן ארויס אויף א מאכענט פון דערהיי-בונג, אויף אן אויפשטייג וואס זאל פאר זיי ווידער שאפען די איקלודע פון א היידראלישען ציוניזם, ווי ער איז געווען ערשט מיט עטליכע יאר צוריק.

געווען ציוניסטישע קאנווענשאנען, וואס האבען אויך נישט פארמאגט קיין אידיאלישען געדאנקעל, זיינען זיי אבער געווען פיל מיט פולווער פונ'ם געדאנקעל צווישען גרופעס, איר זענט פארשטאנדען געווארן פונ'ם פולווער-רויך און געמיינט אז מיינודע וואס פאר אן אידיאלישע הוקידדות עס ווערען אויסגעפאכטען, נאך דער קאנ' ווענשאן האט מען זיך, מסתמא, ארויסגעקוקט, אז דער נאנצער פול-ווער איז נישט ווערט געווען קיין שטענדרע-פולווער, דערווייל אבער האט זיך אויף דער קאנווענשאן געקאכט דערווייל זיינען דעלעגאטען ארום געגאנגען האפערדיג, אויפגעקויגט, זיי האט זיך דעראכט אז זיי טוען אויף גרויסע זאכען, אז זיי ראטעווען מיט דעם ציוניזם.

אויף דער היינטיגער קאנווענשאן איז שלום, איז דאך, דאכט זיך, גוט? איז אבער די מעשה, וואס דער שלום נעמט זיך נישט דערפון, וואס מען האט זיך אידיאליש צונויפגעזונגען, נאך דערפון וואס ס'איז נישטא דער נייס-טיגער אפילו זיך צו עקעריגען, אידען האבען געפרעגט: ווי קומט'ע, וואס די פאראיארגע פאליטישע געגענען זיינען? ביי היינטיגס יאר צו ניומאנ'ס קאנווענשאן, נישטן בראדיר האט געדערט באלד נאך דר. עמנואל ניומאנ'ען און זשאק טארשינער איז געווען דער פארווער, אברהם דר

אז איר פרעגט א ציוניסט, נאך דעם ציוניסט, וואס מאנט די נשמה, וואס וואלט איר געוואלט זאל זיין די ציוניסטישע נשמה איז טער? בלייבט ער אביסל עטומעלט ער איז נעכט נישט שולדיג וואס ער ווייסט נישט, א סך גרעסערע פון אים נייסטען אויך נישט, א סך רויפערע צויר נייסטען פון אים בלאנדשען ארום אין אידיאלישען עולס-התורה, און אויך זיי זיינען נישט שולדיג, וואס צו דער אייגענער צייט, וואס דער געשיכט-ליכער נאנג פונ'ם אידישען פאלק האט זיך, מיט דער פארווירקליכונג פונ'ם ציוניזם, אויסגעפארעכט אין דעם קלארסטען געשטאלט, האט ער זיך פון דער צווייטער זייט היפש פארעפלט.

אז מיר טוען-אויס די רייד פון זייער שאלעכץ און קומען-צי צו זייער יאדער, זען מיר ווי זיי האבען נישט יענעם געשטאקען טעם, וואס זיי הא' בען געהאט מיט עטליכע יאר צוריק, זיי האבען אָנגעוואוירען דעם טעם, דערפאר וואס זיי האבען נישט דעם אנדערן טעם, נאך וואס דער אנדערער טעם דארף זיין, ווייסען מיר נאך אלזין נישט, ווארעם מיר האבען נאך רעכט נישט עקעקייט דאס וואונדערליכע מאכל, וואס די געשיכטע האט אונז דערגלאנגט, — די אירישע מדינה, דערפאר וואלט געווען פאלש צו זאגען, אז די ציוניסטישע קאנווענ-שאן האט נישט קיין נשמה, ווארעם אפילו מיט דער מידער נשמה שפירט זיך אויך א לעכעדיגע ציסער, אמת, איר זעט ווי דעלעגאטען זיינען מיר פון סקארבאווע רייד, איר זעט ווי זיי האבען נישט קיין אינטערעס צו דעכאטירען, אפילו אין די קווארען הערט איר רעדען פון וואס אין דער

דר. אכא הלל מילרען

באריסטער אמעריקאנער ציוניסטישער האלט וויכטיגע רעדע ביי ציוניסטישער ווארען ארויסצופריינען, — אין פיר גראסיווען זין, — פון וויער אידיא-שער הויפט? דאכט זיך, אז דאס שער הויט? דאכט זיך, אז דאס נייסטישער וועג, דער אידיאלישער איינשטעל, וואס האט דעם ציוניזם געגעבען פליגעלען, האט איצטער אָפ-געוואוירען א היפשען טייל פון זיין טויביקראפט צו פליען, א נייער אי-דיאלישער כח דארף אויפמאכען, אבער ער איז נאך נישטא, ער איז נאך דערווייל ווי די נשמות ערשלאות, וואס זיינען ערגעץ דא, נאך זיי האבען זיך נאך נישט באקלויירט אין הויט, זיי האבען זיך נאך נישט אויסגעפרעמט.

קאנווענשאן ערשט דר. עמנואל ניומאן לכבוד זיין 60טען געבורטסטאג

סילווער זאגט צוקונפט פון ציון באוועגונג ליגט אין די הענט פון ישראל רעגירונג. — רופט אלע נישט-אציאליסטיש-שע גרופען אין ישראל זיך צו פאראייניגען אין איין גרויסער אלגעמיינ ציוניסטישער פארטיי. — קאנווענ-שאן שליסט זיך היינט.

האט דר. סילווער געזאגט, אין זיין רעדע פאר'ן גרויסען עולם אין הויפט-זאל פון האטעל וואלאדאף אסטאריא, וואס איז זיך צוזאמענגע-קומען פון גאנצען לאנד צו ערען דר. ניומאן און אויסדריקען אָנערקענונג פאר זיינע גאר גרויסע לייסטונגען פאר'ן ציוניזם און פאר מדינת ישראל, און אל, האט דר. סילווער געזאגט, אז די צוקונפט פון ציוניזם, ליגט נישט אין די תפוצות, נאר אין דער ישראל-רע-גירונג, ער האט אויסגעדריקט צויר פרידענקייט מיט דער נייער קאאלי-ציע-רעגירונג אין ישראל; מיט דעם גרויסען וואוקס פון דער אלגעמיינ-ציוניסטישער פארטיי אין ישראל, און דעם אריינטריט פון וויכטיגע טיילען פון די רעוואזיאניסטישע און פראגרע-סיווען אין דער פארטיי; און גערופן אלע נישט-ציוניסטישע עלעמענטען אין ישראל זיך צו פאראייניגען אין איין אידישער הויט, דער כח האט זיך ביי זיי אויסגעשעפּט.

ס'איז נישטא קיין אורזאך פאר "מורא אדער פאדאכט" וועגען דער שטעלונג פון דער אמערי-קאנער רעגירונג צו מדינת ישראל, און ס'איז דא גרונט צו גלויבען, אז איר שטעלונג בנוגע דעם סטאטוס פון ירושלים איז נישט ווייט פון דער פא-זיציע פון פארשטייער פון דער אי-דישער מלוכה, האט געטען דער קלערס דר. אכא הלל סילווער אויפ'ן באנקעט פון דער קאנווענשאן פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע פון אמעריקע פאר דר. עמנואל ניומאן לכבוד זיין 60טען געבורטסטאג. אבער הגם ער האט אן אורזאך צו גלויבען, אז די אמעריקאנער רעג-ירונג איז "פריינטליך און סימפאטיש און איר גערן צו זען ישראל אלס א לאנד פון זיכערהייט און פראספע-רטיי, מוז מען שטיין אויף דער וואך, ווי אויסגעשעפּט.

נאך דא איז נייטיג זיך צו פאר-קערעווען אביסלע אין דער ווייט-פארוואס זיינען ציוניסטען מיר נע-

cont. on next page

Dr. Abba Hillel Silver, a leading American Zionist, said last night that the attitude of the American government continues friendly to Israel, but he urged the American Zionist movement not to relax its vigilance, since a political climate, like the weather generally, is not a static thing."

Dr. Silver spoke at a dinner honoring Dr. Emanuel Neuman, a member of the Jewish Agency who recently celebrated his sixtieth birthday, as part of the fifty-sixth annual convention of the Zionist Organization of America, at the Waldorf-Astoria.

Dr. Abba Hillel Silver, a leading American Zionist, said last night that the attitude of the American government continues friendly to Israel, but he urged the American Zionist movement not to relax its vigilance, since "a political climate, like the weather generally, is not a static thing."

Dr. Silver spoke at a dinner honoring Dr. Emanuel Neuman, a member of the Jewish Agency who recently celebrated his sixtieth birthday, as part of the fifty-sixth annual convention of the Zionist Organization of America, at the Waldorf-Astoria.

Dr. Silver, who recently talked with President Eisenhower on a number of problems, including American-Israeli relations, said he has reason to believe that the United States government is eager to see Israel "secure and prosperous." He said "there is no occasion for apprehension or suspicion" concerning America's attitude toward settlement of the Jerusalem question.

Expressing gratification with the growth of the General Zionist party in Israel, which favors a free enterprise economy like that of the United States, he

casation with Israeli Prime Minister David Ben-Gurion on the role which the world Zionist movement should play in relation to Israel. The future of the Zionist movement, he said, now is in the hands of the government of Israel, and if the government so desires, "it is possible to have a strong Zionist movement although much time has been lost and considerable disintegration has set in."

Others who spoke at the dinner included Dr. Irving Miller, president of the Z. O. A. and

Mortimer May, chairman of the Z. O. A.'s national administrative council. Rabbi Joseph P. Sternstein, of Dayton, Ohio, conducted a Sabbath service for delegates to the convention.

cont. from p. 39

קורא לאיחוד כל התנועות הדא-סוציאליסטיות
לתנועה כלל-ציונית אחת

הנזק הנגרם מהאירוע נאמד בכ- 100 מיליון שקלים. השר החקלאות, אריאל רבינוביץ, אמר כי "האירוע נחשב לאחד מהמסיבות הגדולות ביותר בהיסטוריה של ישראל".

ביוניוסטות ועל כזה מחבר הספר
הפרנקוסיסית, שהספרו לאחרונה
תורגם לעברית הכל יום.
עצמיתת המסכתות של המס
למחברוסיסית הקטנה לשראלי.
אמר, הוא אנטיציון מולד ומוסרי.
אין זה המושגים הלא-פרנקוסיסית.

בחתמביו על עמדת ממשלת ארצות
כלפי ישראל קבע הרב סילבר, כי יש לו
סובת לאמין, ושהעמדה היא יריד
דורות ואוהדת וכן ארצות כל מש
תוקקות לראות את ישראל בר
חיים ומשגשגות. יש לו, אמר,
נימה אלאסיו, כי עמדתה של
ממשלת ארצות אינה שונה
מממשלת המנדטות של ממש
לת ישראל. אין סיבה לדאגה
או דאגה.

אמר זהו לקיים תנועת ציונות ח
קה אף כי כבר זכנו וזמן רב וכבר
התבשרו ההתבשרות במידת נכונות
האדם ראיתי את ההתחדדות הציונית
ועלמסוס בבוא קצת וסורב מתבשרים
ועומדים הבן לחנן וישרת את האצויות
במנועושים של וישאל אל כל הדור
עם באוהדים את ישראל נמנים עם ואל
היה ודוים רבים מתבשרים באישיש
יוצו כספי לישראל ברכים יהיו של
רעות של ההתחדדות אולם ישראל זקק
קה ליותר מזה מיהדת העולם וזיקה
לא לעצונות מתבשרת הנמנת עמיתה הכ
עוהה הליגות מתבשר כדו להתבשר את

Dr. Silver, in his address, dwelt on the attitude of the American Government towards Israel. He said he had reason to believe that it is friendly and sympathetic and eager to see Israel secure and prosperous. He also had reason to believe that the attitude of the U. S. Government on the status of Jerusalem is not remote from the position taken by the spokesmen of the State of Israel. "There is no occasion for apprehension or suspicion," he stated.

Nevertheless, he urged upon Zionists not to relax their vigilance. Powerful forces, he said, are at work to undermine, to discredit, to confuse and to mislead. "The Zionist movement must continue to cultivate friends everywhere, the press, the pulpit, university circles and in government," he declared.

On the subject of the future of the Zionist movement, Dr. Silver stated that the situation is still very nebulous and that the answer to the problem lies with the Government of Israel. "If it wishes, it is possible to have a strong Zionist movement, although much time has already been lost and considerable disintegration has set in," he stated. He praised Dr. Neumann for his "sober, responsible and scholarly approach to the manifold problems of the Zionist movement."

The convention last night tendered a testimonial dinner to Dr. Emanuel Neumann, ZOA leader and member of the Jewish Agency executive, on the occasion of his 60th birthday. Dr. Abba Hillel Silver, Rabbi Irving Miller and Mortimer May were the principal speakers at the affair, which was attended by more than 1,000 guests. It was announced that the General Zionist Organization in Israel will establish a settlement there in Dr. Neumann's name and that the Jewish National Fund of Mexico had decided to plant 1,000 trees in Israel in his honor.

Dr. Neumann Honored; Silver Says U.S. is Friendly to Israel

8-31-53 JIA

א באוועגונג פון נאציעסבינדערשייטן
אבער נישט נאר די מלוכה'שע זייט, די
נייטיגע זייט האט פארנומען נישט
קען קענען אויפגעבן. ווי די מלך
בא'שע.
אז מיר קומען, ווידער, צו אירען
אין אסערדיקע און אנדערע לענדער,
ווערט אירא' דאס פראבלעם פאר
פלאנעטערס. לאסיר זאגען, אז צויר
ניסטען אין אסערדיקע נעמען'ן ניר
סאג'ס דוד, קומטאויס אז די עסקר
דינע ארבייט אין צו בויען די נאציע.
— די אירישע מלוכה, מיט וואס
אבער וועלען ווי די אירישע מלוכה
בויען? מיט עקאנאמישער און פאר
קאמישער הילף. אזוי ווי אבער די איי
דישע מלוכה צוליב ארונטערצוגיין פון
די אסערדיקער אירישע קעסט, ווי
ווייל ווי עקאנאמיש און באפעסט
נען, אז ווי זאל מער נישט דארפן
אנקומען צו אונזער הילף, פארמיט
וועט דאס מווען קומען צו סטאביליז
זירונג, אז אסערדיקער צווייטען
זאלען מער נישט דארפן קלאפען קיין
טרוצונגע און ווייטגעסטן קענען
סכנות וואס לויפן אויף דער מדינה,
וואס, פרעגט זיך, וועט דעפאלט
ווען דער תוך פונ'ם צווייטן צווייטן
די נאציע. — און פארמישער באר
נרף, — וועט ער מער נישט דארפן,
ער וועט דארפן אנהויבען בויען דאס
אירישע פאלק, דא אבער אין דא
סכנה, אז דער צווייטע זאל פארשטע
סיגען.
לעיסן און נויטאן דיליזש נישט קיין
פארליסטער פון רואניא, — ער
אליין איז פון מיט איריש וויסען.
ער שטעלט אבער דעם טראפ אויף
אין אה און צווייטע, בעת אין אונזער
ווייטקייטן מווען מיר שטעלן דעם
טראפ אויף צוויי אה זי, מיר קענען
נישט מוותרוויין אויף דער אירישער
מדינה, אבער נאך צווייטער קענען
מיר מוותרוויין אויף דעם נייטיגען
בוי פונ'ם אירישען נאלד, די ביידע
זיינען אויף ענג פארבונדען צווישען
זיך, אז ס'איז בכל א סכנה צו נעמען
איינעם די בבורה אדער'ן אנדער'ן.
אמאל קען נאר אויסקומען, אז אינ'ם
בוי פון דער מדינה בויען מיר דאס
פאלק און אינ'ם בוי פונ'ם פאלק
בויען מיר די מדינה.
נאכ'ן וויכטיגען סימפאזיום, דא
נערשטאג בויעטאג, האט איר דער
ווארט, אז די דעלעגאטען ווענען זיך
א לאז טאן צו דער טריבונע און פאר
דער צו זאגען ווער ווארט, אויסזע
לאזט האט זיך, אז דער זאל האט זיך
באר ארויסגעלייגט און נאר צוויי
האבען עפעס געוואלט זאגען, די צוויי
האבען נישט געדערט צום ענד, ווי
האבען פשוט געוואלט זיך אליין חת
דען. אין וואס טאגסלייגער האט אויף
א געשיקטען אופן געמאכט א סוף צו
דער כוונת'שער דיסקוסיע.
דעם טאגסלייגער האט מער ווי

JEWISH LEADERS TO SEEK PRIMACY OF SYNAGOGUE IN COMMUNAL LIFE

NEW YORK, Sept 3. (JTA) -- ¹⁹⁵³ A national advisory committee of 81 Jewish leaders from all parts of the United States has been established in a major expansion of the program of the Synagogue Council of America, the organization representing all branches of American religious Jewry, Dr. Norman Salit, Council president, announced today.

Among those accepting appointments to the new committee are Adm. Lewis Strauss, chairman of the Atomic Energy Commission; Rabbi Abba Hillel Silver, past president of the Central Conference of American Rabbis; Dr. Louis Finkelstein, chancellor of the Jewish Theological Seminary of America; Roger Straus, co-chairman of the National Conference of Christians and Jews; and Sen. Herbert H. Lehman.

The function of the new committee will be to assist in the development of a long-range program "aimed at strengthening the primacy of the synagogue in all aspects of Jewish life in the United States." Invitations have been extended in a manner assuring representation of both rabbinical and lay leaders of American Orthodox, Conservative and Reform Judaism.

Committee members have been chosen from 23 states and 38 cities. Further appointments are scheduled until the total membership of the committee reaches 100. Among the other national leaders who have accepted appointment are Maxwell Abbell, president of the United Synagogue of America; Rabbi Oscar Fasman, president of the Hebrew Theological College of Chicago; Julian Freeman of Indianapolis, president of the Council of Jewish Federations and Welfare Funds; Samuel Schneierson, chairman of the Jewish Education Committee; Dr. Nelson Glueck, president of the Hebrew Union College-Jewish Institute of Religion; Dr. Abraham A. Neuman, president of Dropsie College.

One of the first assignments for the new committee will be to aid in plans for a national assembly, tentatively scheduled for May, 1954, to assess the basic religious needs and problems of American Jewry. The assembly will seek to develop a comprehensive analysis of the spiritual assets of American Jewry, " Dr. Salit said, adding that Jewish religious leaders from Europe will be invited to participate.

Lausche, Bob Hope to Top Sesqui's Native Sons Fete

Plans for the program marking the return of famous Ohio native sons and daughters to Cleveland in recognition of Ohio's Sesquicentennial celebration Oct. 19 to 20 were announced yesterday by Allen J. Lowe and Louis Bronfield, cochairmen for the return

committee.

Gov. Frank J. Lausche and Bob Hope will headline the affair. Hope will originate his first 1953-54 nationwide television show from Masonic Auditorium the evening of Oct. 20 with the Ohio Sesquicentennial as the show

theme.

The Cleveland Chamber of Commerce, Cleveland Advertising Club and other organizations are co-operating in the plans. Curtis Lee Smith, president of the Chamber of Commerce and co-chairman with Mayor Thomas A. Burke of the Cuyahoga County Sesquicentennial Committee, said he had received definite word from more than 50 famous men and women that they will return to their native Ohio for the event. Smith will be toastmaster at

the civic luncheon at Hotel Carter Oct. 20.

Preceding the luncheon there will be informal affairs Oct. 19 and a rehearsal of Hope's show, which will be attended by some 30 newspaper, TV and radio editors from all parts of the state as guests of the sponsors of Hope's program.

On Oct. 20, just before the governor's civic luncheon honoring the noted sons and daughters, there will be a parade. The parade, starting on Superior Ave-

nue near Hotel Cleveland will move through Public Square to Euclid Avenue and then east to East 14th Street. It will then turn south to Huron Road S. E., move west on Huron Road to Prospect Avenue S. E. and on to Hotel Carter.

Lausche to Speak

At the luncheon Gov. Lausche will give the address, Mayor Burke will extend greetings and Rabbi A. H. Silver of The Temple will give the invocation.

Among those from the realms

of sports, business, religion and other fields, who have signified they will be on hand for the observance are:

Major Gen. Robert S. Beightler, Tony Trabert, Paul E. Brown, Milton Caniff, Ezzard Charles, Wilson Compton, Harvey S. Firestone, Jr., John Furbay, Charles F. Kettering, Johnny Kilbane, Gen. Curtis E. Le May, Charles Merz, Don C. Miller, Harry Stuhldreher, James J. Nance, Norman Vincet Peale, Edward V. Rickenbacker, Branch Rickey, Homer Rodeheaver, Dr. Silver, Blanch Theobom, Norman Thomas, George Trautman, Major Albert Warner, Earl Wilson and H.

Vol. LVII, No. 20,521

Monday, October 12, 1953

Forward

אפ"ל נזאמענפאר שאפט 15 מיליאן

אמעריקע'ס פאליס צו אראבער שארף קריטיקירט

צוויי-טאגנע קאנפערענץ גע-
שלאסען; „אפ"ל" באצוועקט
צו שאפט 25 מיליאן דאלער
מזומן ביז סוף יאר; ראבא
סילווער קריטיקירט די רעגיר-
ונגען פון אמעריקע און אנ-
דערע לענדער פאר שיקע ווא-
פע צו די אראבער.

קליוולאנד, אקטאבער 11 (א.ט.א.) — די כנס פון 14 מיליאן מיט 973,000 דאלער איז דא היינט גע-
שאפט געווארען פאר דעם פאראיי-
ניגטען אירישען אפ"ל אויף דער
שלוסיצוגען פון דער 2-טאגנער
ספעציעלער קאנפערענץ פון דעם
אפ"ל, וואס האט זיך געשטעלט דעם
צוועק צו זאמלען 25 מיליאן דאלער
אין מזומן ביז ענדע 1953. עס איז
אזוי ארום געשאפט געווארען 60
פראצענט פון דעם ספעציעלען פאנ-
דאס דער אפ"ל וויל שאפט אין די
קומענדיגע 3 מאנאטען.
אין דער זעלבער צייט האט די
שלוסיצוגען אויך אנגענומען א בא-
שלוס, וואס באשולמעכטיגט דעם
אפ"ל דורכצופירען ספעציעלע קאמ-
פעינס אין נאענטער און דעצעמ-
בער, כדי אריבערצושטייען די כנס
פון 25 מיליאן דאלער.

JEWISH APPEAL GETS \$14,973,000 AD 10/12/53 \$800,000 Contributed by Greater Cleveland

The American Jewish community came forward in Cleveland yesterday with \$14,973,000, with Greater Cleveland contributing \$800,000, marking a spirited close to a two-day emergency national report conference of the United Jewish Appeal in Hotel Statler.

U. J. A. officials, seeking \$25,000,000 before the end of the year, said the Cleveland report brought U. J. A. emergency drive receipts to the \$14,973,000 figure and general receipts so far in 1953 to \$59,526,000. This left the emergency drive about \$10,000,000 short of its goal. A special stepped-up appeal in November and December will aim at exceeding the \$25,000,000 goal before Jan. 1, 1954.

The community contributions will go for the financing of reconstruction, settlement, welfare and rehabilitation programs in Israel and in other parts of the world.

Reports Contribution

U. J. A. finances these important programs with allocations to three constituent agencies: the United Israel Appeal, the Joint Distribution Committee and the United Service for New Americans.

Cleveland's contribution was reported by Henry A. Rucker, former president of the Cleveland Jewish Community Federa-

tion, who headed the 1953 Jewish Welfare campaign here.

Rucker, in a succession of reports from Jewish leaders across the country, said he was presenting \$185,000, of the \$800,000 Greater Cleveland effort; the remainder is to be given later.

Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple told the nearly 1,000 delegates to the conference, attending a luncheon, that the United States' and the other western powers were at fault in failing to tell the Arab states to get on with the business of making peace with Israel.

"Instead of which (these governments) are sending arms, wooing and cozening them in the hope that they will some day use these arms and their manpower in defense of the free world," Rabbi Silver said. "This is bizarre statesmanship, for anyone who knows the history of that region."

Stoking Propaganda Fires

The rabbi said the Arab governments were "stoking the fires of propaganda against Israel, trying to sour friendly governments against it, and employing brash methods of diplomatic blackmail with governments all too eager to make friends and influence people."

Rabbi Silver said the Arabs were using "fictitious issues" in the world's press and in the United Nations.

"Yesterday it was the draining of the Huleh marshes; today it is the building of a canal in Galilee," he said, "Recurrently it is armed invasions of their territories."

"A favorite propaganda theme is the internationalization of Jerusalem, the insincerity of which becomes patent when one recalls that one Arab state directly concerned in the matter, Trans Jordan, is adamant in its opposition to internationalization."

"Everything is grist to the mill of a group of government unwilling to make peace but hoping to get by way of cold war what even a shooting war will not get them," Rabbi Silver said.

Other speakers included:

Avraham Harmon, Israel's consul general in the United States; Ishar Harari, member of the foreign affairs and national defense committees of the Israeli Parliament; Joseph Holtzman of Detroit, national cash chairman of U. J. A.; Meir Sherman, chief of the Israel office of economic services for North America; Leonard Ratner of Cleveland, a U. J. A. national campaign cabinet member; Rudolf G. Sonneborn of New York, a U. J. A. national chairman; Morris W. Berinstein of Syracuse, N. Y., a national campaign chairman; William Rosenwald of New York, a national campaign chairman, and Mrs. Albert Pilavin of Providence, R. I., chairman of the appeal's national women's division.

Holtzman listed six points of an emergency program for which the appeal required attainment of the \$25,000,000 goal:

"Creation of 40 new farm settlements for immigrants; expansion of irrigation to make arable another 37,500 acres of land; construction of 10,000 housing units for those in temporary huts and shacks, and help for 25,000 sick and handicapped immi-

ראבאי סילווער קריטיקירט ווא- פאליס פאר פאליס כנסע אראבער

ראבאי אבא הלל סילווער, אמערי-
קאנער ציוניסטישער, האט אין א רעד-
ע וואס ער האט געהאלטען אויף
דער קאנפערענץ שארף קריטיקירט
די אמעריקאנער רעגירונג און די אנ-
דערע דעמאקראטישע לענדער פאר
וואס זיי באשטענען נישט דארויף, אז
די אראבער זאלען שליסען שלום מיט
מדינת ישראל.
עס האט אויך קריטיקירט די רעגיר-
ונגען פון אמעריקע און אנדערע דע-
מאקראטישע לענדער פארוואס זיי
שיקען וואפען צו די אראבער וואס
זיינען גרויס צו שפילען פאליטיק,
וואו עס לאזט זיך נאך. ער האט
דערמיט געבעטען אז אנצוהערעניש
אויף דעם "פאליס" פון די אראבער
מיט מאסקווע.

ראבאי סילווער האט אויך אויס-
געלאכט דאס ארומטאנענע ארום די
אראבישע לענדער, "מיט דער האפע-
נונג, אז זיי וועלען נוצען די וואפען
וואס מען שיקט זיי און די מענטשן
וואס זיי האבען צו פארטיידיגען די
פרייע וועלט."

אנווייזונגען אז די אראבער זאל-
נען זיך נישט ווענען אויפהויבען דעם
לעבענססטאנדארד פון זייערע מא-
סען, האט דר. סילווער אנגעוויזען,
אז נישט נאר ווילען די אראבער נישט
קומען צו א שלום מיט ישראל נאר
זיי האלטען נאך אין איין קומען פאר
דער יודען מיט אויסגעטראכטע קלא-
גען געגען דער אירישער מדינה.

"נעכטען איז דאס געווען אלמאי
מען טריקענמאכט די הולדזומפער-
היינט איז דאס דאס בויען א קאנאל
אין גליל, און אלעמאל איז דאס א
מעשה מיט באוואפענטע אנגעסיעס
אויף זייער טעריטאריע, א באליבטע
פראפאגאנדע-מעסע אין דאס אינ-
טערנאציאנאלע וועג פון ירושלים. די
ניטאויסדיכטיגקייט פון דער פרא-
פאגאנדע ווערט קלאר ווען מען דער-
כאנט זיך, אז די איינציגע אראבישע
מלוכה וואס האט א דירעקטען אינ-
טערעס אין דער זאך — עברתירון
— איז איינצורעכטען געגען שטעלען
ירושלים אונטער אינטערנאציאנאל-
לע קאנטראל. אלץ איז וואסער פאר
דער מיל פון א גרופע פון רעגירונ-
גען, וואס ווילען נישט כאטשן קיין
שלום און האפען צו קריגען דורך א
קאלטער מלחמה, וואס אפילו דורך א
הייסער מלחמה וועלען זיי דאס נישט
באקומען," האט דר. סילווער געזאגט.

דער טאג
מארגען זשורנאל

אמפארטיאל אין נייעס
אמאפהענגיג אין טייטונג
דערמוינט אלע שאפענדע
כחות אין אידישען לעבען
2 צייטונגען אין 1 צייטונג

לוח פאר היינט
יום ב', ג' חשוון, תשי"ד
פרשה לך לך
מאנטאג, אקט. 12, 1953
קאלאמבוס דעי
דף יומי, שבת קכ"א
וועטער - שיין און מילד
זון אויסגאנג - 6:04
זון פארגאנג - 5:21

Vol. XXXIX No. 8 PAGES PRICE SEVEN CENTS
NEW YORK MONDAY, OCTOBER 12, 1953
מאנטאג, 12טער אקטאבער, 1953

אמעריקע און אנדערע דעמאקראטיעס דארפן צוויינגען
אראבער צו שלום מיט ישראל, זאגט אבא הלל מילווער

15 מיליאן אין מזומן אריינגעקומען
ביי אפיל-קאנווענשאן אין קלייזלאנד

ד"ר. אבא הלל מילווער
האט קריטיקירט האשינגטאן פאר פאליסי
בנוגע ישראל

יו-הושע-עי האט געזאמלט איבער 59 מיליאן דאל. פון
יאנואר. - אקטאבער, גאנצעמבער, דעצעמבער קאמ-
פעניס נייטיג פאר ישראל-פראגראמען און פאר אידען
אין אנדערע לענדער. - ד"ר. מילווער, רודאלף סאנענ-
בורג, דושיאק האלצמאן און אברהם קארמאן
צווישן די רעדנער.

ספעציעלער באריכט צום טאגזשטונדע
פון ארמור דזשיקאבס
קלייזלאנד, אקט. 10. - אין א
שטארקער דערקלערונג, וואס ד"ר.
אבא הלל מילווער, דער בארימטער
ציוניסטישער, האט היינט געמאכט ביי
דער שלום-סעסיע פון דער יערוזלעם
קאנווענשאן פון פאראייניגטע אידן
שען אפיל אין קלייזלאנד, האט ער
באשולדיגט אמעריקע - אין אנדערע

ד"ר. מילווער האט אויך באוועהט
דעם פאקט, וואס צווישן די ארץ
בער האט זיך מיט באוויזען קיין איין
שטאטסמאן מיט ווייזע און מיט צו
העלפן די מיליאנען ארומע אראבער.
אנשטאטס הילף, קאנצעטרירען די
אראבישע הערשער די אויפמערק-
זאמקייט פון די אראבישע מאסען
קענען ישראל און דערמיט ווילען זיך
אפווענדען דעם צארן פון די אראבי-
שע מאסען פון וויערע אמת'ע בא-

הולדזומפען, מארגען - דאס בויען
פון א קאנאל אין גליל. די באליב-
טע אראבישע טעמע איז די אינטער-
נאציאנאלע צווישן פון ירושלים און א
צייט ווען עבר-הירדן איז גאר קענען
אינטערנאציאנאלע צווישן.
די געזאמלטע סומע פון 59 מיל-
יאן 526 טויזענט - איינגעשלאגן
סען די 14 מיליאן 973 און מוזיקלע
וואס זיינען אריינגעקומען בעת דער
סעסיע - וועלען פארווענדט ווערן
פאר ווידעראויפבו, פאר נייע ישר-
בים און וואוילטעטיגקייטס פראגרא-
מען אין ישראל און אין אנדערע לנד-
לען פון דער וועלט.
דער צוועק פון באלייגן קאמפעיין
פאר נאך 25 מיליאן דאלאר ביי'ן
סוף פון היינטיגען יאר, 1953, איז
דערקלערט געווארען דורך דושיאק
האלצמאן, פון דעמאקראטישן פאר-
פאר די מוזיקלע צווישן פון פאר-
אייניגטען אפיל, ווי פאלגט:
(1) עס איז נייטיג די שאפונג פון
40 נייע אנטיקאמיוניסטישע פאר די
עולם אין ישראל;
(2) באוואוסטע פון נאך 37 מיל-
זענט 500 אקער באדען;
(3) אויפבו פון נייע 10 טויזענט
דירות, כדי ארויסצונעמען די עולם
פון די צייטווייליגע בירגער און גע-
עלטען;
(4) העלפן 25 טויזענט קראנקע
און עלטערע לייט;
(5) דריינענדע הילף פאר 155 מיל-
זענט אידען אין אייראפע און די מיל-
סולמאנישע לענדער;
(6) הילף פאר 10 טויזענט נייע-
קומענע אידען אין אמעריקע.
די פארמיטאג'זיצונג איז געווען
אונטער'ן פארויז פון רודאלף סאנענ-
בארג, און די נאכמיטאג'זיצונג איז
געפירט געווארען פון וויליאם רא-
זעוואלד, ביידע זיינען נאציאנאלע

קאמפעיין-פארווערערס פון פאראייניג-
טען אידישען אפיל.
מ"ר. ראזעוואלד האט באטאנט אין
זיין רעדע, אז דער פאראייניגטער
אידישער אפיל האט איצטער פאר זיך
דעם "קרויז פון דערפאלג", ווייל די
מיטלען פון "אפיל" האבען דער-
מעגליכט, אז עס זאלען אריינגע-
בראכט ווערען קיין ישראל 800 מיל-
זענט נייע עולם, און איצטער מוז
מען האבען מיטלען זיי איינצופירן
דעווען אין לאנד.
רודאלף סאנענבארג האט אין זיין
רעדע אונטערגעשריבען, אז די קורץ-
טערמיניגע הלואה, וואס ישראל האט
געקראנען, מוז אפגעצאלט ווערען אין
קומענדיגען יאר. "די דאזיגע קורץ-
טערמיניגע הלואה פאראוואכט
דאס א צאל פון די קרויזן אין ישר-
אל", האט סאנענבארג אנגעוויזען,
"ווייל די אידישע מדינה וויל זיין
אזוי ווי פינלאנד, וועלכע צאלט
פינקטליך אירע חובות צו אמעריקע.
ישראל האט פאר זיך דאס טאפעלסטע
פראבלעם פון באזארגען די נייע ער-
ליס און באווייטענע דעם גנדרונג
סטאנדארט, וואס שטערט, אז ישר-
אל זאל ווערען א פראדוקטיוולע נא-
ציע".

DR A H SILVER
THE TEMPLE
E 105ST & ANSEL
CLEVELAND OHIO

\$14,973,000 IS GIVEN TO JEWISH APPEAL

Cleveland Parley Sets Extra Drive to Meet Year's Full Quota of \$25,000,000

By IRVING SPIEGEL
Special to THE NEW YORK TIMES

CLEVELAND, Oct. 11—American Jewish communal leaders, representing scores of cities, today presented \$14,973,000 to the United Jewish Appeal at its national report conference here.

The sum was 60 per cent of the emergency drive goal—\$25,000,000—that the appeal is seeking in the last four months of this year to meet the needs of Jewish men, women and children throughout the world, with special emphasis on Israel.

As the Appeal closed its two-day sessions, Rabbi Abba Hillel Silver of this city, American Zionist leader, assailed what he called the failure of the democratic powers, principally the United States, "to tell the Arab leaders" with unmistakable firmness to get on with the "business of making peace" with Israel.

Dr. Silver also criticized the democratic powers for the shipping of arms to the Arab states "wooling and cozening them in the hope that they will some day use these arms and their manpower in defense of the free world." He characterized this as "bizarre statesmanship, for anyone who knows the history of that region."

The delegates to the conference adopted a measure authorizing a special November and December fund drive aimed at exceeding the \$25,000,000 cash goal. Money raised by the appeal is remitted to its constituent bodies—the United Israel Appeal, the Joint Distribution Committee and the United Service for New Americans. These funds finance reconstruction, settlement, welfare and rehabilitation programs in Israel and other parts of the world.

Almost 60 Millions This Year
Officials of the appeal announced that \$59,526,000 has been raised to date this year, including today's contribution.

Joseph Holtzman of Detroit, the national cash chairman of the appeal, outlined six points of an emergency program for which the appeal requires the attainment of the \$25,000,000 cash goal.

The first four points cover projects in Israel, calling for the establishment of forty new farm settlements for immigrants; expansion of irrigation to make arable another 37,500 acres of land; construction of 10,000 housing units for those now living in temporary habitations, and aid for 25,000 ailing, aged and handicapped immigrants.

Welfare rehabilitation and settlement aid, Mr. Holtzman said, must be extended to at least 155,000 distressed Jews in Europe and Moslem lands, and to at least 10,000 newcomers in the United States.

In his address Dr. Silver assailed at the Arab League for declining a peace settlement with Israel and also for "stoking the fires of propaganda against Israel, trying to stir friendly governments against it, and employing brash methods of diplomatic blackmail with governments all too eager to make friends and influence people."

A Financial Difficulty Assayed

At another session Rudolf G. Sonnenborn, chairman of the United Israel Appeal, called Israel's short-term loans "the great source of chronic economic crises, of persistent financial difficulty" and warned that "these loans must be met within the next year if Israel is to remain solvent."

"There is the ever-present pressure in Israel," Mr. Sonnenborn said, "to plow the money back into the fields, so to speak, in order that Israel can take one more important step toward self-sufficiency and away from gross indebtedness."

The only solution, he added, is to provide sufficient funds to make it possible to feed, house and train Israel's newcomers and simultaneously to build up the general economy of the state.

Other speakers at the final session included William Rosenwald, national campaign chairman of the appeal; Morris W. Berinstein, another campaign chairman, and Mrs. Albert Pilavin, chairman of the appeal's national women's division.

U. J. A. Gets 14.9 Million More Toward '53 Goal

By Paul Tobenkin

CLEVELAND, Oct. 11.—Checks totaling \$14,973,000 were presented today to the United Jewish Appeal by 1,000 Jewish community leaders from all parts of the United States, bringing to \$59,526,000 the amount raised thus far this year by the U. J. A. to assist needy Jews in Israel and elsewhere.

Presentation of the checks was made at the concluding session of the U. J. A.'s national report conference at which American and Israeli leaders outlined Israel's needs as well as those of Jews in other countries. Today's collections were in response to a recent appeal by U. J. A. leaders for \$25,000,000 to be given by the end of this year to carry out a series of specific programs.

Lists Fund's Purposes

Joseph Holtzman, of Detroit, national cash chairman of the U. J. A. and a key figure in the fund raising, listed the following purposes to which the money will be put in Israel:

Creation of forty new farm settlements for immigrants; expansion of irrigation to make arable an additional 37,500 acres of land; construction of 10,000 housing units for those still in temporary huts and shacks; and help for 25,000 sick, aged and handicapped persons.

In addition, Mr. Holtzman announced the purposes for which the money would be used for Jews in countries other than Israel. He said that a minimum of 155,000 distressed persons in Europe and Moslem lands must be assisted and at least 10,000

newcomers in the United States require some form of help.

The United Jewish Appeal does not carry on the rehabilitation programs itself but allocates its funds to the United Israel Appeal which works in Israel, the Joint Distribution Committee helping needy Jews in Israel and elsewhere, and the United Service for New Americans, aiding needy newcomers in the United States.

Rabbi Hits Arab Policy

Rabbi Abba Hillel Silver, a leading American Zionist, referring to the continuous friction between Israel and the Arab states, criticized the failure of the democratic powers, "principally the United States," to tell the Arab governments to make a firm peace with Israel.

In response to a question, Rabbi Silver said that this policy began under the Truman administration and continued unchanged under President Eisenhower. He attributed it primarily to certain elements in the State Department.

After accusing the Arabs of seeking an armistice in an effort to undermine Israel's economy, Rabbi Silver accused Arab states of "employing brash methods of diplomatic blackmail" to influence democratic states against Israel. The Arab states, he said, are "stoking the fires of propaganda against Israel."

"A two-fold misfortune is befalling the situation," Rabbi Silver said. "First is the failure of the great democratic powers, principally the United States, to tell these governments with unmistakable firmness to get on

with the business of making peace. Instead of this they are sending arms, wooing and cozening them in the hope that they will some day use these arms and their manpower in defense of the free world. This is bizarre statesmanship for any one who knows the history of that region.

Lack Statesman to Lead

"The second unfortunate fact is the failure to appear in their midst of some statesmen of vision and courage who would lead their people and governments to see the larger perspectives of the problem and possibilities of the Near East. Their problem is the raising of the standard of living of their millions of impoverished and largely illiterate people, and the agricultural and industrial development of their vast territory capable of supporting ten times their present population. This cannot be accomplished by throttling the small state of Israel, which represents one-two hundredths of the territory of that part of the world. To concentrate the attention and the emotions of the peoples of the Near East upon Israel is, I am afraid, a calculated strategy on the part of the feudal exploiters of the Arab masses to divert their attention from their real oppressors and their real needs."

Other speakers at today's session included Rudolf G. Sonnenborn, chairman of the United Israel Appeal; Horac W. Berinstein and William Rosenwald, national chairmen of the U. J. A., and Mrs. Albert Pilavin, chairman of the U. J. A. National Women's Division.

Saturday, October 17, 1953

MORNING FREIHEIT — 4 — פרייזטיג

ראבאי סילווער'ס רעדע וועגן דער קאלטער מלחמה

און וועגן די אינטערנעטישע מלחמה

און וועגן די אינטערנעטישע מלחמה

פון א. שטראוס

אין א דראמאטישן ארויסטריט ביי דער לעצטער סעסיע פון דער עטויר דווענטי יונאייטעד שטאטס אפלי קאנגרעס צו שאפן 25 מיליאן דאלאר מוסון פאר ישראל, לעצטן וואג טאג בייטאג, 11טן אקטאבער, אין סטאטלער האטל, דא אין קליולאנד, האט ראבאי אבא הילל סילווער נעבן ווארעם, אז די דעמאקראטישע מלחמה באוואוסטענען די אראבישע פרויט צווישן די אראבער און ישראלי.

ראבאי סילווער האט גערעדט וועגן די "גרויסע דעמאקראטישע מלחמה" וואס ווילן ניט אויפגעבן די קאלטע מלחמה און האט עס פארבונדן מיט דער לאנגע פון מדינת ישראל. דער זאל האט געשטרעבט מיט אפלאדישענע וועגן ראבאי סילווער: ווער האט דראמאטיש אויסגעשריען: "דער שמועסענער צונאנג פון די דעמאקראטישע מלכות, די גרויסע און די קליינע, אז מען קען מער דערגרייכן ביי אפזאגן זיך פון שליסטן אינטערנאציאנאלע פראבלעמען דורך פארהאנדלונגען, ווערן איצט אויסגענוצט און אנגענוצט דורך די אראבישע מלכות!"

"אנשטאט אנווענדן א הרוק אויף די אראבישע הערשער, — האט דא באי סילווער דערקלערט, — אז זיי זאלן אנפירן פארהאנדלונגען מיט ישראלי פאר א פרידן, באוואוסטענען זיי און מען קעלט זיי, מיט דער פערסענלעכער, אז אס די פעק דאלן, וואס האלטן זייערע מאסן אין שרעקלעכער און עקאנאמישער אונטערדריקונג, זאלן אין א נעוויס טאג זיך באנוצן מיט אס דעם נעווער צו פארטיידיגן די פרייע וועלט!"

דאלן שרעקן זיך אז א פרידן מיט ישראל וועט שטארקן די נעמיטער פון די אראבישע מאסן, וואס לעבן נאך א העכערן סטאנדארד פון לעבן און נאך באפרייאונג פון פארהאנדלונגען, האט ראבאי סילווער דערקלערט, אז ישראל און די אידישע מאסן אדער מענטשן שטייען פאר די צוויי וויכטיגע סטע באשלוסן:

1. נעמיטען א בריק פון פרידן פריינטשאפט מיט די אראבישע פעלקער;
2. דערגרייכן פולע פאליטישע און עקאנאמישע אויפגענויגטקייט פון מדינת ישראל.

אס דעם פראיעקט — האט ראבאי סילווער אויסגעשריען — קען ישראל אליין ניט פארוויקלעכן. זי מוז האבן בען די פולע קאאפעראציע פון אסער רוקאנער אידנטום און נאך ישראל און אירע אידישע פריינט אין אסער רוקע קאנען אס דעם באשלוס פארוויקלעכן אין לעבן.

דער נאכדאמא קרייז קאלטע אויפגענויגטקייט פון 750 דעלעגאטן פון אלע שטאטן פון דער וועלט, וואס ווילן ניט אויפגעבן די קאלטע מלחמה און האט עס פארבונדן מיט דער לאנגע פון מדינת ישראל. דער זאל האט געשטרעבט מיט אפלאדישענע וועגן ראבאי סילווער: ווער האט דראמאטיש אויסגעשריען: "דער שמועסענער צונאנג פון די דעמאקראטישע מלכות, די גרויסע און די קליינע, אז מען קען מער דערגרייכן ביי אפזאגן זיך פון שליסטן אינטערנאציאנאלע פראבלעמען דורך פארהאנדלונגען, ווערן איצט אויסגענוצט און אנגענוצט דורך די אראבישע מלכות!"

ער האט צוגעגעבן, אז "נעוויסע כחות אין דער יידען האבן אין 1947 שטארק ניט געוואלט קיין אויפגענויגטקייט ישראל און אז די וועלטע כחות האבן דאן געקאנט פארמיידן דעם אנגריף פון די 7 אראבישע לענדער."

ער האט גערעדט וועגן מולטי מיר ליאנען מענטשן אין אזיע, וואס האבן בען ניט קיין איינקומסט פון א הונדערט דאלאר א יאר. טריינען לי האט ניט פארשטעלט צו זאגן דעם פסוק וועגן "קאמניסטישן אימפעריאליזם", גענו וועלכן מ'דארף זיך הייסט עס באוואוסטענען. אבער די ליאנען פון דער פראבלעם פון די "מולטי מיליארדען אין אזיע", האט ער צוגעגעבן, קען ניט נאר קומען דורך באוואוסטענען "פשוט" ער ענין פון די "מולטי מיליארדען אין אזיע" (און וואס איז מיט די מולטי מיליארדען אין דרום-אמעריקע, אין אונזער אייגענער סאטן) געלייזט ווערן? וועגן דעם טאקע האבן די אידן וועגנדיגע אין זאל געוואלט הערן. זיי האבן אבער געווארט אויסווארט. ער האט, אין א ים פראגן צוגעגעבן, אז פון דער יידען אליין קען די נאולה ניט קומען, און געוועסן א קלוגער דעם לעצטע, א באקאנטער פון פיסטבורג, און אריינגעוואלט אין אויער: "פאר אס דער חכמה דארפן מיר אים באצאלן א טויזנטער?"

דער איינציגער רעדנער, וואס האט געבעטען און איבערגעקייט די מעקארטי, "סטארי" וועגן "קאסער ניקיטישן אימפעריאליזם" איז געווען טריינען לי. ווייטער איז ניט אין די אפיציעלע רעדעס און ניט אין דער דיסקוסיע, דערפאסט געווארן א ווארט פון רעד "בעיטונג, צום ער שטען מאל ביי אזא קאמפערענץ האט מען שוין אויך מער ניט געדרישט וועגן דער מעקארטי - דאלעס תורה,

פון "פארוואנדלען ישראל אין א עקסטרעם, אדער א באזע, פאר דער מערב-וועלט". אפנים, אז מיט אס דעם מעקארטי ארטיקל האט מען די אידן שווערער ניט געקאנט רירן. דער אופן ווי ראבאי סילווער'ס רעדע איז אויסגענומען געווארן, האט געוויזן עפעס אנדערש.

די רעדע פון ראבאי סילווער'ס האט אן ספא אנטשלאגן דעם סאמע עכטן טאג. די אוואזיע נאך זיין רעדע (האלב פון דער רעדע איז געווען אויסער'ן טעקסט) האט באשטעטיגט, אז די סערהייט דעלעגאטן האט איינע געשטימט מיט זיינע איינשטעלונגען, אז דער מערב-בלאק, מיט וואשינגטאן טאג בראש, איז שולדיג אין דעם שרעקלעכן קריזיס און אין דער מלחמה-הענעפאר אין וועלכער ישראל געפירט וויר. עס פארדערט זיך נאך, אז די סילווער זאל זיין קאנסעקווענט און איבערגעזיגט ווייטע ארויסגעוואלטע סיגנענען, גענו דער קאלטער מלחמה און פאר אן אויפגענויגטקייט ישראל, אין שמועסענער צונאנג.

דער סילווער'ס רעדע איז געווען אן אנטריסטעקארי רעדע — איינע פון יענע באדייטענע רעדעס, וואס דערפאר רענען די מעקארטיס אין וואשינגטאן טאג און אויף 175 איםט בראדוועי.

Morning Freiheit
(מפעצי ח' צו דער מארגן פרייהייט)
פון א. שמרעמיס
10-21-53

ה'תשנ"ח

ה'תשנ"ח
אין דיטשלאנד, איסמאלע און שפּאַ-
ניע.
רעדנדיג איבער דער טעמע: „די
געפאר פאר אונזערע בירגערלעכע
רעכט“, האָט ראבאי סילווער אנגע-
וויזן, אז אין דער געשיכטע פון דער
אמעריקאנער רעפובליק איז יעדער
פאליטישער קרויז באַגלייט געוואָרן
מיט אַן אַנגריף נעבן די מוראמענטא-
לע דעמאָקראַטישע איינשמעלטונגען

No American should be constrained to apologize for Congress. The committees have confined their investigations to Communist party membership or discipline, which virtually automatically involves espionage or other treasonable activities. What men think or believe—the philosophical convictions that grow out of study, reflection and living—are not involved.

And anyone who has taken the trouble to study many volumes of transcripts of these congressional hearings knows this.

V. XXVIII

fired without any consideration of the extenuating circumstances of the individual case, the conservative churchman urged Americans to speak out in defense of American liberties again. He added he felt that the speaking out had already begun.

Rabbi Silver pointed to numerous congressional investigations

Referring to blanket charges against churchmen, some of whom "are no longer alive to defend themselves;" to men and women fired from their jobs because they belonged to the Communist party years ago.

דאלעס און סילווער

קאנפערירען ווענען ישראל-פראנעז

Oct 29, 1953
The Day

עמיער-אמט נעקסטע

יינען געשטאנען אין פארבינדונג נאנצע צייט פון ישראל-שמרייטען

סעקרעטערי און סטעיט נעמט אויף קארעספאנדענט
פון „טאג-מארגען ווערלא“ — דאנקט סילווער פאר
זיין ראטגעבערישער הילף. — ציון-פירער האט בא-
טאנט מעטיגקייט פון אראבער-ישראל שלום און
קאאפעראציע.

סעקרעטערי דאלעס

Dr. Silver Meets with Dulles and Nixon in Washington
WASHINGTON (JINS) - Dr. Abba Hillel Silver met with Secretary of State John Foster Dulles here last week. The conversation covered a wide range of subjects related to American policy towards Israel and the Middle East.
Two days later Israel Ambassador Abba Eban met with Secretary of State Dulles and stated that Mr. Dulles had given him "a most important and encouraging reply concerning the high value he attaches to the friendship" between the U.S. and Israel.
Dr. Silver also conferred with Vice-President Richard M. Nixon in Washington.

פון מ. פרענק

וואשינגטאן, אקט. 28. — ראבי
אבא הלל סילווער, דער בארימטער
אמעריקאנער ציון-פירער, האט דא
היינט געהאט א לענגערע קאנפערענץ
מיט סעקרעטערי און סטעיט, דאס
פאסטער דאלעס. זיי האבען ארויסגע-
רעדט א רייע פראבלעמען אין פאר-
בינדונג מיט מדינת ישראל, גלייכציי-
טיג האט פרעזידענט אייזנהאווער
געמאלדען, אז אמעריקע'ס פינאנציע-
לע הילף צו ישראל ווערט באנייט.
סעקרעטערי דאלעס האט אויך
צוגענומען דעם קארעספאנדענט
פון „טאג-מארגען ווערלא“ און אים
אויסגענומען מיט גרויס פריינטליכ-
קייט.

די דאלעס-סילווער באגעגעניש איז
געווען אין דער פארם פון א לאך
טשען און דאלעס'ס אפיס. דער
געשפרעך האט געדויערט א שעה מיט
א פערטע.
די איניציאטיווע צו שמועסען מיט
סילווער'ן איז געקומען פון דאלעס'ן
אליין.
נאך זייער קאנפערענץ זיינען דא
לעס און סילווער ארויסגעקומען פון
סעקרעטערי און סטעיט'ס פריוואטען
אפיס, און דאלעס האט פאר די אר-
ווענדע צייטונגסלייט דערקלערט,
אז ער איז די לעצטע מעג געשטאנען
אין שטענדיגער באראטונג מיט סיל-
ווער'ן וועגן ישראל-פראגען. דאלעס
האט דערביי אויסגעדריקט א דאנק
צו סילווער'ן, פאר דער גרויסער
הילף, וואס ער האט אים געגעבן צו
דערנרייכען א פארשטענדיגונג בנוגע
מדינת ישראל.
נאכדעם ווי דאלעס האט זיך צו-
רייגעקערט צו זיין אפיס, האט דר.
סילווער איבערגעגעבן פאקטען:
ראביי סילווער האט געזאגט, אז
אין זיין געשפרעך מיט דאלעס'ן האט

אלע פראגעס און פארבינדונג
מיט דער עקאנאמישער אנטוויקלונג
פון דעם נאענטען מזרח קענען אויס-
(שלום אויף זייט 2, קאלום 1)

דר. אבא הלל סילווער

געארבייט ווערען, האט סילווער גע-
זאגט, אבער ער האט באטאנט, אז
דאס קען נישט געטאן ווערען אונטער
די אומשטענדען פון א „פאלטען
קריג“.
אויף מיין פראגע, ווי דאלעס האט
דעאנירט אויף די אנטערנען, האט
ראביי סילווער מיר געזאגט, אז דא-
לעס איז פאראינטערעסירט אין שלום
צווישן ישראל און די אראבער-
לענדער, ווי אויך, זיין דערנאכט-
שער אנטוויקלונג פון דעם נאענטע-
מזרח. ער האט אויך געזאגט, אז דא-
לעס האט אויסגעדריקט גרויס צו-
פרידענהייט מיט דער באקאנטער
כונג פון פרעזידענט אייזנהאווער
ביי זיין פרעסע קאנפערענץ היינט
אז די עקאנאמישע הילף פאר ישראל
ווערט ווידער באנייט.
סילווער האט אויך באטאנט, אז
ער האט אנגעוויזען דאלעס'ן, אז איי-
נענטליך איז מדינת ישראל קיינמאל
נישט געווען קענען דער אנטוויקלונג
פון וואסער-רעסורסען פון דעם גאנ-
צען מזרח געביט, און אז דער קאנאל,
וואס ווערט איצט געבויט לעבען מיר
ריי, און ארום וועלכען עס איז אנט-
שטאנען דער גאנצער סכסוך, קען
אריינגענומען ווערען אין די פלענער,
וואס ווערען פארגעשלאגען פון אמע-
ריקע און פון דער ירען.

אויף מיין פראגע, צי עס איז אויך
כאריטר געווארען דער אינצידענט
אין דעם אראבישן דארה קיביא, האט
ראביי סילווער געזאגט, אז ווענען
דעם אינצידענט גומא איז נישט געדע-
נעווארען, אבער עס איז יא דערמאנט
געווארען די פארשיידענע גרעניץ איי-
נצידענטען פון דער לעצטער צייט און
די נייטווענדיגקייט, אז די ירען זאל
געפינען די מיטלען זיי אפצושטעלען.
ראביי סילווער האט מיר אויך גע-
זאגט, אז ער איז איבערצייגט, אז אין
דער אייזנהאווער אדמיניסטראציע
איז פאראן „גוד וויל“ בנוגע מדינת
ישראל, און נישט קיין קעגנערשאפט,
ווי מען וויל שאפען דעם איינדרוק.

דער ציוניסטישער רוף צו דר. סילווער

פון דער אויסגאבע פון דער אדמיניסטראציע
ווער ראט פון דער אמעריקאנער ציוניסטישער ארגאניזאציע האט
אפגעהאלטען פאריגען וואס, איז געשיקט געווארען א רוף צו דר.
אבא הלל סילווער, אז ער זאל אין דער איצטיגער שווערער שעה פאר
ישראל קומען צוריק צו דער אקטיווער פירערשאפט פון אמעריקא-
נער ציוניזם.
דער רוף איז געקומען אין דער פארם פון א רעזאלוציע, וואס דער
נאציאנאלער טשעמבע פון דער עקאנאמישער קאמיטע האט אריי-
געבראכט אויף דער ויצונג פון אדמיניסטראטיווען ראט, און די
רעזאלוציע איז איינשטימיג אנגענומען געווארען.
מיר האפען, אז דר. סילווער וועט זיך צוהערען צו דעם דאזיגען
רוף, און ווי אידישע פירער פון אלעם צייטען, וועט ער ענטפערען
„הנני“, און וועט זיך שטעלען צום דינסט פון פאלק און לאנד, ווי
ער האט געטאן אין די פריערדיגע יארען, און מיט דעם זעלביגען
דערפאלג.
ישראל, די מדינה, וואס איז געוואונען געווארען מיט אזוי פיל
אידישע קרבנות און אידישען פליי, געפינט זיך איצט אין נישט קיין
קלענערען קריזיס, ווי זי האט זיך געפונען פאר איר גרינדונג.
אין געוויסע פרטים איז איצט דער קריזיס פיל ערנסטער, ווי
ער איז געווען אין 1947. מיר זיינען אויך דאסאלס געווען ארום-
גערינגעלט מיט שונאים, אבער מיר האבען אויך געהאט גרויסע
פריינט, און אין דער ערשטער ריי די אמעריקאנער רעגירונג, אויף
וועלכער זיך זיך געקאנט שטיצען, אז זי וועט אונז נישט
פארראטן, און פארלאזען.
די יידישע פריינט, טיילווייז דורך פאלשע פאליטישע און מיר-
לעכע שמועות, און טיילווייז דורך אלטער שנאה, וואס האט
אויפגעפלאקערט אין די קריזיס, וואו זי האט זינט
דעם אויפפאנג פון דער אידישער מדינה, בלויז געדרימטעלט, האבען
זיך איצט געשטעלט אויפ'ן צד פון ישראל'ס שונאים, און ישראל
שטייט ווידער מיט איר רוקען צו דער וואנט, קעמפערדיג נישט בלויז
פאר איר זיכערהייט, נאר שמש פאר איר לעבען.
דער גרעסטער כח אין דער וועלט, אויף וועלכען ישראל קאן
זיך איצט אנשטארען, איז דער כח פון ארגאניזירטען אמעריקאנער
אידענטום, וואס האט געשפילט אזא גרויסע ראליע אין דער גרי-
דונג פון דער אידישער מדינה, און מוז איצט שפילען נאך א גרע-
סערע ראליע אין דער פארטיידיגונג פון דער מדינה קעגען אירע
שטארקערע שונאים.
אין דעם דאזיגען קאמף מוזען זיך באטייליגען אלע אמעריקא-
נער אידען, און אונטערשייד פון פארטיי און גרופע, ווייל מדינת
ישראל דירט, אן דעם כבוד און פרעסטיזש פון גאנצען אידישען
פאלק.
אין דער שפיץ פון דעם דאזיגען קאמף, מוז זיך שטעלען די
ציוניסטישע ארגאניזאציע, ווייל מדינת ישראל איז די פארוויקלע-
כונג פון איר מרום און איר שטרעבונג פון דורות.
דער אמעריקאנער ציוניזם האט א גרויסע צאל פירער, יעדע
פארטיי אין יעדער גרופע האט אירע אייגענע פירער, מיר קאנען
זיך אבער נישט פארשטעלען קיין איינציגען ציוניסטישען פירער,
אויסער ראביי סילווער, וואס זאל אין דעם איצטיגען מאמענט קא-
נען פאראייניגען דעם גאנצען אמעריקאנער אידענטום און צווינגען
אלע און אלעמען צו פארגעסען פערזענליכע השכונות און פארטיי-
אידעאלאגיעס און פארשטעלען מיט זיך איין גרויסע, גוט-ארגאני-
זירטע ארמיי, וואס זאל קעמפען פאר מדינת ישראל און ברענגען
איר דעם זיג אין איצטיגען קריזיס.
עס וועט זיין די טראגעדיע פון אמעריקאנער ציוניזם, אויב
ער וועט זיך נישט אויפהויבען צו דער געהעריגער הויך, וואס דער
איצטיגער מאמענט פאדערט פון אים, און מיט פאראייניגטע כחות,
אונטער אן אויסגעפרובירטען פירער, פירען די פארטיידיגונג פון
מדינת ישראל.
דר. סילווער איז דער פאסיגער, אויסגעפרובירטער פירער, וואס
מוז זיך שטעלען אין דער שפיץ פון דעם דאזיגען קאמף פאר ישראל
און איר רעכט צווישען פעלקער.

Dulles in Constant Touch With Silver During Crisis

By MURRAY FRANK

Washington Correspondent

The role played by Dr. Abba Hillel Silver in helping to resolve the recent crisis growing out of the temporary suspension of American aid to Israel is now a matter of historic record.

Rabbi Silver, at the request of Secretary of State Dulles, had a lengthy luncheon conference with him in the latter's office in the State Department. It was on Wednesday, October 28, the day

DR. ABBA HILLEL SILVER

President Eisenhower announced that economic aid to Israel was being resumed by the U. S. Government. The President made his announcement that morning. When Rabbi Silver arrived shortly past noon at Mr. Dulles' office for the luncheon-conference, both he and Mr. Dulles already knew of the President's announcement.

An hour and a half later they came into the reception room located next to the Secretary's office, where several of us from the press had been waiting, and greeted us most cordially.

Mr. Dulles was the first to speak. He told us that he had been in constant touch with Rabbi Silver via telephone during these past few days on the problems which had arisen concerning Israel. He praised Dr. Silver for the great help he had given him during this period which enabled him to approach the whole matter with greater understanding. He then returned to his office saying Dr. Silver would give us more information on their discussion.

Dr. Silver told us that they discussed many problems in connection with the Near East, but especially Israel. He observed

that Mr. Dulles was delighted with the President's announcement of the resumption of economic aid to Israel, adding:

"I have felt all along that the immediate difficulties could be adjusted and they are being adjusted."

Silver then told us that during his conference with the Secretary of State he expressed the thought that the discussions now under way at the UN Security Council should lead to positive action to bring about peace between Israel and the Arab states, instead of this condition of suspended war which is pervading the Near East to the detriment of all concerned. Pressure all along the line by the United Nations for a permanent peace would bring the desired results, he told Mr. Dulles.

He further emphasized that all projects calling for the economic development of the Near East could be worked out for the benefit of the entire area, but that it could never be accomplished under "cold war" conditions. Dr. Silver pointed out to the Secretary that actually Israel has never been opposed to the development of water power on a regional basis and that the canal in the Huleh region near the Syrian border (which brought the recent crisis to a head) can be included in the development scheme proposed by the United Nations and supported by the United States.

UN Solution

I asked him what Mr. Dulles' reaction was to the points he raised about economic development. He told me most emphatically that Mr. Dulles is deeply interested in the economic development of the Near East and in the attainment of peace between Israel and the Arab states.

I asked him whether the Kibya incident (the Israel attack on the Arab village) had come up during their discussions and Rabbi Silver's reply was that the particular incident was not mentioned but the whole problem of border incidents and infiltrations constituted a subject of discussion and that both he and Secretary Dulles were in agreement that the United Nations must seek an early solution to this problem.

Dr. Silver expressed the view that President Eisenhower is personally interested in the welfare of Israel.

ZINS WEEKLY NEWS BULLETIN

Dr. Silver Confers with Secretary of State Dulles in Washington;
President Eisenhower Orders Resumption of Grant-in-Aid to Israel

WASHINGTON (ZINS) - Dr. Abba Hillel Silver met with Secretary of State John Foster Dulles in the State Department, where they discussed problems of Israel and the Middle East. Dr. Silver came to Washington at Secretary Dulles' invitation. They had lunch together in Mr. Dulles' office. Their conversation lasted for 1 hour and 15 minutes, according to a special dispatch to the "Jewish Day - Morning Journal" by its Washington correspondent.

Speaking to newspapermen after the conference, Mr. Dulles said that Dr. Silver had been "helpful in settling the problem" of U.S. aid to Israel.

According to the same report in the "Day", Dr. Silver explained that he had discussed the aid to Israel problem with Secretary Dulles previously several times by telephone. He added that he was delighted with President Eisenhower's announcement concerning resumption of economic aid by the United States to Israel and pointed out that he had expected the move.

At the same time President Eisenhower announced that economic aid was being restored to Israel. According to a later statement issued by Secretary Dulles, Israel is to receive 26 million dollars till the end of 1953.

ZOA Leaders Welcome Resumption of American Aid to Israel

NEW YORK (ZINS) - "We welcome the President's announcement of the resumption of American economic aid to Israel. This rectifies a mistaken action of our State Department which should never have been taken", declared ZOA President Rabbi Irving Miller, in a statement issued immediately after President Eisenhower made his announcement.

In commenting upon President Eisenhower's announcement, Dr. Emanuel Neumann, member of the Jewish Agency Executive pointed out that it came not only as a result of Israel's decision to suspend work on the Jordan River hydro-electric project, but also under pressure of American public opinion, which was aroused by the action of the Washington Administration against Israel.

Dr. Silver Called Upon to Return to Active Zionist Leadership;
Unanimous Resolution of ZOA Administrative Council

NEW YORK (ZINS) - The Extraordinary Session of the National Administrative Council of the Zionist Organization of America, held in New York, unanimously adopted a resolution calling on Dr. Abba Hillel Silver to return to active leadership in the Zionist movement. The resolution was introduced by Herman L. Weisman, Chairman of the organization's Economic Committee, after addresses by Dr. Emanuel Neumann, Dr. Leon Feuer, Max Bressler (who read the statement sent by Rabbi Miller from the hospital), and Abraham Goodman, Chairman of the ZOA Inner Committee.

Israel to Get \$26,000,000 as U. S. Lifts Ban on Help

BY PHIL G. GOULDING
Plain Dealer Bureau

WASHINGTON, Oct. 28 — A United States ban on economic aid to Israel was lifted today and it was announced that \$26,000,000 would be given by the end of the year.

President Eisenhower made the general declaration that aid was being resumed at his weekly news conference. Secretary of State John Foster Dulles later came through with the details. Dulles noted that \$26,000,000 was the same sum earmarked for the Jewish state before the financial help was suspended. Another \$34,000,000 is scheduled to be granted by next June 30.

Israel to Suspend Work

The United States decision followed by less than 24 hours Israel's offer to the United Nations to drop work on a hydroelectric project on the Jordan River while the Security Council debated the issue. It had earlier refused the request of a U.N. Syrian-Israeli truce team that the work be halted.

In recognition of Israel's new promise to co-operate with the Security Council, Dulles said: "The policy of the United States to support the United Nations truce supervision organization in this matter has thus been realized, and the impediment to the present grant of economic aid to Israel has been removed."

Arab Aid Being Pushed

He noted that the United States would have tended to have undermined the authority of the true team had it gone ahead with the aid earlier. This would have taken place, he added, in an area where that authority "is indispensable to the prevention of general hostilities and chaos."

The secretary also said that programs of economic aid for the Arab states are "in an advanced state of formulation." An announcement concerning grants to them is to be made in the near future.

Authority to give funds to both Israeli and Arabs was granted the executive branch by Congress, with no exact amounts specified by the Legislature. The Arab states have not yet been awarded any financial assistance during this fiscal year.

Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland lunched with Dulles and later told reporters he was "delighted" with President Eisenhower's announcement. He said he had expected it.

The rabbi said he had dis-

cussed the problem by telephone with Dulles several times, and the secretary acknowledged that Dr. Silver had been "helpful in settling the problem."

Mr. Eisenhower said he was delighted to learn of Israel's acceptance of the truce team request. The result, he added, was that we could proceed with our arrangements for the economic help of Israel.

From the beginning, he said, the aim of the United States was merely to support the United Nations. He said we did not attempt to prejudice anything, but that we did think that the United Nations had to be supported in all these activities. Aid now would be carried out exactly as originally planned.

בגוריון מאר נישט רעזיגנירען און סילווער מוז צוריקקומען צו פירערשאפט אין רוה פון באוואוסטע ציוניסטישע פירער

10-31-53
ספעציעל מארן - טאג
פון אב-הודיה

א רוח צו דור כנגדווינען אין ירושלים ער זאל נישט רעזיגנירען און בלייבען ביים אלט אלט פרעמיער פון מדינת ישראל און צו דא אבא חלק סילווער פון קהילותאנר ער זאל צוריקקומען צו דער ציוניסטישער פירערשאפט אין געהערט געווארען דא צוריקטאג אווענט ביים קבלתפנים אווענט. וואס איז געגעבען געווארען אין וועלט האטעל פון דער קאמפי

טע פאר ציוניסטישע וועלטעניגן ביי דער "וואלא" לכבוד פיר פראמינענטע אלגעמיינע ציוניסטישע געסט פון ישראל דרוי פון ווי מיטגליד דער פון כנסת, וועלכע געפינען זיך דא אין לאנד אויף א רוי וויכטיגע פאליטישע און עקאנאמישע מיסיעס. דער רוח צו די צוויי בארימטע איר דישע שטאטסלייט און ציוניסטישער איז געכאפט געווארען פון דר. עמנואל ניומאן, מיטגליד פון דער אירוי שער אקענטור און געוועזענער פירער ידענט פון דער אמעריקאנער ציוני צאנזאניזאציע.

"אין בין באזארגט", האט דר. ניומאן געזאגט, איבער די קלאנגען, וואס האבען זיך דערטרענגען צו אונז פון ירושלים, אז פרעמיער דוד בן גוריון גייט רעזיגנירען, נישט געקוקט אויף די מיינונג פארשידענהייטען, וואס זיינען אנטשטאנען צווישן אונז און כנגדווינען און די פערדען, וועלכע ער האט געמאכט, האט כנגדווינען אבער אין די קרוינסמאכענטן שטענדיג געשטעלט די אינטערעסען פון פאלק און לאנד העכער, ווי די אינטערעסען פון דער פארטיי. ער האט זיך פיל מאל דערהויבען צו דער הויך פון א גרויסער נאציאנאלער פיגור, און דערענדיג ווען דעם קרוינס, וואס איז לעצטענס אנטשטאנען סיי אין דער ידען און סיי אין וואשינגטאן, האט דר. ניומאן געווארענט נישט צו בלייבען גלייכגילטיג, ווייל נייע קריזיסן קאנען קומען, אין ליכט פון אט די געשעענישען, האט דר. ניומאן אנט געוויזען. מוז דר. סילווער צוריקקומען צו דער ציוניפירערשאפט.

אויסער רעפארטער האט זיך אויך דערוואוסט, אז אין משך פון די קריזיס טעג און די פארשארפטע לאגע אינ'ם סטויטדעפארטמענט, איז דא א מעריקאנער ציוניסטישע ארגאניזאציע געשטאנען אין טאגטעגליכע קאנטאקט מיט דר. סילווער, און באגלייטענדיג די פיר אלגעמיינע ציוניסטישע פירער פון ישראל, יעקב קלעבאנאוויץ, היים אריאב, אבנר ברוך און דושיאדזש פלעט, האט דר. ניומאן דערקלערט, אז עס איז א שמחה פאר אונז זיך צו טרעפן מיט אונזערע חברים פון ישראל.

זשאק טארשטינער, וועלכער איז געווען דער פארזיצער פון דעם אווענט, האט אויך זיין באראקטעריסטישען הומאריסטישן אופן אנגעשלאגן גען דעם טאג פון דער באגעגענהייט, וועלכע איז אייגענטליך געווען א באגעגענהייט מיט די פירער פון די ציוניסטישע דיסטריקטען און דאס גען פון גרויסער ניו יארק און ניו דזשירזי, מיט די אלגעמיינע ציוניסטישע פון ישראל און אנדערע לענדער. עס איז דער צוועק זיך דורכצורירען אינ'ם וועגען די פראבלעמען פון די אלגעמיינע ציוניסטען און הערען בארימטע וועגען פראגרעס און דער גרויסוועג אין ישראל, א הויז די חשוכ'ע ישראל-געסט זיינען געקומען צום אווענט דניאל איסטער, געוועזענער ערשטער מעיאר פון ירושלים, דער פרעזידענט פון דער ציוניסטישער ארגאניזאציע אין באסביי, מיט א וויכטיגע רעדע וועגען דער אינערליכער לאגע פון דעם אלגעמיינעם ציוניזם און די ראל פון די אלע געמיינע ציוניסטען אין כנסת און ארויסגעטראטען היים אריאב, וועלכער איז געווען דער ערשטער סעקרעטאר פון דער אירישער אקענטור און דער פירער פון די פארמערס אין ישראל.

אריאב, האט געגעבען א היסטארישע איבערבליק פון דער אלגעמיינער ציוניסטישער פארטיי, איידער דער קאאליציע אריאב האט דערציילט, אז עס איז דא א פארוואקסונגספאקטאנען קאמיוניטעט, פון וועלכער ער איז א מיטגליד און וועמעס אויפזיכט איז צו זען, אז די קאאליציע זאל אנהאלטן זיין נישט אין מאל פאסירט, אז מען זאל זיך צושיידען, ער האט דערמאנט דעם אינצידענט וועגען דער הויטער פאן, וואס האט ארויסגערופען מוז בלוט צווישען די אלגעמיינע ציוניסטען און דער מאפא, אריאב האט דערמאנט כנגדווינען, וועלכער האט פיל געהאלפן אין דער אנטשטיאונג פון דער קאאליציע, דערענדיג וועגען די פארשידענע ארבעטען פון די אלגעמיינע ציוניסטען, האט מר. אריאב דערציילט, אז די אלגעמיינע ציוניסטען זענען לעצטענס זעהר מעטני צווישען די נייע אימיר גראנטען און באסיען זיך אריינברענגען צו ניו בלוט אין אונזערע רייען.

א לעבעדיג בילד פון דער עקאנאמישער לאגע האט באריכטעט אבנר ברוך, וועלכער איז דער דירעקטאר פון דעם עקאנאמישען דעפארטמענט אין דער אלגעמיינער ציוניסטישער פארטיי. ער האט זיך באזונדערס אפ געשטעלט וועגען דער לאגע אין ירושלים, דא אין משך פון דעם לעצטען יאר זינט דער קאאליציע און האט אנגעוויזען אויף די באדייטענדיגע עקאנאמישע און סאציאלע רעגירונגען.

known as the "Temple of Good Will."

Missionaries were among the first settlers of what is now Ohio. Religious people, through the years, pioneered in developing the state, its government, institutions and home life.

The third article of the Northwest Ordinance of 1787 began "Religion, morality and knowledge being necessary to good government and the happiness of mankind, schools and the means of education shall forever be encouraged."

Religious people sent missionaries into the territory to develop Ohio. It is worthy of note that missions within the Ohio boundaries are still of major religious importance, inspired by

the influx, shift and general increase of population.

This is particularly true in Pike County, where the Atomic Energy Commission is developing vast plants. In this vein of missions the Ohio area of the Methodist Church has launched a campaign for \$1,000,000 for church extension work in the state.

בשולי הגליון

ד-ר א. ה. סילבר, במערכה (דף לפני ימים מספר החלוננו בלבר) כי מכל המונחים לועזית ירושלים לא באר דר. א. ה. סילבר ודר. א. א. מילר, כמובן שעובדה זו צריכה גנאי. חתומי הודיעו סוכנויות הידיעות בשם מר ואלס: "היתה לי שיחה טובה עם הרבוי, ובר. סילבר עזר בישוב הנעילה, ישיבת הבנייה - פירושו ההכרות של איזנהארק ואלס על החזרת המעגל של 60-60 מיליון דולר לישראל.

דבר, אמנם הצניע והבליע את היד עה הוה אבל הוא מודקרת לעין, לא שית בעניעותו של דר. סילבר, אשר סידר בשקט וללא פרסומת ענין החשוב לישראל, לא פחות מן העידה הכלכלית בירושלים, שנית בחשיבות נוסחתו של דר. סילבר בארתי ברע זה.

לא יזיק, אם החוגים הנחשבים לנאפ גי מפא"י בארתי ילמדו גם מן היצי לוח וגם מן הצניעות של פועל דר. סילבר.

Religion in Review

Ohio's Leadership in Religion Stands Out in Nation

BY RICHARD WAGER
Church Editor

Ohio—in its 150 years—has been a leader in the religious life of the nation.

With emphasis currently on the state's sesquicentennial anniversary, this is a good time to take a glimpse at some of this leadership.

A number of these leaders were here in person a couple of weeks ago, when Bob Hope and other distinguished Ohio sons and citizens were honored at a luncheon at Hotel Carter.

Among those present were:

Dr. Norman Vincent Peale, a native of Greene County, formerly of Toledo and now of New York.

Dr. Ralph W. Sockman, Methodist minister of New York, preacher of the National Radio Pulpit, a native of Mount Vernon.

Others Mentioned

Archbishop Karl J. Alter of Cincinnati, for many years the

beloved Roman Catholic bishop of the Diocese of Toledo.

Clevelanders Archbishop Edward F. Hoban of the Catholic Diocese of Cleveland and Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple.

Homer Rodeheaver of Winona Lake, Ind., native of Hocking County, evangelist and musician, for many years aide to Billy Sunday.

And in the women's church world few today are more prominent than Mrs. James D. Wyker, formerly of Mount Vernon, who is head of the United Council of Church Women, an arm of the National Council of Churches.

The N. C. C. itself was formed in Cleveland in November, 1950.

It has been said there are more small colleges in Ohio than any other state. Nearly every one of these was established by a church and, in most cases, is still maintained by the church.

Lakeside, O., has become a national religious center, and there is movement afoot now to build a central Protestant office building in Columbus to be

CHURCH EDUCATORS TO MARK 50TH YEAR

Interfaith Group Will Observe Anniversary at Convention in Pittsburgh Nov. 8-10

By PRESTON KING SHELTON

The Religious Education Association of the United States and Canada, composed of 2,500 leaders in education, religion and child welfare, will celebrate its fiftieth anniversary at a convention on Nov. 8-10 at the University of Pittsburgh.

The members include followers of Roman Catholic, Protestant, Jewish and Eastern Orthodox faiths. According to the Rev. Herman E. Wornom, general secretary, 100 leaders will take part in the three-day program.

The convention theme will be "The Place and Adequacy of Religious Education in Our Times." There will be four general assemblies and a number of workshops and seminars in twelve fields.

The background for the discussions in the seminars and workshops will be developed in the assemblies. The discussions will focus on "the imperative need for more adequate religious education today, the philosophy of education in America which pervades thinking about education in general and makes religion either peripheral or central in planning, education for our children and youth, and a critical analysis of, and proposals for, improving the institutional 'apparatus' of religious education in America."

The initial assembly will have as speakers Rabbi Abba Hillel Silver of Congregation Tifereth Israel, Cleveland; the Very Rev. Paul C. Reinert, president of St. Louis University, and the Rev. Dr. Henry Pitney Van Dusen, president of Union Theological Seminary here. Each of the three major religious faiths will be represented among the speakers at the assemblies as well as in the workshops and seminars.

באוועגונג צו ברענגען דר. סילווער צו ציון-פירערשאפט צעוואקסט זיך

סעקרעטערי דאלעס'ס האנדלונג אין ארויסרופען סילווער'ן צו א קאנסעקוענץ וועגן ישראל ווייזט ווי
שטארק מען רעכענט זיך מיט דעם ציון-פירער אין וואשינגטאן. — באשלוס איז אבער נישט אפי-
הענגט פון דר. סילווער'ן אליין, נאר אויך פון ירושלים.

די וועגן לאנגשע פראגע: וואס האט
מען אין ניו יארק ווען מ'רעדט איצט וועגן
נען צוריקרופען דר. סילווער'ן צו
דער פירערשאפט? מ'מיינט דאך
ניט ער זאל ווערען פרעזידענט פון
דער "זי"א"א. מיינט מען זיכער
דעם אמעריקאנער ציון קאנסיל, פון
וועלכען ער איז געווען דער פארזי-
צער אין די שטורמישע יארען פון
1945 ביז 1948. אבער, וויזשען אן
די דאזיגע פערזאנען, דער קאנסיל
איז איצט נישט וואס ער איז געווען
אין יענער צייט — א פולשטענדיג
אומאפהענגיגע קערפערשאפט פון
פארטרעטער פון אלע ציוניסטישע
ארגאניזאציעס און גרופירונגען אין
אמעריקע. דער קאנסיל, זאגען זיי,
איז איצט ענגער פארבונדען מיט דער
אידישער אגענטור, גלויבען זיי נישט.
אז מ'קען דערווארטען פון דר. סיל-
ווער'ן אז ער זאל זיך שטעלען בראש
פון קאנסיל ווי ער איז איצט. און
צודעם איז עס דאך קיין סוד נישט, אז
די פירער פון דער אגענטור און דר.
סילווער זענען נישט אלץ אויגאווי-
אויג.

נאך וויכטיגער איז, וואס זינט
דענסטאל איז אויסגעקומען די אידי-
שע מלוכה, דאס האט געשאפען א
נאך אנדער קאנע.

די ישראל רעגירונג האט אירע
דיפלאמאטישע פארטרעטער אין
וואשינגטאן, און דער קאנסיל פונקט
ציאניסט אויסשליסליך ווי א קער-
פערשאפט פון אמעריקאנער בירגער,
פריינט פון מדינת ישראל, וואס אפער-
ירט אויף דער אמעריקאנער סצענע.
דער קאנסיל, אדער וועלכע ענליכע
קערפערשאפט, איז נישט קיין אגענט
פון מדינת ישראל, נאך אן אומאפ-
הענגיגע קערפערשאפט. אבער יע-
דער בר דעת פארשטייט, אז עס דארף
דאך זיין א געוויסע פארבינדונג און
פארשטענדונג צווישען אומאפ-
הענגענע און דער ישראל רעגירונג.
דאס מיינט, אז די פירערשאפט
פון אזא ארגאן מוז האבען די גומד
הייסונג און קאפעראציע פון דער
ישראל רעגירונג. אן דעם וועט אזא
ארגאן פון די אמעריקאנער אידען
זיין אדער פאכטלאז אדער שערדליך.
דעריבער, ווען מ'רעדט איצט אזוי
שטארק וועגען דרעפטען דר. סיל-
ווער'ן, וויזשען אן זיינע פריינט, מוז
מען פריער קלאר מאכען צו וועלכער
פירערשאפט מ'רופט אים. און, וואס
איז נאך וויכטיגער — עס מוז פריער
קומען א רוח פון ירושלים צו דר.
סילווער'ן איבערצוגעבען די פירער-
שאפט.

די באוועגונג צו ברענגען דר. סיל-
ווער'ן צוריק צו דער פירערשאפט
איז בלי ספק אין צייט און אין פלאץ.
אבער זי דארף געריכט ווערען צום
ריכטיגען אדרעס — אין ירושלים.
אין ווייז נאך באטאנען, אויפ'ן
סך פון דעם וואס איז ווייט, אז דא
האנדעלט זיך נישט אין כבוד און נישט
אין קיין ווארטעניש אויף אן אייני-
לאדונג. עס האנדעלט זיך וועגען א
שרים וואס מוז געמאכט ווערען אין
ירושלים אין די אינטערעסען פון דער
וויכטיגער ארבייט פאר מדינת
ישראל וואס דארף געטאן ווערען דא
אין אמעריקע.

דאזיגער ספאנטאנער פארשלאג נע-
ווען דער נאטירליכער, דער איינצי-
גער פראקטישער פועל וואס, און
אז יעדער אין זאל האט אזוי געפילט
קען מען זען פון דעם, וואס די רעזא-
לוציע איז אנגענומען געווארען אייני-
"שטייג" און "מיט אויסרופען פון
"הלווא".

נאך פאר דער קאנסעקוענץ, און ספע-
ציעל זינט דאן, זיינען אין אפיס פון
דער ציוניסטישער ארגאניזאציע און
געקומען מאסען צושריפטען פון
יהודים, דיסטרוקטען און דאזיגען
מיט איין קול: "דרעפט ראבאי
סילווער".

און נישט נאר אין די רייזען פון דער
"זי"א"א, אויך אין אנדערע ציו-
ניסטישע פארטייען און פראקציעס
אין אמעריקע הערשט די אבסאקלוט
איבערצייגונג, אז מ'מוז צוריקבריינגן
נען דר. סילווער'ן צו אקטיווער
פירערשאפט פון ציוניזם אין אמע-
ריקע.

די געשעהענישען פון די לעצטע
וואכען האבען אויסגעשטויבעט די
אלע עלעמענטען וואס האבען גע-
גלויבט, אז אלץ איז שוין דא אין דער
בעסטער אדרעסונג כנוגע מדינת
ישראל, זיי ווען איצט-אויף, אז די
פריינט פון ישראל האבען נאך גאר,
גאר א סך פאליטישע און אויפקלע-
רונגס ארבייט אין אמעריקע. און אז
מ'איז דא נאך איין מענטש וואס קען
אנפירען מיט דער דאזיגער ארבייט
— דר. אבא הלל סילווער.

די פראגע איז, פארשטייט זיך, צי
וועט דר. סילווער ענטפערען אויפ'ן
פאלקס רוח, ווי ער האט עס געטאן
אין 1945.
נאך מיט עטליכע חדשים צוריק,
ווען א סך פון אונז האבען געפילט,
אז מ'מוז באוועגען דר. סילווער'ן
איבערצוגעבען די פירערשאפט, האבן
אין ביי צוויי געלעגנהייטען גע-
רעדט מיט אים וועגען דעם. ער האט
דענסטאל אנגעוויזען, וואס איז קיין
סוד נישט געווען, אז ער טוט אלץ וואס
ער קען און ווען נאך מ'פארלאנגט
עס פון אים פאר מדינת ישראל, און
ער גלויבט נישט, אז מ'איז וויכטיג
פאר אים אדער נייטיג פאר דער אר-
בייט, אז ער זאל האבען אן אפיציע-
לען אפט אין דער ציוניסטישער בא-
וועגונג.

ווי ווייט איז ווייט איז דר. סיל-
ווער נאך איצט ביי דער זעלבער
מיינונג. אבער די וואס קענען דר.
סילווער'ן אין ווייזען אז קיין סרבן
איז נישט צו גרויס פאר אים ווען עס
קומט צו העלפען מדינת ישראל
גלויבען, אז מ'וואלט אויך איצט גע-
קענט אים באוועגען איבערצוגעבען
די פירערשאפט פון ציוניזם.

מ'דארף אבער פארשטיין, אז איצט
איז די לאגע נאך אנדערש ווי זי איז
געווען אין 1945. אויף אזויפיל
אנדערש, אז די פראגע פון דר.
סילווער'ס צוריקקער צו דער פירער-
שאפט איז אין דער אומערשטער
צורה גארניט אפהענגיג אינגאנצען
פון זיין אייגענעם באשלוס. עס איז
אויך אפהענגיג נישט ווייניגער פון —
ירושלים.

מענטשען וואס שטייען פאר נאענט
צו דר. סילווער'ן האבען געשטעלט

ספעציעל צום "מאגזאין" זשורנאל
פון מ. ריבלין

די נייע, אז סעקרעטערי און
סטייט דזשאן פאסטער דאלעס האט
אין איצטיגען זעהר קריטישען מא-
מענט אין די באציאונגען צווישען
אמעריקע און מדינת ישראל געפונען
פאר נייטיג איינצולאדען דר. אבא
הלל סילווער צו א באראטונג וועגען
דער לאגע, האט פארשטייט זיך
ארויסגערופען גרויס צופרידענקייט
אין אלע קרייזען פון פריינט פון דער
אידישער מלוכה.

עס איז צום ערשטען מאל, וואס א
סעקרעטערי און סטייט רופט ארויס
א אידישען פירער זיך צו באראטען
מיט אים וועגען א אידישען ענין
בכלל און מדינת ישראל בפרט. דאס
באווייזט, אז אין וואשינגטאן רע-
כענט מען זיך נאך שטארק מיט דער
עפענטליכער מיינונג ווי זי איז אויס-
געדריקט געווארען אין די לעצטע
עטליכע וואכען זינט דער סטייט דער
פארטמענט האט גענומען אזא אומ-
פארשטענדליכע הארטע שטעלונג
גנבי מדינת ישראל.

עס באווייזט אויך אן יעדען צוויי-
פער, אז אין וואשינגטאן אנערקענט
מען דר. אבא הלל סילווער ווי דעם
פארטרעטער, דעם "ספאקסמען" פון
אמעריקאנער אידענטום, ספעציעל
אין אלץ וואס איז נוגע דער אידישער
מלוכה.

די דאזיגע אנטוויקלונגען אין די
לעצטע עטליכע טעג האבען נאטיר-
ליך פארשטארקט די באוועגונג וואס
האט זיך אנגעהויבען נאך פריער צו
באאיינפלוסען דר. סילווער'ן ער זאל
זיך ווידער שטעלען בראש פון דער
פאליטישער ארבייט פאר ארץ
ישראל אין אמעריקע. ווי ער האט עס
געטאן און די קריטישע יארען פון
1945 ביז 1948.

אויף דער וויזשען פון די ציוניסטי-
שע פירער פון נאנצען לאנד, וואס
איז פארגעקומען לעצטען וואכען אין
האטעל סטאטלער, איז פון עולם גע-
פאלען א פארשלאג אויפצופאדערען
דר. סילווער'ן איבערצוגעבען די
פירערשאפט. נאך די אלע באריכטען
וועגען דער לאגע, וואס די פארווא-
מלכע האבען אויסגעהערט איז דער

The Bare Facts
Editor Plain Dealer—Sir:
read the P. D. editorial of Oct.
24, "Rabbi Silver Errs," with a
great deal of sorrow. Of course
the good rabbi, being human,
errs: So does the P. D. In this
particular matter of civil liber-
ties, the P. D. errs tragically
and dangerously.

It is perfectly obvious that no
one objects to congressional in-
vestigations. But one does have
the right to object to the abuse
of any government function. The
lack of judicial standards, the
combination of circus and vigi-
lante atmosphere, the obvious
use of sensational publicity as a
springboard to higher office,
these have characterized many
of the hearings.

"No Americans," says the
P. D., "should be constrained to
apologize for Congress." I dis-
agree. Americans were not very
happy with Chairman H. Velde's
investigation of the clergy. So
abortive of any result and so
miserable was this performance
that the president was con-
strained to bury it without too
much ceremony.

There is, thanks to Mr. Mc-
Carthy and others, "a climate of
fear." Prof. Henry Steele Com-
mager, Columbia's great his-
torian, has said: "We are now
embarked upon a campaign of
repression and suppression more
violent, more reckless, more dan-
gerous than any in our history."
Senator Lehman, who is not
given to impulsive generaliza-
tion, remarked after a recent
trip "that we are viewed in Eu-
rope today as already under the
shadow of indigenous fascism."
This view, while strained and
distorted, nevertheless has some
basis in fact."

As evidence of the nature of
fear that has gripped the coun-
try, a Wisconsin newspaper re-
ported that some 119 out of 120
individuals refused to sign a pe-
tition embodying American Con-
stitutional rights. It may pay to
be ignorant, it doesn't serve
America to be fearful.

The P. D. editorial remarked,
"Rabbi Silver must know that
there has been no 'book burn-
ing' in the accepted sense of the
phrase." You don't have to burn
books literally to emulate the
dictator technique of suppress-
ing dangerous thought. President
Eisenhower was constrained in
his Dartmouth address to de-
plore this un-American practice.
The terrifying aspect of this
trend is the un-American manner
of defending Americanism. If
this tendency continues, there
will be little difference between
us and the things we dislike.

The story is told of a sect of
people in northern Canada who
register displeasure by stripping
off their clothes. One day a
policeman was called upon to
arrest a member of this sect
who was parading around naked.
As the policeman sought to ar-
rest him, the nude man began
to run. The policeman, handi-
capped by his clothes, began to
throw off one garment after an-
other. Finally the policeman
overtaken the culprit. Both were
as naked as the day they were
born.

No one could differentiate be-
tween the law and the lawless.
Americans should be warned
lest, in defense of our way of
life, we throw away our tradi-
tional safeguards and end up
with no difference between our-
selves and our enemies.

RABBI RUDOLPH M.
ROSENTHAL.

Cleveland.

Agrees With Editorial

Editor Plain Dealer—Sir: I
wish to express my admiration
for the courage and clarity with
which you analyzed Rabbi
Silver's interpretation of recent
efforts to stem the flood of
Communist propaganda.

For over 300 years my ances-
tors—and, more lately, my Je-
scendants—have offered life and
fortune to attain and preserve
our liberties. I do not feel any
concern about losing them at
the hands of any duly consti-
tuted inquiry conducted by our
elected representatives at the
explicit direction of our entire
legislative bodies; I fear, rather,
the infiltration of an alien
philosophy, deliberately intro-
duced by its alien proponents,
and unwittingly advanced by
our own gnat-straining "liber-
als," who fail to note that
wherever it has been imposed,
it has demonstrably wiped out
those precious freedoms.

H. S. P.

Cleveland Heights, O.

Start of Fund Drive by General Jewish Committee was marked by dinner meeting last night with Rabbi Abba Hillel Silver, left, as principal speaker. With him before dinner were, l-r, Henry J. Hassenfeld, campaign chairman; Joseph W. Riss, acting president of GJC, and Arthur Kaplan, initial chairman.

Rabbi Silver Hits West Diplomacy

Sees Failure in Holy Land Issue; 367 at Dinner Give \$252,000

Rabbi Abba Hillel Silver of Cleveland last night denounced as "bizarre statesmanship" the failure of democratic powers to tell the Arab League to make peace with Israel.

The authority on Israeli-Arab relations spoke last night at the initial gifts dinner of the 1953 campaign of the General Jewish Committee at the Sheraton-Biltmore Hotel.

Pledges of more than \$252,000 in initial gifts were made by the 367 persons attending the dinner.

Rabbi Silver said the present state of continuing crisis is not limited to the Near East and it is now possible "to get more by refusing to settle issues than by negotiating."

The Arab League, he charged, is applying a "political suspension technique" to Israel by refusing to negotiate a peace.

Instead, the Arabs prefer an in-

mament race hoping to undermine Israeli economy and are employing propaganda and "diplomatic blackmail" to turn friendly nations against Israel, the Zionist leader said, Israel cannot afford to make concessions until a peace is negotiated, he added.

"As long as the present conditions exist," he urged, "stay vigilant and give maximum support to help Israel. Every economic weakness spells military weakness. Military weakness invites aggression."

Senator Pastore hit as "hasty" and "prejudged" the suspension of a 60-million-dollar aid program to Israel by Secretary of State Dulles because Israel would not accept a decision of Gen. Vagn Ben-Nuri, chief of staff of the U.N. trust supervision team, that work be limited on a Jordan River development project because of Syrian protests.

Governor Roberts said, "Israel needs not only material help, but the kindness, the heart and the hand of the American people."

Other speakers were Joseph W. Riss, acting president of the General Jewish Committee; Arthur Kaplan, initial gifts chairman, and Mrs. Archibald Silverman, who introduced Rabbi Silver. Henry J. Hassenfeld, general campaign chairman, was toastmaster.

The dinner served as the kick-off for the month-long campaign in which more than 17 separate divisions will undertake individual fund-raising activities.

NEWS - AND - VIEWS

For the Next Premier of Israel—
Nahum Goldmann.
For Leader of World Zionism.
Abba Hillel Silver.

By DR. S. MARGOSHES

The news that David Ben-Gurion has decided to lay down the burden of his office will come as a shock to Jews throughout the world and to friends of Israel generally. Ben Gurion has been acknowledged not only as the father of the Jewish Republic, but as the strong man of Israel. His achievements have been hailed throughout the world. Whatever his reasons for the sudden resignation, he will be greatly missed and his place will be filled only with the utmost difficulty.

Many names have been mentioned in connection with his succession. In ordinary times any of the distinguished political leaders who figured in the conversations regarding the next Prime Minister of Israel would be a fitting candidate for the high office; some of them undoubtedly would bring renewed glory to Israel. But these are no ordinary times in which we live nor is David Ben Gurion, as we have already pointed out, an ordinary political figure. Under the circumstances as they now exist in Israel, the man who succeeds Ben Gurion must have world stature. It would seem to me that even if Israel had to go out of its way and out of its own territory to find such a man, it would still be a necessary and a worthwhile step. Not so long ago, when Israel saw fit to reach out for a world figure to fill the place of its first President with Dr. Chaim Weizmann, it did not

limit itself to its own citizenry or to its own country. The world did not think less of Israel because of it, even though that particular attempt did not succeed.

I can see the parties in Israel, forgetting their differences for a moment, choose as the Prime Minister of Israel a political leader who has historic achievements to his credit both for the State of Israel and the diaspora. His name is on the lips of every Jew throughout the world. Not so long ago, in the face of well nigh insurmountable obstacles, he obtained an agreement from the West German Government for the payment of reparations to Israel in the sum of \$800,000,000, a sum which for magnitude equals any which Israel has been able to obtain from any source since the foundation of the State. It is not for nothing that he has been considered of late as the logical man to handle Israel's most pressing problem of today: peace with the Arab States.

Dr. Nahum Goldmann, as Premier of Israel, would bring to his office both political sagacity and consummate ability. What's more, he would bring his connections with the chancelleries of the world as well as with leading Jewish communities which, at this juncture in the life of the State of Israel, are of tremendous import to the Jewish State.

It should also be borne in mind that Dr. Goldmann, having lived in America for a number of years, has intimate knowledge

of American Jewish conditions, and has been able, as only few others, to harmonize differences among American Jews, thus aiding greatly in the mobilization of American-Jewish resources, both material and moral in behalf of Israel. What's equally important, he has been able, thanks to his resourcefulness and flexibility, to deal with the various elements and personalities in American Zionism. I can see him making an effort, as his first task as Prime Minister

of Israel, to bring back Dr. Abba Hillel Silver to the leadership of World and American Zionism.

As an American citizen, I am of course not in a position to press my views on the various parliamentary groups in Israel, but from where I am sitting it seems to me that the Israel parliament could not do much better than to place the name I suggest on the top of the list of candidates for the premiership of Israel.

קח עז עתה עזרה כספית למצרים? שאל דאלס. וכלמי טענה אחרת, העיר: אילו היינו מפסיקים את הסעד — לשם שיחיהם — הן לישראל והן לערבים, כי אז היתה ישראל יוצאת אחרי כן וירדה על ראשה. בקונגרס ובסנאט — אמר — גוברים מזמן הקולות, שאמריקה צריכה להפסיק כל מתן תמיכה לחו"ל. ואלו קל את עומס המסים מן האוכלוסיה. ואילו היינו מפסיקים את עזרתנו לכל המורח התיכון, היו בבית המחוקקים מקדמים בברכה את צעד הממשלה. עתה, בשרק צד אחד נפגע, התעורר קול המצפון: למה את הנפגעים ודעת הקהל מאלצה את הממשלה לשוב ולדון בעניין?

עתה אפשר לגלות, שהממשלה יצאה מפוסטר דאלס במפתחנש וחזות קשה אחת, ולמחרת, מצאה הממשלה תירוצים שישראל התחייבה להפסיק לתקופה זמן במועצת הבטחון את העבודה במטות זמן הירדן (כאילו לא הציעה ישראל וזאת הצעה עוד כמה שבועות לפני כן אנג'ל בניקה) והנשיא שמח להודיע על חידוש הסעד. בהאשיגטון סיפרו דרך אגב, כי דאלס הצטרף על שאינוהוא"ה"ר ציא ממנו את "הבכורה" בהיותו הרא"ש שון לבשר במסיבת העתונאים השבועית על חידוש הסעד לישראל. כאשר שרהחץ עצמו רצה לזכות בבשרות מצוה זאת ראשון.

ההראיון עם המשפחת היהודית והחם לדר אבא הלל סילבר יובח. שר החוץ הומין אותו למעורר הצהרים ביום ד', ה'תש"ג באוקטובר. בפגישה ההיא השמיע סילבר באוזניו דברים מרים ובר לויים. הם שוחחו ארוכות וביורר אהבה נות מרובות, שנצטברו בעקב הדרכה מר טעית שניתנה לשר החוץ ע"י יועציו הנודד ריו הקבועים. הם שניהם היו במגע של סוגי עוד כמה ימים לפני הפגישה האיר שית. וכתום השיחה — היה זה דאלס, אשר לפי יומת עצמו הודיע לעתונאים, כי במידה מרובה הודות לסילבר החליטה הממשלה לבטל את עיכובה במתן הסעד למדינת ישראל. לא קשה להבין, שהיתה כאן כוונה מצד מנהיג רפובליקני לתת ביטוי של תודה לאיש שעמד לימינו ולי מין מפלגתו בימי ההחירות אל הנשיאות. ד"ר סילבר לא היה היחיד, אשר פעל (לעת עתה בלי מנוס רשמי מטעם ישראל) למען חקן את המעצות של הממשלה. הש" פעה מברעת היתה בלי ספק לדעת הקהל היהודית והאמריקנית. אבל בהאשיגטון רצו ע"י הכרות דאלס זאת להפגין כי איש בשיועוריקומתו של סילבר, בפרסטי"ז זה שלו ובכוונותיו למען השלסון, הוא היה למה המובהק ביותר של התביעה הציונית.

אולי בכך מסתבר ההבדל המפתיע בין האווירה וההתנאות של פגישה דאלס עם משלחת הגושים היהודים, שהיו מיוצגים גים רובם (מלבד אייזנס, יעבץ, ברטארד קצין ומאקסוול אבל) ע"י אנשים פזילים במפלגה הרמקורטית, ולבין האקלים החם שבפגישה דאלס עם סילבר. רבים לא יבינו למה התופעה הזאת. אולם זוהי אמר ריקה בין אם זה מוצא חן בעיניה או לורא למנטליות שלנו. הויקה אל שהס' לגה. העומדת ליד הגה השלסון, היא בע"ל ערך רב בחיים המדיניים של ארצות הברית. המדיניות הבינלאומית של אמריקה איננה בעלת מסורת עתיקה ימים. עז לתמים היא, וגורמים אישיים משו קים בה הפקיד לאיחרון במעלה דעו של דאלס לא היתה זוחה עליו בשן שיחתו עם המשלחת היהודית המרד (עשרה אנשים השתתפו בה) ואף שור לרנע קס לא עבר את גבולות האוייבם המובהקת ביותר, היתה מורגשת בו פז רתירות. הוא התווכח עם אנשי"שיח"ו ולי עמים נכנס אתם במלונתא. הנה באו אליו בטענה, על שום מה נהג אישה ואיג כאשר ישראל ממרה את פי נציג האום המאוחדות, נוקטת אמריקה סאנקציוא וכאשר מצרים עשתה ללעז את החל ארים לפני שנים אחדות, לא הסיקה אס ריקה את המסקנות. כלום הגישה אמר

V. XXVII

J T A DAILY NEWS BULLETIN

JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY, INC. 231 West 58th Street, New York 19, N. Y.

Contents Copyright: Republication only by previous arrangement

VOL. XIX No. 216 - 34th year

Friday, November 7, 1952

JEWISH PEOPLE HAVE CHAMPION IN EISENHOWER, Z. O. A. PRESIDENT SAYS

NEW YORK, Nov. 6. (JTA) -- In the first statement by an American Zionist leader on the outcome of the elections, Rabbi Irving Miller, president of the Zionist Organization of America, today expressed confidence that President-elect Eisenhower would continue American policy of support of Israel. Rabbi Miller spoke at a dinner at the Waldorf Astoria Hotel tendered in his honor by leaders of the Israel bond drive.

Pointing out that "the fostering of a strong Israel will advance the interests of American democracy in a most critical area" and that "a militarily secure Israel is also insurance for America's defense," the Z. O. A. president said "there is ample reason to look forward to the extension of support for Israel on the part of the American Government."

"In President-elect Eisenhower," Rabbi Miller declared, "the Jewish people have a champion, and the State of Israel an understanding friend. The President-elect's record on this score is clear and unmistakable. He was the liberator of the Jewish survivors of the Nazi concentration camps. As the commanding general responsible for the rehabilitation of the Jews in the displaced persons camps in the American zone of Germany, he brought to this task deep understanding, human sympathy and genuine concern for the future welfare of the remnants of European Jewry. His efforts in their behalf made it possible for them to look forward to the rebuilding of their shattered lives in Israel, and as proud citizens of the new state they continue to bless his name."

Believes Eisenhower Can Solve Middle East Problem

"Moreover, President-elect Eisenhower recently provided striking evidence of his deep concern for Israel. In his letter to the great leader of the Zionist movement, Dr. Abba Hillel Silver, on October 17, he expressed 'heartly accord' with the declaration on Israel in the Republican platform, and stated that 'it is in the interest of the United States and of all peace loving nations that political and economic aid to establish their own security should be extended to Israel and to all countries in the Middle East which are similarly intentioned.'"

"Through the implementation of this policy, President-elect Eisenhower and his Administration will provide a historic solution to the problem of the Middle East. It will be a blessing for America, for Israel, and for the peace of the world," Rabbi Miller emphasized. He also pointed out that "the Congress of the United States affirmed and reaffirmed bi-partisan support for the Jewish State, and President Truman earned an everlasting place of honor in Jewish history by his recognition of Israel and his unwavering assistance of the new democracy throughout these crucial years."

'MOVE' FOR ATHEISM IN SCHOOLS SCORED

Dr. Weigle Also Warns Session
on Religious Education of
Wide Trend to 'Expel God'

By LEONARD BUDER

Special to The New York Times

PITTSBURGH, Nov. 8.—Alleged attempts by some educational theorists to foist atheism on schools and colleges were attacked here tonight by the Rev. Dr. Luther A. Weigle, Dean Emeritus of the Yale Divinity School.

He assailed also a growing "disposition to expel God from both the Government and education as an illegal entry." The nation's schools, as well as the Government, he declared, "may be neutral as to the strife of the sects, but they cannot be neutral as to God."

He spoke at the opening assembly of the Golden Anniversary Convention of the Religious Education Association of the United States and Canada, being held at the University of Pittsburgh.

General Theme of Session

The general theme of the session was "The Crisis of Religion in Education" and the other principal speakers were the Rev. Dr. Abba Hillel Silver, rabbi of Congregation Tifereth Israel, Cleveland, and the Very Rev. Paul C. Reinert, president of St. Louis University, a Roman Catholic institution.

Dr. Weigle ascribed to some leaders in public education the assertions that "belief in God is necessarily and wrongly authoritarian in character, that there is no absolute truth or value in obligation that in matters of faith good teaching is always neutral, that God is irrelevant to the real crises and decisions of human life and history, that belief in God is actually a hindrance to human idealism."

Dr. Silver urged a new religious orientation for the preservation of the American way of life.

The home was "a critical barometer of the American way of life," he declared, adding:

"Let us look at the stability of the American home. Divorce in the United States has now reached an all-time peak, and it is the highest in the world. Paralleling a shocking increase in divorce is the similarly shocking increase in juvenile delinquency. A broken home is first place evidence of a lost reverence for basic religious mandates and its true victims are the children."

Problem Called 'Personal'

Although society must do its share to protect the home, he asserted, "when all is said and done the problem is primarily a personal problem for individuals, and it cannot be unloaded on society and on the Government."

Father Reinert declared that there was a need for the restoration of religion to the college campus.

The problem, he asserted, was to find a way to teach religion within the framework of the present system of higher education, including the public institutions.

"As I see it," he went on, "the key to the solution is a religious diversity mediated by conscience. In practice, this means that every college should have a strong department of religion composed of the representatives of at least the major diverse faiths of our civilization."

Nov. 9 Pittsburgh Post-Gazette
119-53

Three Leaders Ask More U. S. Religious Education

St. Louis University Head, Cleveland Rabbi And Yale Theologian Address Convention

Three leaders in America's religious life spoke out for more religious education in the country's schools as the Religious Education Association opened its convention at the University of Pittsburgh last night.

Speakers at last night's session, the first of a three-day convention, were Dr. Abba Hillel Silver, rabbi of Congregation of Tifereth Israel, Cleveland; the Very Reverend Paul C. Reinert, president of St. Louis University, and Dr. Luther A. Weigle, dean emeritus of Yale University Divinity School.

Betrayal Is Charged

Father Reinert said that, under the theory of separation of church and state, religion has been "betrayed" in American colleges.

"The average American college graduate is an infant," Father Reinert added, "in the field of religious knowledge."

Dean Weigle flayed modern education for its "persistent reiteration that scientific method is the only path to truth" and for its "flouting of absolutes."

"The schools may be neutral as to the strife of sects," the dean declared, "but they cannot be neutral as to God."

Would Fortify Education

Dr. Silver declared that education, "braced and fortified" by religion, can save a threatened civilization. It can teach men "eager co-operative living in a free society," he added.

However, Dr. Silver found no

hope in "part-time" instruction. Religion should "electrify" every subject taught, he declared.

"The stone the builders rejected (in separating church and state) should now become the chief cornerstone of the American way of life," Dr. Silver said.

The association, celebrating its golden anniversary at this year's convention, brings together religious and educational leaders of the United States and Canada to improve religious education in both countries.

They Find Colleges at Fault

Very Rev. PAUL C. REINERT
Calls religion 'betrayed.'

Dr. ABBA H. SILVER
Part-time is not enough.

Dr. LUTHER A. WEIGLE
'They cannot be neutral.'

Work for Dental School in Israel

The Greater Cleveland campaign for funds for construction of a dental school in Israel, the first in that part of the world, was started at a meeting in Wade Park Manor yesterday.

Sponsor of the drive here for \$30,000 is the Cleveland Alumni Chapter of Alpha Omega, national dental fraternity. The national goal in the campaign, backed by the national organization, is \$300,000.

The dental school is in operation in temporary quarters near the medical school of Hebrew University in Jerusalem. Fifteen freshmen are enrolled. As soon as more funds are available, a permanent school will be built.

Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple spoke at the luncheon. He stressed the value of a dental school in Israel, which he said would benefit all the Middle East, where dentists are few and overworked.

Campaign chairman here is Dr. Julius M. Bell. Cochairmen are Drs. Samuel S. Cohen, L. M. Weissstein, Leon E. Newman, Edward Reiter, Maurice A. Burnley and Theodore Messerman. Dr. Bell presided.

U.S. Answers The Question: What Is God?

Rabbi Silver Leads Off With Personal Definition

Seeking to determine the place occupied by God in the hearts and minds of the American people, Howard Whitman toured the United States to question a cross-sectional group of men and women of diverse faiths and occupations. This is the first of a series reporting his findings.

BY HOWARD WHITMAN

AMERICANS EVERYWHERE are turning to God as they never have before.

Some want to throw in the chips and let God take over. Some just want God to pull their chestnuts out of the fire.

Some, badly frightened, are rushing to the security of God's apron string. Some sincerely want to find God and abide with Him.

Undoubtedly you too have seen or sensed this "reaching out" this search for God. As a reporter I joined it.

I went out on safari to the small towns and the big cities, to the factories and the farms, to the big crossroads and the obscure corners of America—to wherever the search led me.

This is the report of what I found.

In it I want to set down first things first. Why are people turning to God? What do they mean by "God"? In plain language, what is God?

In my reportorial rounds, I came upon many definitions of God, perhaps all different, perhaps all the same.

A schoolteacher said, "God is wisdom." A businessman said, "God is nature."

Many people said, "God is love." Others said, "God is truth," "God is mercy," "God is the creator," "God is supreme being," "God is the father."

"ONE COULD GIVE a hundred and one definitions, and all of them might be truthful approximations," remarked Rabbi Abba Hillel Silver, of The Temple in Cleveland. He tilted back thoughtfully in the chair of his book-lined study and offered this one—"God is the thinking and creating mind of the universe. He is the source of all its laws, physical and spiritual. The universe is a manifestation of God."

Having given the definition, the Rabbi sat forward and said, as if humbly to withdraw it, "Perhaps Maimonides was right—" (Moses ben Maimon, or Maimonides, Spanish Jewish philosopher, 1135-1204) "Maimonides said that it is impossible to describe God, that one can only say, 'God exists.'" (C)

A Reporter In Search of GOD

An unstable and insecure American home yesterday was blamed for recent surges in juvenile delinquency—surges which have struck viciously in Greater Cleveland.

Rabbi Abba Hillel Silver in his sermon at the Temple said: "Our young people of today are no worse than those of other times except they are less tended and cared for, especially in the home, and in a time, in a generation, in an environment which should demand far more care.

"When parents fail in the discipline of life, how can their children, far less mature, be expected to succeed?"

Rabbi Silver warned of what he described as the instability and insecurity of the American home — "our fundamental and basic institution."

On Increase

This condition has led to an increase in juvenile delinquency, he said, an increase which brought more than 1,000,000 young persons to the attention of law enforcement authorities in 1951 and 350,000 boys and girls into juvenile courts in the same year.

"Since then," he said, "the increase has been gaining by leaps and bounds. Our own community of Cleveland has been shocked by recent reports of gangsterism, hoodlums, vandalism and attacks on homes."

There is no one and simple solution to this breakdown in discipline and morale among today's children, said the rabbi, warning against physical punishment or social punishment as cures by themselves.

Honest discipline within the home, administered by parents in such a way as to breed respect, values and perspectives distorted in formative years, Rabbi Silver said.

Job for Others

But he cautioned that other institutions, the church, government and society, must contribute to reduce the burden placed on the home.

"Society must provide housing," he said. "Some of the money we are spreading abroad to save democracy will best be spent at home to provide housing and clear slums. But the problem cannot be solved by society or government alone, either."

Rabbi Silver blamed radio and television for contributing much that is undesirable to the formation of the morals of today's children.

However, many parents are too busy to help their children integrate themselves into society and become law-abiding.

"These fine young people who are the promise of our nation can be helped, inspired," Rabbi Silver said in concluding. "There is no poison in life, comparable to the sadness of a boy or girl gone wrong."

ראבאי סילווער און זיין קאמף געגן מלחמה און מעקארטיזם

ווער אנגעהויבן נאך אין סוף 1948, ווען וואשינגטאן האט מיט איספעט פאנאדערענעוועלט די פאן פון דער קאלטער מלחמה פאליטיק. נאכ'ן אריינמיטן פון וואשינגטאן אין דער מלחמה, אויף דער זייט פון סינגאטאן דאס איז קארייט, האט ראבאי סילווער פארשלאסן זיינע פילן געגן דער ווארימער מלחמה פאליטיק אין וואשינגטאן און אן אפשטעל.

זינט 1948 האט ראבאי סילווער נישט אויסגעהערט אנדאוויזן און ווארענען, אז די קאלטע מלחמה פאליטיק איז וואשינגטאן פירט צו א שנעלער שווערונג מיט אלע צאטיסטישע און גענעסערשע כחות אין אייראפע און אזיע. גלייכצייטיג האט ער אויך נישט אויפגעהערט ווארענען, אז די פאליר מיט פון רענאציאנאליזם איז דייטשלאנד און די מיליטערישע און פאליר טישע שווערונג מיט נישטאנ קאזשע, סינגאטאן דאס, פראנץ און טיטא, פירט צו א אולטרא-דעאקאציאנער פאלירט און מלחמה געגן דאס איז אין זינע דעזעס האט ראבאי סילווער אנגעוויזן, אז די קאלטע מלחמה פאנאדערענעוועלט איז געווען אויף דער פאלירטער שטער, אז אויף דער וועלט קאן נאך עקאסטרירן איין עקאנאמישע און פאליטישע סיסטעם — די קאפיטאליסטישע און קאמאניאלע סיסטעם.

דער קאמף און סילווער האט זיך איבערגעגעבן.

א דיסקוסיע וועגן זיינער א רעדע געגן מלחמה געגן פון אברהם שטראוס (1953)

אין דער "פלעין דילער" ווידער ארויס מיט אן עדיטאריעל און "מבקר" נעווען דווארקינ'ען מיט א מעקארטי פארציע, שוין נישט אזוי איין דער ווי אין ערשטן עדיטאריעל געגן ראבאי סילווער.

ראבאי סילווער'ס קאמף פאר פרייהייט זינט 1948

די בריוו וואס זיינען דערשינען אין פארטיידיגונג פון "פלעין דילער" ארויסטריט פאר די מלחמה געגן, זיינען טיפישע מעקארטי פלאכטעס פון א שטורם טרופערשן באראקטער.

קאמט זיי מאכן דאס פארשטעלט, פילט זיך צווישן די שורות פון אט די מעקארטי פאליטיק דער דאסטייט שער און אנטיסעמיטישער פרעזע דער ערלעכער און באוואוסטזיגער נער אביעקטיווער ליענער קאן שוין אין די בריוו נופא דעזען דעם אומאמערקאנישן און צעוועלטן אויס דרום פון די וואס שטיצן די מעקארטי מלחמה געגן און די מלחמה געגן צעוועלט פאליטיק פון דער ארמאני סטראציע אין וואשינגטאן.

די פראגע וואס שטעלט זיך ביים ברייטן עולם איז, ווי קומט דאס וואס דער "פלעין דילער" האט זיך ערשט איבער אפגערום פליטיש אויף א רעדע פון ראבאי סילווער, בשעת אלע אין קלויאלאנד און איבער'ן לאנד ווייסן פון נאך אזעלכע שארפע ארויסטריטונגען. אין זעלבן טעמפל האט ראבאי סילווער פארדאכט די מלחמה פאליטיק פון וואשינגטאן און די מלחמה געגן פאר מעקארטיזם און נאך מעקארטיזם איבערגעגעבן די מלחמה אין קאנגרעס. אט די ברייטע דיסקוסיע, אדער ווי סילווער אליין האט דאס באצייכנט: די "גרויסע דעכאטע", האט שוין סילווער

דער שטארקער ארויסטריט פון ראבאי אבא הלל סילווער, דעם 26טן אקטאבער, אין זיין טעמפל, דא אין קלויאלאנד, וואו ער האט געווען "אלע שיכטן פון פאלק צו ראטעווען דאס לאנד פון פאשיזם" האט ארויס גערום דעם צארן פון די הינע מעקארטיס פון איין זייט און דערמיינט די אנטי פאשיסטישע כחות.

דעם 1טן נאוועמבער — מיט א וואך שפעטער נאך דעם ארויסטריט — האט דער קלויאלאנד "פלעין דילער", די גרויסע מאדען צייטונג אין אהאיא, אפגעדריקט א גרויסן עדיטאריעל אונטער'ן טעמפל "ראבאי סילווער סאכט א טעות". פארדאכטנדיג זיך אויף סילווער'ן אלס איינער פון די גרעסטע גייסטלעכע און לאנד, זאגט די צייטונג, אז סילווער פארקוקט די געמאר פון קאמוניזם און טרייבט איבער די געמאר פון מלחמה געגן אין אפערקע דערביי קלאנט דער עדיטאריעל, אז דאס איז נישט דאס ערשטע מאל וואס ראבאי סילווער אלטערט זיינע צוהערער געגן דער געמאר פון פאשיזם, בשעת מעקארטי און זיינע קאלעגן זיינען נאך די זיכערקייט פון לאנד...

קאמט דער עדיטאריעל האט בא' האנדלט סילווער'ן איידל און פאר זיכטונג (נישט ווי דער מעקארטישער "פארדאכטע" - רעדאקטאר), האט עס ארויסגערום א היינע העכאטע און עס האבן גענומען דערשינען אין דער צייטונג א וואל בריוו פון אבי געזענע אירישע און נישטאירישע פיהרער אין קלויאלאנד, פאר און געגן ראבאי סילווער'ן דאס צום קאמף נעגן דער מעקארטישע פאלירטע אזעלכע בריוו זיינען אפגעדרוקט געווארן אין "פלעין דילער" דעם 5טן און 6טן און 8טן נאוועמבער.

מיט א שטארקער פארטיידיגונג פון ראבאי סילווער'ס ווארענען און נער גען דעם עדיטאריעל פון "פלעין דילער" זיינען צווישן אנדערע ארויסגעטראטן ראבאי רודאלף ראזענשטאל פון האים טעמפל און הערי דווארקיין, אנטווענער פיהרער פון בני ברית, הערי דווארקיין, "עלכער איז א גרויסער יוריסט און קענער פון דער קאנסטיטוציע, האט אין זיין בריוו אנגעוויזן, אז נאך זיינמאל אין דער געשיכטע פון אפערקע איז נישט נעטאכט געווארן אזא אנגריף געגן די עלעמענטארע פרייהייט פון ווארט, פון דענקען, לויט'ן געוויסן פון יעדן ביהער אין לאנד, ווי אין דעם איי' טינער צייט אטאדו געפאר, האט מר. דווארקיין אנגעוויזן, פירט צו דער ליקווידירונג פון דער קאנסטיטוציע און דעם ביל און ראטעס, דערביי האט ער שארף ארויסגעגעווען דעם ארויסטריט פון "פלעין דילער", מיט א טאג שפעטער נאך דער דערשיינען פון דווארקיין'ס בריוו,

אין טעמפל און וועט זיך נאך אפערן בען מיט זיינע גייסטלעכע און ציוויליסטישע געשעפטן. מען האט שוין אפילו גערעדט וועגן דעם, אז מען האט אים אין וואשינגטאן געווארנט וועגן זיינע פריערדיגע רעדעס און אז די איצטיגע ארטיסטראציע קאן נאך דעווארטן פון אים אז ער וואל שטיצן אירע פאליטיקס.

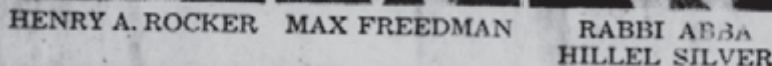
ווען ראבאי סילווער האט זיך צו דענקערט פון זיין וואקאציע ערשט ראש השנה און האט צום ערשטן מאל פארפעלט צו מאכן זיין מראדער ציאנעלע ראש השנה דערקלערונג — וואס איז געווענטלעך באגלייט מיט ברכות פאר פרידן און אנדערע עלעמענטן פון וועלט — געשעענישן, ווי גען די דערמאנטע קלאנגען וועגן זיין צוריקטריט אנגענומען געווארן פאר חפנים טאפע געקומען פון רעפובליקאנער פוואלן און אויך פון "פלעין דילער", וועלכע איז א טאטע צייטונג, איצט אז ראבאי סילווער האט אין זיין ערשטן ארויסטריט פון סעוואל אין טעמפל נישט נאך אנגעוויזן אויף דער געמאר פון פאשיזם, וואס לויפערט און באדראט דאס לאנד און אלע שיכטן פון פאלק, נאך האט פארענדט זיין סווימאן מיט א דראכטא פליטיש רוק צו אלע שיכטן פאר פאראייניגטער אקציע צו ראטעווען דאס לאנד פון א פאשיסטישן אנגריף, האט די לעגענדע וועגן ראבאי סילווער'ס קאפיטאליזע נעגלעכט.

דערצו נאך האט ראבאי סילווער דערקלערט: "נישט קאפיטאליזע און אנטשולדיגן זיך, נאך קאמף געגן די וואס ווילן פאליטישן אונטער פרייהייט!"

דער פאקט, וואס אין דער זעלבער רעדע האט ראבאי סילווער (צום באדויערן) פארלעזט א וויכטיגן פרינציפ פון דער קאנסטיטוציע און דער קלערט אז פארקאסטישע לעדער האט בען נישט קיין רעכט צו ווערע אסטן אין די אפערטיעם — נאך ווי דאס

עס באווייזט ווערן דורך די אקאדעמישע אנטשולדיגן נופא, האט שוין ים געהאלטן. די מעקארטישע מאכט זברה האבן זיך נישט געריכט, אז ווער'ן רעפובליקאנער ראבאי וואל ים וועלן גיין אין שפאן, דערפאר די עדיטאריעל אין "פלעין דילער".

נאענטע פריינט פון ראבאי סילווער'ן אין קלויאלאנד נישט איבער אז נער נעכט זיך ווייניק צום הארצן פון ארויסטריט פון "פלעין דילער"; אז נר איז פאר אן ערלעכער און פרייער דיסקוסיע און אז ער וועט ווי אלע מאל פארזעצן די דיסקוסיע וועגן פרייהייט און דעמאקראטיע, ווי זיין נעגלייט דיקטירט אים אלס ראבאי און איבערגעגעבער פארטייט פון לאנד.

Old Folks' Homes No Longer 'Dumping' Spot, Expert Says

מצים רבים נעשו בשנים האחרונות ל ידי ידויו סילבר בארצות וביש שכנע את בוגוריון, שיחזיר את לעבודה הציונית, אך הדבר לא ידועים לי גם מקרים שגריר בראשינגטון, מר אבא אבן, הוצג לירושלים, שזימנו את סילבר ה בירושלים, אך מברקו נשארו מעונה... לעזרת ירושלים, בה על מלווה העצמאות, הגיעה ההוד ידיו של סילבר שעות ספורות לפני ה בירושלים, כשכל הצירים כבר לשרא.

כשולי הגליון

המגורחות. ראש הממשלה מוכיח את מרשת ביקורו בקליבלנד ומספר, ש"עוב סילבר את ציור לפתח ביד שלא לראר תג", האמת היא ש"ר סילבר נשאר באותו היום בביתו בקליבלנד, סילבר סרב לברא לבנקס, אלו הוונס ע"י ראשי מלה העצמאות, ממאת הכנסת הפרובינס נגדו ומכתאה על שלא שותף מהכנות לבצוע המלחמה. בשעת ביקורו בארצות לא הומיר ראש הממשלה אישית את סילבר לשיחה, ואף מליוו לא רמז על כותנו של ראש הממשלה להפגש עם סילבר בעת ביקורו בקליבלנד. כאשר הוחלטו ביטוי היום עם סילבר בארצות

Mr. Ben-Gurion said, according to the published interview, that failure must be acknowledged in this respect. "I am not looking for any more Zionists because I know I will not find them. Now I am seeking at least for Jews."

"The coming age will be a great age for America," Rabbi Silver de-

The celebration was marked by the presentation of the annual Charles Eiserman Award to I. F. Freiberger, Cleveland banker, philanthropist, and chairman of the board of the Forest City Publishing Company, publishers of The Cleveland Plain Dealer and The Cleveland News. The award, which was established in 1923 in memory of the first president of the Jewish Community Federation, was given to Mr. Freiberger for "his devotion to communal service over a period of fifty years."

~~NATZOFER 11 22-5~~

החצר היא קטנה מאד
ישראל ותרם משום פתחי הריחם,
בהלם לפתח, ערסוים פסעו, וכ
שאתה אומר להם שאתה נוסע לדרו
הרובי? — הם חושדים בד שאתה נר
סע להוצעוועג...! עלום אינם פסי
לם את דברור סמות שהם, דרתי
כל מיני עמונים על... תכססותו!
שאני נוסע באמורי שנהא אני נר
סע נגנב על מנת שהריות לא יראו
את הכנות... [טסון פה] לפונויאל
פונילמני, בוש!
הדרב בא יתר מדי בפסעו,
לכן מחפשים אנשים גירסאות משלהם,
אסתי...
כלום אני הוא האשם בכך שיה
עמונים נילו באוזה, טנספונינ? מה
שאני בעצמי התחמנתי הודועי בש
סע ובסמנזה בעבר כמה ימים? —
קרא,
מפור הוא מתחיל להסביר, כי, לא

[illegible]

הדי דבר סילבר

מאת סופר "הבוקר" באר"ב
א. רמבה
ניו יורק, 24. — לידית כמה מנהיגים ציונים באמריקה הגיעו מברק, שנשלח לעתון אמריקני גדול, המכיל את דבריו של ראש הממשלה מר דוד בן גוריון. בראיון לעתון הערב התלוצצו, ודעויות אחרונות, שבו התקף ראש הממשלה את אורחיו המדינה, המלכה שחיות וגניבות, האורחים מרמזים את הממשלה בתשלום המסים וכן התקף את "הרבי" מקליבלנד, שבמקום לבוא לישראל הוא יושב בקהלתו ונותן חופה וקידושים. במאמץ בלתי רגיל הצליחו אחרים ממנהיגי הציונים למנוע פרסום המברק, שהתקפתו על אורחיו המדינה בשעה זו, שהתקפתו מותקפת מכל עבר, עלולה לגרום נזק כל ישראלי.

נציגותו הדיפלומטית והקונסולית הוחרדו לשמור התנפלות בן גוריון על סילבר, שהתקפתו לקראתם ועושה מאחר רי הקלעים פעולה עצומה.

הדי דבר סילבר
בני גוריון - סילבר
ד"ר רוזנבלום היקר
קראתי בענין רב את רשימתך על שיתוף עם ראש הממשלה, ואודה אם תואיל לתת לי - כמי שהיה מזכירו הפרטי של ד"ר סילבר בעה מסעו בארץ בתחילת אפריל מאי 1951 - מקום להעזותי אלו.

(א) מאז קום המדינה ביקר ראש הממשלה, רק פעם אחת באמריקה, וזה בתחילת מאי 1951 ובסיוור למסע המלחמה.

(ב) לנסיעתו זאת יצא ראש הממשלה לאחר שד"ר סילבר הגיע לניו יורק בארץ.

(ג) על נוכחותו בישראל של ד"ר סילבר (שהגיע ביום 26.4.51) ידעה כל הארץ כולה. הנשיא ד"ר וייצמן ד"ר קבלה לראיון עיתון ירושלמי כדברתו בתואר "אורח" כבודי, אך ראש הממשלה לא הופיע את ד"ר סילבר לפגישתו.

(ד) לאר"ב יצא אש הממשלה ביום 2 במאי (באותו יום ויפן המקרה שני אישים חשובים לשה התעושה כבוד: את ראש הממשלה בדרכו לסיוור באר"ב, ואת ד"ר סילבר בדרכו לביקור באר"ב).

(ה) ב"א 14 במאי עזב ד"ר סילבר את הארץ - בדרך האוויר - בדרך קליבלנד.

(ו) רק זמן מה לאחר מכן בא ראש הממשלה לביקור בקליבלנד.

בבדור רב
ישקיהו וינוגרד
26.11.53

Silver Warns Of Distortions By Probers
Those who would ride into power on the fear of communism will not limit themselves to Communists, Rabbi Abba Hillel Silver told the congregation of the Temple at Sunday's morning worship.

"They will get rid of people they do not like in the schools and universities, in the churches and on the newspapers," Rabbi Silver said. "Ultimately they will exploit racial and religious animosities. Please learn from history. The time to speak out is now, and it is later than you think."

"Let us hope that the churches of the United States will take the leadership in a crusade to defend the American way of life by defending the Bill of Rights," Rabbi Silver said.

Rabbi Silver praised President Eisenhower for his address on the code of America—that a man should be permitted to confront his accuser.

Rabbi Silver emphasized that he was not opposed to Congressional investigations but is definitely opposed to some of the methods used, he said.

ד"ר סילבר ישוב אל הזירה הציונית

מכתב מאמריקה

מחוז ד"ר סילבר, הוא הנהג המנהיג הציוני בעל הפרסיות הנכונה ביותר באמריקה ובחשתי שבתו כאן (תאונה שאירעה לו, שבה מעדה רגלו והצמיח ונתנו לניו יורק, האריכה את שהותו באר"ב) הגיע את הנגלים של הפעילות הציונית בקצב עצום, באותו הקצב שבו ניהלו הוא והראשי סילבר את העבודה הציונית לפני קום המדינה. בימי שהותו באמריקה הכניס רוח חיים בתנועה הציונית, השתתף אישית באספות ובועידות רבות על פני רחבי הארץ והוא נותן את הטון לפעולת ההסברה הציונית כלפי תוך. בשש פעולות בסוכי גות היהודית כפנהל המחלקה הכלכלית, ידיו של ניומאן כבולות ואין הוא יכול להתירן. בקונגרס הציוני האחרון, כש של הכלכלית חיו במעלה בגלל ההרס לקחו (הכלכלית) של ד"ר ניומאן לשל תימ: לו מסרו את המחלקה בישראל, העבודה הציונית לפני קום המדינה, ואת הנהלת המחלקה הכלכלית בניו יורק הפקידו בידי הגברת רוז הלפרן. פרוכסאלי הוא הדבר, שבהיותו בניו יורק, אין ד"ר ניומאן חפשי לעשות למען המחלקה הכלכלית, כדי שלא לפרוץ את גדרה של הגברת הלפרן ולא לחזור לתחומה שלה. ומה ערך המחלקה הכלכלית, כשאמריקה, שהיא השדה העיקרי לעבודה, היא "מחוז לתחום" שלו?

הגברת רוז הלפרן והמחלקה הכלכלית של הסוכנות
אליבא דאמת אילו חיתה רוז הלפרן פעילה במחלקה הכלכלית בניו יורק, כי אז לא היה יסוד להתלונן. אבל אשת החיל הואת צמחה פקידות למכביר ואיננה מסוגלת מבחינה פיזית להקיף את כל שטחי מסכותה, גם אילו חיתה מסמכת לבקיות כלכלה הוא.

ראש במועצה של הנהלת הסוכנות באר"ב, בתקופות שד"ר נחום גולדמן שהיה בחוץ לארץ, וכיוון שהוא הנהג השגריר המעופף של התנועה הציונית ומבלה לפחות את מחצית זמנו מחוץ לאמריקה, מוטלים עליה תפקידים רבים ונכבדים וארגונים מרובים. הגברת הלפרן משמשת גם כיוזר ועודת הכספים של הסוכנות, לפני זמן מה נכנסה למועצה הציונית האמריקנית כסגן יושב ראש, ולוטשת את עיניה אל כל הנשיאות. בהתדסה היא מנהלת את המחלקה המדינית, וידה רבה לה גם מה תוסף לה עוד כהונת מנהל המחלקה הכלכלית? ועל מה ולמה שמו את ידיו של ד"ר ניומאן באוקיינוס, ואין נותנים לו לבצע תכניות, שמקורן באמריקה?

כמה מידעיו של ניומאן בהסתדרות ציוני אמריקה היו מרוצים לראותו עתה מבלה את רוב ימיו באמריקה, מארגן את החזית הציונית מבית ומחוץ, מפתח פעילות ההסברה כלפי דעת הקהל האמריקנית בתנועה רבה ומפלט עלידי כך גם את הדרך לשובו של אבא הלל סילבר אל הזירה. רבים מידעיו ותלמידיו שואלים בכל נפשו שההל מן הקץ הבא, כאשר תימננה שתי שנות שירותו של ראשי מילד, יחזור ניומאן ויקבל את הנהלת ההסתדרות הציונית, שבראשה עמד בשנים הגורליות שקדמו ליצירת המדינה. ד"ר ניומאן עצמו סבור שרצוי היה כי תועדה הציונית תיבחר למועד שלישי את תראבי מילר (לשם כך צריך יהיה אכנס, לשנות את התחיקה של ההסתדרות ציוני אמריקה, שצאנה מרשה לנשיא לכ"ן וזאת ששנתיים ימים - ואילו נמסר לו - לד"ר ניומאן - גם תחצי השני של המחלקה הכלכלית, גם תחלק האמריקני, כי אז היה יכול לעשות בכל שנה את מחציתו בארצות הברית ומנצל את שבתו כאן לעזור בבסיס התנועה הציונית ול"הפעלה מחשד כבימים מקדם. תכנית זו היתה מבאה תועלת משנה בגלל הסיר כוים שקרוב תתקבל הצעה להקים "מר" עצה למען ישראל" באמריקה, אשר הכ"לול את כל הנושאים העובדים בשבילי ישראל גם מחוץ למסגרת התנועה הציונית (כגון הביזנס, בני ברית, הועד היהודי האמריקני, הקונגרס היהודי וכו'). ואז תונבר החזית הפרו-ישראלית ויגדל הי קף העבודה.

בדצמבר, כאשר יתכנס בירושלים מר שבו תועד הפועל הציוני העולמי, יכ"סרכו למסור את כל הבעיות הללו, כדי לנצל את האסיפה הגדולה הנפתחים עתה, ודוק בשעת החירום הזאת, לכ"ן סוס ההכרה האומית בקיבוץ היהודי הג"דול ביותר בתבל וכדי להשיב בהתקפת נגד נמרצת מחושבת ומתבוננת על הסתע"רות הכוחות האפלים של שונאי ציון ואיבי ישראל!

ע"י קצין ציוני אחד בניו יורק, שיש לו מהלכים באותו עתון ושילול את עור"ביו לבל יגלו את קלוננו כרבים ולא יספרו לאמריקאים את אשר אמר מר בן גוריון לעורך "ידיעות אחרונות". גם בקונסוליה הישראלית בניו יורק ובשגרירות בהאשיונסטון שורה מבוכה ותדהמה לרגל הראיון הזה של בן גוריון, וק, שעזו ונושאי דבריו. מרחוק אינני יודע כיצד עיכלה האוכלוסיה בישראל עצמה את "הפנינים והמרגלות" האלה, אך אילו, חס וחלילה, היו הדברים מתפרסמים כאן, היו גורמים לשמה של ישראל ולאנטרסטים שלה וגם לתנועה הציונית נזק כל ישראלי.

ד"ר סילבר - נחום גולדמן

ד"ר סילבר לא הגיב ולא יגיב. מצדדים שונים, ולא רק מקורביו ותומכיו, משתולים התעמיו מודש בראש תמוצת הציונית לשעת-חירום.

באשר את בשנים הגורליות של 1946-1948. אין להכחיש, כי אם יקבל סילבר את המשרה הזאת, יהפוך את המועצה הציונית למנוף עצום למאבק המדיני. אך טבעי הדבר שגלל זה יועם וזהו של הסוכנות היהודית באמריקה, שמעתי מחוגים מהימנים, כי ד"ר סילבר מוכן להכנס שוב לעובי הקורה של עניני יומיום, אם יהיה מוכנה מן "העורף", משמע אם יחסה של ממשלת ישראל יהיה חיובי למועצה הציונית ולהנהלתה בה. הענין מסובך כפלים: הן מצד ממשלת ישראל והן מצד הסוכנות היהודית באמריקה. ד"ר נחום גולדמן עומד עתה על סף תמורות בשכססיו, שנים ארוכות היה משענת למפא"י, ואם על שכרו מידה רק במידה זעירה ב"חם לכשרונותיו. הוא איפשרה לו להצטבר בראש הנהלת הסוכנות באמריקה, שהיתה בין מה וכה לא בידיה של מפא"י, אלא הוציאתה מידי סילבר. אולם עמדה שהיא מחזיקה בעצמה, לא תוצא מתחת ידה. ד"ר גולדמן חלם על שדה חדש לפעור לתו, ועניניו היו, נשואות אל משרד החוץ של ישראל, מבוקשו זה לא ניתן לו ולא ינתן לו כל עוד התפקיד יהיה נתון בידי מפא"י. ד"ר גולדמן רוצה עתה את קירבתם של הציונים הכלליים, אכנס, לאחר הודעתו של מר משה-שרה, כי גם בלבשו איצטלת ראש הממשלה, ישמור לעצמו את כל התקף של משרד החוץ, נפלו תכניתיו של ד"ר גולדמן לעבור לירושלים, בשנה הקרובה יוסף אל גכון לעמוד על משמרתו בארצות הברית, שאליבא דאמת איננה נותנת לו עוד סיפוק, כי המשרה בסוכנות אינה יוצרת לו עתה שדה פעולה, משום שאת העיקר מהתה עתה הפוליטיקה הישראלי, אולם הוא כבר שוכנע, כי בעזרת מפא"י, לא יחשע עוד, ומוטב להישען על הכוח השני שבארץ, על הציונים הכלליים. מטעם זה הוא רוצה לקבל עליו את תפקיד המתחן בין הכלליים ולבין הפרוגרסיביים, ומאווה סיבה לא יד מוד גולדמן למעצור בדרכו של סילבר לקבל מחדש את הנהגה המדינית הציונית.

מי ותפוס מקום בראווי בהנהלת הסוכנות
הודות לאותה הרוח של פיוס עם הציונים הכלליים עשה נחום גולדמן מאמץ להביא את מר בניסין בראווי שיתפטר מהנהלת הסוכנות היהודית, כדי שעלידי כך יתמנה מקום בהנהלה ל"צג הציונים הכלליים. בראווי נבחר לח"ד הנהלת הסוכנות, בקונגרס ירושלים, בשעה שעמד בראש ההסתדרות הציונית באמריקה. מועד כהונתו נסתיים עוד לפני שנה וחצי, לא רק בחי, ופי גברא, אלא גם בשנינו הקו של הוי.א.א.י. הראשי מילר, הועלה לשלטון עם פרוג"רמה של הודות אידאולוגיות עם הצ"ו יונים הכלליים בישראל, וכאן המקום להעיר כי בתוך התנועה בארצות הברית חל והולך מזה כמה ימים סיפנה גדול עלידי היוקיתר של הקשרים הרעיוניים עם מפלגת הציונים הכלליים. קולם של הפרוגרסיביים בין ציוני אמ"י ריקה נדם. מר בראווי איננו מייצג עוד, מבחינה פורמאלית ומבחינה אידאולוגית, גית, את ההסתדרות ציוני אמריקה. תבע אפוא ממנו מנהיגיה שיפנה את מקומו, והוא התפטר. מקומו של בראווי מניע להסתדרות ציוני אמריקה, אבל בצמרת שלה יש עתה נטייה לחזור על המנדט לטובת מפלגת הציונים הכלליים ביש"ר, וכאן הועלו שני שמות כמועמדים למונח זה: של יוסף הפעמן ומאיר גרוסמן.

הדקו של ד"ר עמנואל ניומאן
במידה מרובה יש, וזקף את הפיכ"ה לטובת שחל בציונות האמריקנית לנכחותו כאן של ד"ר עמנואל ניומאן.

הציונות האמריקנית מתארגשת

המחלפות אשר ניהלו על ראשן מן תחילת מן הסטיוס דפרסמנט" בוא"ש ינגטון, מבין אר"ב בניו יורק ומן הכוחות האנטי-ישראלים אשר הגיחו מכל הפינות והעברים, — היתה בהן גם ברכה — מבנים. כי הן מעוררות את הציבור היהודי בארצות-הברית מתר"דמות. התנועה הציונית דכאן מתא"ר ששת תווה משמחת מורגשת ביחוד בהסתדרות הציונית, שהייתה מאז ומע"לם את ח"ס'השורה של כל הגוף הפרו-ישראלי באמריקה. בחודשים האחרונים פסחמנה עליה בהרשפת חברים להסת"דרות הזאת (ההרשמה נעשית כאן מדי שנה בשנה, והיא מלחה תשלום-חבר שנתי), ישנה עירונת הגדלה והולכת בבעיות הישראליות והשתתפות יותר מרובה באספות ציוניות. כן גדלו ההב"נסות ל"קץ הציונות האמריקנית, הקרן הפנימית למימון הצרכים האדמיניס"רטיביים ולמפעלים הקונסטרוקטיביים של ציוני אר"ב בישראל, כגון "בית ציוני אמריקה בתל-אביב", "בסר סיל"ר" ליד מבדל אשקלון וכדומה. התער"דרות מורגשת גם במפלגות האחרות ותוספה עוד יותר משמחת היא, שחל מיפנה לסובה ביחסים האישיים בצמרת התנועה. זו הפעם הראשונה למן המ"ח" לקת הגדולה הוומן ד"ר אבא הלל סילבר מטעם כל המפלגות — גם מטעם פועלי ציון ו"הדסה" — להרצות בוצ"ד תהפתיחה של הכינוס הציוני בארצות-יברית, אשר יפתח כאן ב"5 בדצמבר, בגראה, שגם הגברת רוז הלפרן, אורי"בנו הפוליטית של ד"ר סילבר וגם ד"ר בנס הלר, מנהיג פועלי-ציון, הבר"זו סוף-סוף כי שובו של "הראשי מקליבלאנד" (לפי תיאורו של אחד גדול בישראל, כאשר נדבר להלן) לזירה הציונית הרשמית הוא חיובי לתנועה ולישראל.

בן גוריון על "הראשי מקליבלאנד"

אשר שבקרב תימצא דרך לשים על ד"ר סילבר באורח רשמי מחדש את אודת המנהיגות הציונית. על אף האכ"זכות שהונחלו לו מישראל, ובמיוחד מממשלת מפא"י, לא היה סילבר "ברור" גי. כל הומן עמד כחיל במערכת, התי"צב לכל קריאה ומילא כל שליחות שהר"שלה עליו. שגרירו באר"ב, מר אבא אבן, יוכל לספר על העזרה הכבירה שהושים סילבר למדינתנו בחזית הד"ר פלומאסית. הוא טרח לא רק להחזרת הסעד הכספי, שעוכב על ידי ה"סטיוס" דפארטמנט", אלא פעל בימים האלה גם בקשר לעמדת המשלחת של אר"ב באר"ב, ועתה הוא עושה הרבה על מנת להתחירי לפוח הצמרת הראשינגטון. גית את ההכרה במר"ם ישר בין ישראל וערב, ועם המכה, הקשה שהוכינו במר"עצת-הבסחון בהחלטה בפרשת קיביא, יש לקחת כי מעז יצא מתוך, והצורך בשיתוף ישירות עם ערב מתבשל גם במחנות האמריקאים. ראש ממשלת יש"ראל (אולי, בהתפרסם דברים אלה, צריך יהיה כבר להוסיף את המלה "לשעבר") יודע בודאי גם הוא יפה על פעילותו המכתיח של הד"ר סילבר. ודוקא משום כך הודעצה הצמרת הציונית בניו יורק רק בשמעה על "השעה המתאימה" שסצא לו מר בן גוריון, כדי לגבות את שובו מסילבר ולנגח אותו.

בלל שבת, לפני שבועיים ימים, שלפנו לקליבלאנד לביתו הפרטי של תראבי סילבר ממערכת עתון אמרי קט גדול — למעשה, הגדול ביותר — ומסרו לו את תוכן הדברים שאמרם בן גוריון בראיון נגד "הראשי מקליב"לונד, אשר במקום לעלות לישראל, הוא יושב בקהלתו ונותן חופה וק"דושיך וכן על דבריו של ראש הממ"שלה נגד אורחי ישראל, "שרבים מהם כאילו גנבים ורמאים, ומרמזים גם את הממשלה בתשלום המסים. העתון שאל את ד"ר סילבר, אם הוא רוצה למסור חודעה כתובה להכרה. ה"ראשי מקלי"בלאנד" השיב, שאין לו מה להעיר. כלום יכנס בריב פומבי עם מנהיגה של מפא"י, שאפילו בימים טרופים אלה אי"ננו יכול להיגמל מן התסביק הסילכ"ריסטיז בהתאמנות-כוחות בלתי-רגילה עלה בידי אחרים מהנהגת ההסתדרות הציונית להשפיע על העתון האמריקאי לבל יפרסם את הדברים, ויבדוק אותם תחילה יפה יפה, שם היתה פעות מצד סופרו של העתון האמריקאי בישראלז הייתכן שבשעה זו, כאשר ישראל מות"קפת עלידי כל הנויים, לא ימצא האיש, המחזיק בידיו את רסן-השלטון, אלא קטגוריה בפיו על עמו וכלום התכחן שבתקפתו על סילבר יאמץ את ידיו במאבק עם ממשלת אמריקה למען יש"ראלז חילול-השם נמנע, הודות לאל,

ZIONIST SOCIETY TO HONOR SILVER

Rabbi Marking 20th Year as President Here

The Cleveland Zionist Society said to be one of the largest units of the Zionist Organization of America, will honor Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple on his 20th year as president and founder of the Cleveland society at a dinner tomorrow night in Hotel Hollenden.

Rabbi Silver organized the local group in 1933 and has gained world prominence in Zionist activities.

Guest speaker will be Dr. Joseph L. Fink of Buffalo, president of the organization of rabbis of the Reform arm of Judaism, who recently returned from Israel. Cantor Lawrence Ehrlich of Youngstown will kindle the Hanukkah light in celebration of the Hanukkah festival, which began last Tuesday and ends at sundown Wednesday.

Zionists Hail Rabbi Silver; Israel to Honor His Name

PD 127-53

For his world role in Zionist activities and for his score of years as president and founder of the Cleveland Zionist Society, Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple was signally honored at a dinner at Hotel Hollenden last night.

At the banquet, which was a Hanukkah dinner marking the 20th anniversary of the Cleveland group, Rabbi Silver was presented a certificate of life membership in the Zionist Organization of America by Dr.

Fred M. Falkman, secretary of the society here.

Falkman also announced that the noted Cleveland rabbi's name would be memorialized in connection with a play school and an agricultural training school to be built in the Negev Desert in the young Jewish state of Israel.

In a rich and moving tribute to Rabbi Silver, Dr. Joseph L. Fink of Buffalo, president of the organization of rabbis of the Reform arm of Judaism, who recently returned from a visit to Israel, said, in part:

"More than a passport or visas, the circumstance that opened all doors to me on my recent trip abroad was that I was a friend of Dr. A. H. Silver of Cleveland.

"There would be no Israel today if it had not been for the crucial service Dr. Silver gave. He is a great teacher, leader, statesman and a great rabbi.

"This man follows the great tradition of our people. This man spoke magnificent words of strength when those words were needed. We are eternally grateful for the contribution he has made in the life of the Jewish people."

Of his observations in Israel, Dr. Fink reported:

"It's a country that bristles

with problems, and many of them are acute at this time. You sense the country's dynamic quality. It is an oncoming civilization.

"In contrast the Arab world is static. It resists and resents change. The clash between that world and Israel is not so much political or economic as a deeply cultural clash.

"The Arab society is feudalistic, and it is on its way out. But one thing is certain. Israel is firmly established and is there to stay."

Mayor Anthony J. Celebrezze extended greetings to the society and congratulated Dr. Silver. The latter reviewed the society's history since its founding in 1933.

Cantor Lawrence Ehrlich of Youngstown sang and kindled the Hanukkah lights.

ANNIVERSARY HONOR. As president and founder of the Cleveland Zionist Society, Dr. Abba Hillel Silver, spiritual leader of the Temple, was presented a life membership in the Zionist Organization of America at the society's 20th anniversary Hanukkah dinner at Hotel Hollenden last night. In the picture (left to right) are Dr. Fred M. Falkman, secretary of the society here, who presented the membership; Dr. Silver, and Dr. Joseph L. Fink of Buffalo, guest speaker.

Rabbi Silver to Talk at City Club Forum

An old favorite with City Club audiences — Rabbi Abba Hillel Silver of the Temple — will address the club's forum at noon Saturday.

A friend of President Eisenhower, Rabbi Silver was a guest last week at a White House stag breakfast.

His topic Saturday: "America's Stake in Human Freedom." Press 12-10-53

DR. SILVER ON FORUM

Human Freedom Is His Subject Saturday at City Club

Dr. A. H. Silver of the Temple will discuss "America's Stake in Human Freedom" before the City Club Forum on Saturday.

A close friend of American presidents and a religious leader of world stature, Rabbi Silver was honored last week for his international role in Zionist activities.

ZIONIST LEADERS APPEAL TO U. S. TO BRING ABOUT ARAB-ISRAEL PEACE

JTA 12-7-53

NEW YORK, Dec. 6. (JTA) -- The Western Powers, especially the United States, were called upon to bring about peace between Israel and the Arab states in addresses delivered by Dr. Nahum Goldmann, chairman of the Jewish Agency executive, and Louis Lipsky, chairman of the American Zionist Council, at the opening session last night of the first American Zionist Assembly.

The Assembly, which will close tomorrow, is being attended by 500 delegates elected by the eight leading Zionist parties in this country which have a total membership of 750,000. Rabbi Abba Hillel Silver, who was scheduled to be one of the principal speakers at the opening session, sent a message regretting his inability to attend the Assembly because of rabbinical duties in Cleveland. He outlined his views in writing on subjects which the Assembly was discussing. Abraham Harman, Israel Consul General, greeted the delegates on behalf of the Israel Government.

Silver Predicts Continued Anti-Israel Activity in U.S.

JTA 12-7-53

Rabbi Silver emphasized in his message that Israel will need the political as well as the economic support of the American Jewish community for many years to come. He also predicted that intensified anti-Israel activity on the American scene, "is likely to continue for some time."

"It is my strong conviction," Dr. Silver continued, "that the present Administration in Washington will wish to safeguard the basic rights and interests of Israel. I am equally convinced that in the lower echelons of the government there are, as there have been, such as are hostile to Israel, and that many pressures will be used and many maneuvers will be resorted to by those whose machinations we had to face all through the years, and who are quick to capitalize on every mistake which is made in Israel."

✓. XXVII

The Danger Signals Are Flashing

Press Dec. 19, 1953

Speaking before the City Club Forum, Rabbi Abba Hillel Silver noted that the American people have a remarkable capacity for governing themselves.

Their experience in government isn't very long. They've been at it only about 175 years—just a short step in the long sweep of history.

But they have, nevertheless, created an atmosphere of freedom unequaled in the world.

Much of this remarkable achievement comes from their ability to spot danger signals.

They have an instinct for knowing just how far they can safely allow their political leaders to go. They have a knack for knowing just when their actions threaten, rather than protect, the public interest.

They won't be stampeded. They grant authority only tentatively, and don't hesitate to withdraw it.

Rabbi Silver, with his extraordinary powers of self-expression and analysis, warned there are

some danger signals flashing now.

He cautioned that the time has come to take a penetrating look into the real motives of the more zealous of the Red hunters.

He warned that the necessary business of identifying the Communists is only a secondary objective with them.

He warned that their real objective is power. Political power.

The power to weed out not just the Communists, but everyone else they don't like.

And not just from government, but from the schools, from the churches, from the newspapers.

As Rabbi Silver noted, the strength of the American people is their ability to spot danger signals.

Only the most complacent can disagree with the rabbi's belief that these danger signals are flashing now.

Text of Speech Would Help

Your editorial on Rabbi Silver's talk at City Club was very nice.

However, in speaking to many people, very few of them heard it and expressed their regret. I heard it on the radio and thought it was the finest approach to our problems anyone has lately put forth.

I believe if you were to print his speech in full in your editorial column, many of your readers would be very happy and get a better understanding of the seriousness of our problems.

NATHAN BENJAMIN, 2568 Traymore Rd., University Heights.

Churchman Dictators All Totalitarianisms Are Fading: Rabbi Silver

The world's dictatorships will succumb and the next hundred years will be known as "The American Century," Rabbi Abba Hillel Silver predicted a couple of weeks ago at the fiftieth anniversary celebration of the Jewish Community Federation of Cleveland.

"Man has struggled through the long, weary centuries to free himself from the bondage of nature," he continued. "Neither dictatorship nor racialism nor statism nor militarism can or will command the future of the human race. They represent the sunk wreckage of the past which the storms of our day have dredged up again from the bottom of their very depths and have set them afloat again dangerously upon the ship lanes of the world."

"The coming age will be a great age for America," Rabbi Silver declared in saying he believed that "American leadership will prove itself equal to the challenge, if it will take counsel of faith and not of fear, and if it will be guided by the prophetic insights and the wide perspective of the founding fathers of this republic."

"I believe," he continued, "that our age will find the formula of toleration which will enable the many evolving and fluid forms of capitalism and socialism to work out their destinies in the one world in which we live."

"America will lead in finding the way. The way is not that of a global armament race which will impoverish the peoples of the earth—ourselves included—and end as such races always end—in the catastrophe of war. The way is rather that of conference, of courageous diplomacy, of giving urgent leadership in the United Nations to a program of speedy and balanced reduction of armament and help to the backward peoples of the earth."

He said that the world's dictatorships will succumb and the next hundred years will be known as "The American Century."

He said that the world's dictatorships will succumb and the next hundred years will be known as "The American Century."

Vol. 5, No. 40

Friday, December 18, 1953

ZINS WEEKLY NEWS BULLETIN

Dr. Silver to be Chairman of Zionist Actions Committee - Says "Haaretz"

TEL AVIV (ZINS) - There has been behind-the-scenes talk of electing Dr. Abba Hillel Silver as Chairman of the Zionist Actions Committee, according to a cabled report in the independent "Haaretz", by its New York correspondent. According to "Haaretz", American Zionist circles feel that Ben Gurion's resignation will open the way for Dr. Silver's return to active leadership.

The newspaper adds that Dr. Silver has not yet agreed to a candidate for this office, but that he will probably accept, and the post of Chairman of the Zionist Actions Committee will lead to his election as President of the World Zionist Organization at the next Zionist Congress.

Friday, December 18, 1953

MORNING FREIHEIT

ראבא סילווער'ס ארויסטריט געגן באוואפענען דייטשלאנד

וועכנטלעכע פאליטישע נאכריכטן - פון 8. נארויך

האט מען אין פיל היינט, ספעציעל על אין אירישע, גערעדט וועגן ראבא סילווער'ס ארויסטריט, און אויף ווי פיל די פראגן, וואס ער האט באהאנדלט דעם, ווייזט פון געוואלדיג וויכטיגער באדייטונג, אויף אזוי פיל איז דער אפפלאג פון זיין רעדע, און די אונזער ציעס פאר אים נישט פון קיין קלענער רעג באדייטונג ווי באווייזט די שטח פונעם צווישן די פאלגסאמען. ווייל גערעדט האט דר. סילווער און דאס פאל נישט ביי אים געווען, ווי געוויינלעך, נאר אויף דער דאס וועגן די פאלגסאמען. די ווייזער "באוואפענען דייטשלאנד" די קאנקרעטע פון קאפאליטעט לויט און סאציאלעם ווייט ביי ווייט דער מכשפה-געיעג פון מעקא פון און זיין גלייכ.

די רעדע אויף דער קליינער ראדיא דר. סילווער ווערן געשריבן אין קליינער לאנד. געקומען אהער לעצטן זונטאג (רעדע 18) און געטראפן אין דער ארטיקל פונעם מארגן-צייטונג, "פלעין דילער", א גרויסן באריכט פון א רעדע וואס ראבא אבא הלל סילווער, דער בא"א וואוסטער ציוניסטער פירער, האט געהאלטן מיט א טאג פריער, "שבת, אינס סטי קלאב פארום, - איינע פון די גאר אנטוועפענע היגע שטאטישע אינסטיטוציעס.

אין באריכט וועגן ראבא סילווער ווערע אויף דעם סטי קלאב פארום זאגט זיך, אז עטלעכע מאל האט זיך דער פארזאמלער. עולם אויסגעשטעלט און געמאכט דעם רעדער וואס'ישע אזוינס האט דער ציוניסטער פירער, דר. סילווער, געזאגט וועגן דעם האב איך באלד, ווי איך בין אנגעקומען, געהערט פון פארשיידענע מענטשן. ווייל די רעדע איז איבערגעגעבן געווארן אויף דער ראדיא פאר די איינוואוינער פון דעם גאנצן שטאט אהייא און א טייל פון שטאט מישיגען און אויך מערב-איינזייט סילוועניע. די ראדיא-סטאנציע האט שפעטער מיט שטאלץ געמאלדן, אז דאס איז געווען איינער פון די סאמע דערפאלגרייכסטע באקאנטע אירע (מאנסלידענע) און אז ראבא סילווער ווער'ס רעדע איז, לויט דער אפשטאנד פון דער סטאנציע, געהערט געווארן פון א פערט מיליאן מענטשן.

לאנד און איצט וויל מען אויסבויען די דייטשע ווערמאכט, אונטער היטל-גענעראלן! איז דאס א וועג - האט סילווער געפרעגט - ווי צו ברענגען שלום און ווי צו פארשטענדן נען זיך מיטן סאָוועטן - פארבאנד, וועלכער האט אין משך פון צוויי מיליאן געליטן פון דער דייטשער ווערמאכט?

ראבא סילווער און די ציוניסטעכער

דר. סילווער'ס רעדע איז געווען א שאלדוה נעגן באוואפענען דייטשלאנד, א שאלדוה פאר שלום, פאר קאנקרעטעס, א צייכונג און אויף ווערענדיגע וואַרונג נעגן דער פאליטישער געפאר אין אמעריקע. פונדעסטוועגן, - אדער טאקע צו ליב דער גרויסער וויכטיגקייט פון דער רעדע - דארף מען אַנווייזן אויף א שוואכן מאמענט. לייזער, ווי עס פארט מיט ליבעראלן, וועלכע זוכן זיך צו באוואַרענען, ס'זאל הייסט עס, אויף ווי נישט ווארפן קיין חשד, האט ראבא סילווער עטוואס אפגעשוואכט ווייטע רייד.

וועגן ראבא סילווער וואלט געזאגט אז ער איז א נעגער פון קאמוניזם, וואלט עס געווען פארשטענדלעך. וועגן ער וואלט געזוכט צו באווייזן פאר וואס ער איז א נעגער, וואלט עס אויך געווען פארשטענדלעך. אבער וועגן ער האט נישט געזאגט גארנישט וועגן די סעקארטישע פארשטענדלעכע אויף קאמוניזם מיט דער הילף פון דעם פאליטישן געדאכטן "קאנטראל סטייט" און אנדערע פילען, האט עס נישט דורכאויס געשטימט מיט ווייטע רייד וועגן דער שטעלעכער צייט פון די פאלמער-אייבערשאלן נאך דער ערשטער וועלט-מלחמה. (דר. סילווער האט ערנאכט געקעמפט נעגן די אייבערשאלן, אין 1919, און ער האט עס דערמאנט אין דער רעדע). ערנער זיך נעגן געווען געוויסע אויסדרוקן ווייטע, וועלכע האבן נאך געקאנט אריינשפירן לען אין די הענט פון די, וואס פארנעמען זיך מיטן געיעג ארויסצואווארפן "פון אונזערע אונזערייטעס" און קאלעדזשעס, פון אונזערע נעכטלייך זען און פון דער פרעסע, און אויך פון די פארשידענע, מאכן ברויטלאז, יע

cont. on next page

RABBI SILVER of the Temple, close friend of American presidents, and long a leader in Zionist activities that have made his name and thoughts known in almost every nation around the world.

His opinions have often won him sharp criticism—often to the point of lengthy editorials in Cleveland's daily papers—but they have rarely been shaken unless he himself believed that new events brought about a need for a new outlook.

A close friend of President Dwight D. Eisenhower, Rabbi Silver gave one of the benedictions at the Chicago convention that nominated him. Only a few weeks ago, Dr. Silver was one of less than a score of honored guests at a White House stag party with the President.

Dr. Silver was born in Lithuania in January, 1893. He received his A.B. degree from the University of Cincinnati in 1915. In 1925 he got his D.D. degree from Hebrew Union College and in 1928 a Litt. D. from Western Reserve University. Since then his activities in local and national civic affairs have been numerous.

The Rabbi came to Cleveland as the spiritual leader of The Temple

when he was 24 years old—three years after the United States entered World War I. Since then his reputation has soared to its present high position.

SILVER FETE SPURS ISRAEL PUBLIC RELATIONS FUND

Jewish Advocate

The call to establish an effective public relations program for Israel in the United States and to offset the stream of current unfavorable propaganda against the Jewish State was sounded at a series of meetings this week planning the dinner to Rabbi Abba Hillel Silver being held on January 14 at the Hotel Somerset.

Proceeds of this dinner will establish a fund for the presentation of true facts about Israel so as not to jeopardize its political future, it was emphasized by Henry C. Berlin, general chairman of the affair. The event is being staged under the auspices of the Brookline-Brighton-Newton Zionist District, of which Bernard Garber is president. Honorary chairmen of the dinner are Harry Levine, Dr. Dewey D. Stone and Benjamin Ulin. Other leaders are Julius Stone, president of the New England Zionist Region; Abraham S. Karff, chairman of arrangements; Jacob Rabinovitz, treasurer, and Frank Breznik, co-treasurer.

Rabbi Silver's coming is being looked forward to with great enthusiasm and a capacity turnout for the dinner is indicated, it was reported. An outstanding orator and international Zionist leader, Dr. Silver's address on Israel's outlook is eagerly awaited.

Sponsors of the dinner at \$100 per couple will be invited to a cocktail party preceding the affair at 6 p.m. Subscription to the dinner is \$25 per person.

A large gifts committee meeting with Henry C. Berlin, Bernard Garber, Jacob S. Gordon, Peter M. Leavitt, Harry Levine, Abraham S. Karff, Joseph Rabinovitz, Dr. Dewey D. Stone and Benjamin Ulin reported substantial pledges in behalf of the Fund.

Pledges of cash were reported at the B-B-N Executive Board meeting, presided over by Mr. Garber. Mr. Berlin emphasized the importance of building up a climate of opinion which will have a definite effect in counteracting the propaganda issued by the Arab League and the American Friends of the Middle East, which have a budget of seven million dollars to spend for public forums and college campus propaganda. Participating in the program were Aaron J. Bronstein and Abraham Karff, past B-B-N presidents.

Under the leadership of president Julius Stone, the New England Zionist Region and its Districts have mobilized for action and will bring large representations to the Silver dinner.

Active on the Dinner Committee are the following: James J. Axelrod, Samuel J. Black, Milton Borenstein, Morris Borik, Raphael Boruchoff, Aaron J. Bronstein, Matthew J. Brown, David H. Dane, Dr. Reuben Friedman, Dr. Susannah Friedman, Abraham Ginsburg, Rabbi Roland B. Gittelsohn, George E. Gordon, Jacob S. Gordon, Elmer Gorn, Harry Greenblatt, Dr. Sam S. Hirson, Benj. E. Horwitz, Dr. Albert C. Holzman, Max Kibatznick, Judge Jacob J. Kaplan, Bernard Kopelman, Lawrence G. Laskey, Peter M. Leavitt, Benj. Lipsky, Samuel M. Pirsley, Jacob A. Promboin, Joseph Rabinovitz, Dr. Max Ritvo, Sol Rotenberg, Eernard Rosenberg, Mordecai Shore, Rabbi Joseph S. Shubow, Benj. M. Siegel, Lawrence Siegel, Dr. Reuben Sherson, David Sargon, Joseph Sargon, Coleman Silbert, Lester Sneider, Robert Silverman, Carl Spector, Irving Usen, Philip Wernick, Judge Francis S. Wyner and Rudolph H. Wyner.

Appointed to serve on the committee of arrangements with Abraham S. Karff, chairman, are Milton Borenstein, David Sargon, Joseph Sargon, Benjamin M. Siegel, Lester Sneider and Philip Wernick.

שאלה, לערליי רעפאליקאנען, אלע שונאים פון סאציאלן ליבעראליזם אין לאנד. און די אנהענגער פון סאציאלן ליבעראליזם האבן זיין זיכער נאך אזוי לאנג, ווי קיינער ווערט נישט פארפאלנט פאר זיינע מיינונגען!

צוליב דעם דערפאלג פונם קאמף נעגן מעקארטיזם, צו וועלכן דר. סילבער האט מיט זיין אדאפטאציע פון לאנד און גרויסער מארגאלע אויסגארטעט נערופן, איז נויטיג אנצואווייזן זיין אויף די אייגענע שוואכע מאמענטן אין דער רעדע, זיינער, וועלכע איז, אינגאנצן גענומען. געווען א גרויסע געשעעניש, ראבאי סילבער'ס באדייטונג, ווייל דאס איז געווען א שאלדונג פאר שלום, און עס איז קלאר, אז שלום וועט אפריינין דעם קלימאט אין אמעריקע און וועט אומקערן אונזער לאנד, ווי ראבאי סילבער האט אין דער זעלביגער רעדע פאראויסגעזאגט, צום קלארן שכל און צו א צייט אן היסטעריעס...

די זיכערקייט פון אמעריקע פאר דערט שלום, קאנקוסטענע, און די זיכערקייט פון מדינת ישראל פאדערט עס, און דא ווילט זיך באריירן עס וואס, וואס האט א שייכות צו דר. סילבער'ס ראגאל אלס ציוניסטישער פירער.

דעם פארנאנענעם שבת האט ס. דינגאל, רעדאקטאר פון „סאן", דער קלערט אין זיין צייטונג, אז ראבאי סילבער איז נישט געקומען האלטן זיין רעדע פאר דער „ציוניסטעמבלי" אין ניו יארק, מיט צוויי וואכן צוריק, ווייל ער האט נישט געוואלט ארויסקערן מיט אן אנטי-יוושישענאטן שטעלונג אויף א פארוואלטונג פון ציוניסטן. ס'הייסט, אז מיינונג איז נישט ווען צווישן די אנטוויקלעטער אין דער „אסעמבלי".

עס קוקט אויס, אז די דאזיגע מיינונג איז א ריכטיגע, דר. סילבער האט שוין עטלעכע מאל באוויזן, אז ער קאן נישט פארטראגן קיין צירלעך מאניפולעציע, ווען עס האנדלט זיך וועגן דער פאליטיק פון יווישענאטן — בנוגע דייטשלאנד, צי בנוגע יש-

He told, too, how the Germans, by sweeping into France twice since 1900, had disorganized France's national life and created France's natural fear of a re-armed Germany.

Compares U. S., Russia

After recalling the peaceful transfer of power in Washington this year, he compared it with what is going on in Russia as a result of Stalin's death and similar events that followed the transfer of power to Stalin after Lenin's death.

"For those whose confidence has been shaken by well-intentioned patriots, the transfer of power here is proof that American democracy is strong and can withstand storm," he said. "Dictatorships cannot stand an enduring opposition, and that's what finally destroys dictatorships."

The risings against communism in East Germany were called "the first cracks in the monolithic structure of the Muscovite Empire" by the rabbi.

Discusses Red Problem

He spoke of the attention drawn to the problem of Communists in government in our own country, of the hot debate touched off by the Brownell charges that President Truman had shielded and promoted Harry Dexter White, and referred to the disagreement among American citizens over the methods pursued by some congressional investigating committees.

Rabbi Silver pointed out that the year had brought Senator Joseph R. McCarthy (R.-Wis.) a great deal of publicity. He did not give his own opinion of the senator, but read from a letter to the Harvard Alumni Review.

The letter described the senator as "a low-grade bully of the storm-trooper type" and drew the conclusion that McCarthy was a greater menace to America than communism.

Four members of the Temple Alumni Association took the first part of the religious service, from the opening of the reading of the scripture. They were Mary Jean Galvin, Alice Newman, John Bloomfield and John E. Roymsen.

DR. SILVER HAILS DIPLOMACY GAINS

Praises Ike's Atom Plan in Appraising '53 Events

P.O. Dec. 28

The year 1953 was marked, Rabbi Abba Hillel Silver told the congregation at the Temple yesterday, by victories in American diplomacy.

"We recaptured the initiative in the conduct of our own foreign affairs," he said. "Movement, action and courage have replaced inertia, inaction and timidity."

One result of the new order of things in American diplomacy, Dr. Silver pointed out, is the Big Four conference of foreign ministers called for January to settle the German question and write the terms of an Austrian peace. "An even greater victory was President Eisenhower's address before the United Nations, in which he proposed a world atom pool for peace," the rabbi continued.

Cites French Issue

"That is the kind of leadership for which the world has been waiting," he pointed out.

He warned against becoming impatient with France on the question of German rearmament.

"France is the bulwark of freedom in Europe and has been for the last 150 years," he said. "France remains our natural ally in spirit, in sympathy, in ideals. Many Americans seem to have forgotten that we fought Germany twice in the last few decades."